XXXII. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. NOVEMBER 4.

Ludas Matyi

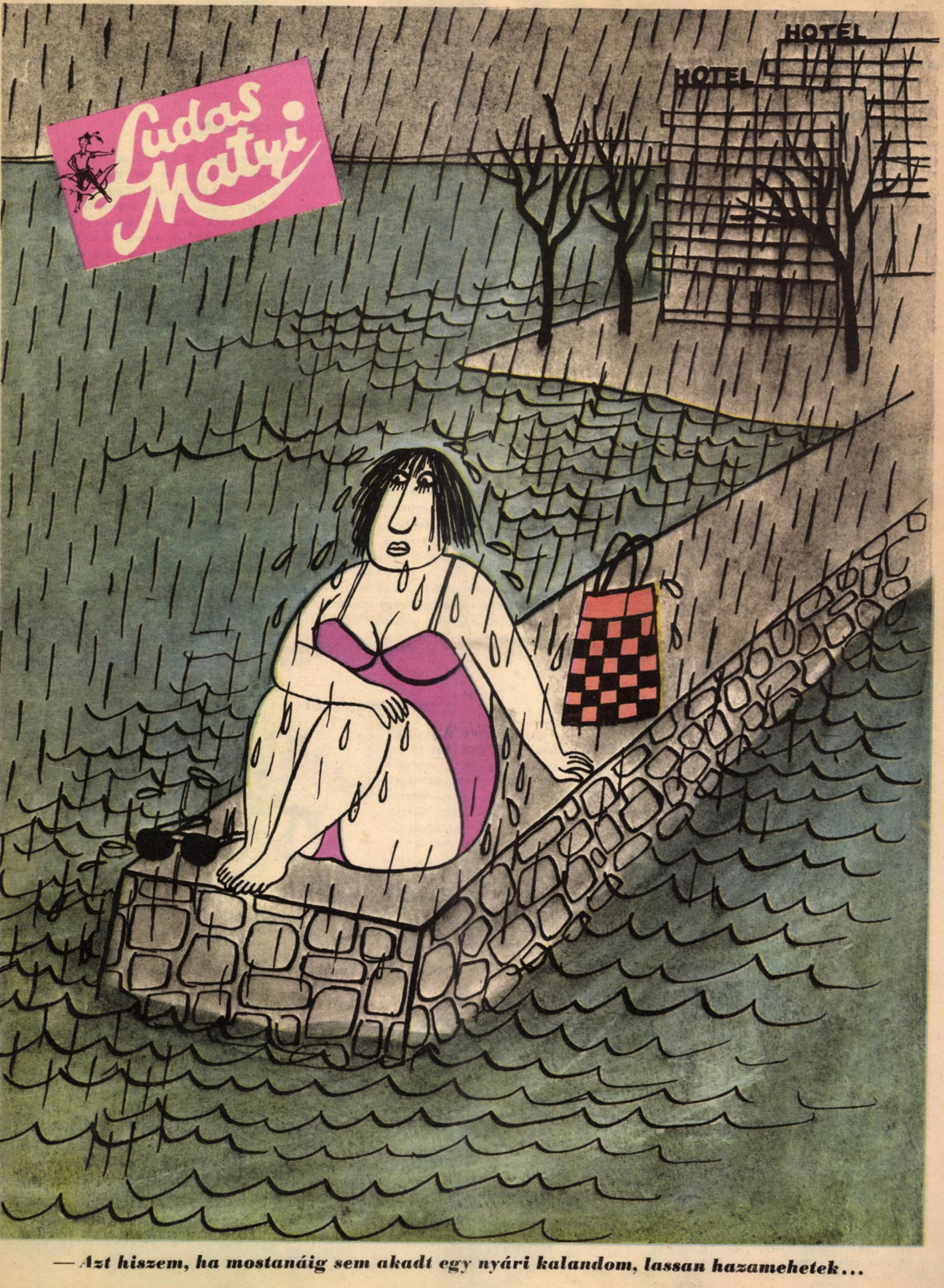

Várnai György rajza

— *Azt hiszem, ha mostanáig sem akadt egy nyári kalandom, lassan hazamehetek…*

KEDVES LUDAS!

HIBÁK – MÁRVÁNYBAN

Pszt!... ne mondják el senkinek: óriási fölfedezést tettem. Alighanem létezik egy fővárosi szabályrendelet vagy legalább egy titkos, szigorúan bizalmas utasítás, mely szerint jeles személyiségek emlékét csak *hibás* szövegű emléktáblán szabad megörökíteni. Kövessenek — bizonyítok!

IX. kerület, Üllői út 95: ebben a házban élt ettől eddig Móricz Zsigmond, „a magyar irodalom *kiemelkedő* géniusza”. Lehetne egy semmitmondó jelzővel kevesebb? Ugyanis: ha volna *szürke* géniusz, *mákszemnyi, jelentéktelen, törpe, átlagos* stb. géniusz, akkor volna értelme a „kiemelkedő” jelzőnek. De a géniusz — lángelme, lángész, zseni — jelzőtlenül is: *rendkívüli szellemi tehetségű és alkotóerejű személy.*

IX., Üllői út 21: Kosztolányi Dezső, „a kiváló *költő* és jeles *műfordító*” lakóhelye. Elég lett volna, hogy *költő,* hiszen abban minden benne van. De ha már részletezni kezdünk, föl kell sorolni mindent: *költő, novella- és regényíró, irodalmi tanulmányok és kritikák szerzője,* máig emlegetett *újságíró.* Hogy mindez nem fér a táblára? Azért kellett volna — egy perc gondolkodás elég hozzá — megkeresni a mindezt magába sűrítő *egyetlen kifejezést!* Akad még a táblán két ékezethiba („C*I*MŰ” és „*I*RTA” helyett hosszú nagy Í-vel kell: C*Í*MŰ, *Í*RTA), meg egy nyelvhelyességi vétség: ...itt írta *az* Üllői úti fák című vers*ét*” — a birtokos személyragos tárgy előtt fölösleges a határozott névelő. Egyetlen táblán négy hiba: az ilyesmikre is kényes Kosztolányi alaposan lehordaná az ismeretlen szerzőt.

VIII., Blaha Lujza tér: a hajdani Népszínház és Nemzeti Színház emlékoszlopa. A hosszú nagy *Í*-re ékezet kellett volna. Így: SZ*Í*NHÁZ (háromszor is hibásan vésték rá), SZ*Í*NMŰVÉSZET, ÁLL*Í*TOTTA.

VII., Lenin körút 9—11: e házban jelent meg először az „*U*j Szó” — pardon: *Ú*j Szó, hosszú *Ú*-val —, a Vörös Hadsereg „magyarnyelvű” — bocsánat, két szó: *magyar nyelvű* — lapja. A Lapkiadó Vállalat székháza az épület, dolgozik benne vagy ötszáz újságíró — mért nem kértek meg egyet, hogy nézze át a még ki nem vésett szöveget?!

VII., Dob utca 62: két tábla — gazdag hibaválasztékkal. Jókai Mór nem „koszor*u*s”, hanem koszorús költőnk — jobban mondva írónk — volt. A másik tábla a szocialista tanítók szakszervezeti csoportjára emlékezik. „Pedagógus szakszervezet”? Vagy egy szó — *Pedagógusszakszervezet* —, vagy jelölt birtokviszony legyen: a *Pedagógusok Szakszervezete.* A VII. kerületi Tanács „Végrehajtóbizottsága” is *Végrehajtó Bizottságot* írhatott volna. Mindkét tisztelt szerv elfelejtette, hogy neve elé ilyenkor határozott névelő dukál: *A* Pedagógusszakszervezet VII. ker. bizottsága *a* VII. ker. Tanács Végrehajtó Bizottsága.

V., Markó utca 18—20, Karinthy Frigyes és Radnóti Miklós iskolája, emléktábla szól mindegyikükről. Ejnye, ejnye, tanár urak, a nagy hosszú magánhangzókkal itt is baj van, ez bizony helyesírásból elégtelen: „*I*RÓJA” „ÁLL*I*TOTTA”, „TANULÓIFJ*U*SÁG”, „MÁRT*I*RHALÁL”. Nem ártott volna egy szó jelentésén kicsit többet gondolkodni: ha a tanárok és diákok maguk faragták, vésték stb. a táblát, akkor *állították,* de ha kőfaragókra és kőművesekre bízták — nyilván így volt —, akkor *állíttatták.* A VI. és VII. kerület összes emléktáblája összekeveri a cselekvő meg a műveltető igealakot.

V., Bihari János u. 9, dr. Kresz Géza táblája: a név után vessző kell, a „MEGALAP*I*TÓ” *Í*-je hosszú! És hasznos lett volna odavésni, mikor született és mikor halt meg a Budapesti Önkéntes Mentőegyesület megalapítója.

Sok tábla, rengeteg hiba: nem bírtam tovább cérnával, abbahagytam. Lehet, hogy minden budapesti emléktábla ilyen?

Talán nincs is hibákat elrendelő budapesti szabályrendelet. Lehet, hogy csak az emléktáblaszövegek fogalmazói nem tudnak helyesen írni, és nem ellenőrzik, mit vésett föl a vétlen kőfaragó. Mindenesetre mámorító érzés lehet, amikor a derék fogalmazó elmegy egy-egy táblánál, és felsóhajt: Ezt is én írattam föl hibásan, ezt is, ezt is!

Szabó Ernő

ERKÉLY-JELENET CSEPELEN

Csepelen, a Mars utca 18. számú ház harmadik emeleti lakói hatalmas robajra figyeltek fel. Hirtelenében azt se tudták, hogy az ég zengett, a föld rengett, vagy utcai karambol történt?

Kődarabok omlottak a III. emelet 4-es számú lakás erkélyéről az alatta levő lakás erkélyére, onnan pedig az utcára. Csak azért nem a járókelők fejére, mert éppen nem járt arra senki.

A ház közelében találjuk az 59-es autóbusz megállóját, ahol rendszerint utasok várakoznak.

A lakók az első ijedtségből magukhoz térve, azonnal felhívták a házfelügyelő figyelmét a veszélyforrást jelentő omlatag erkélyre. A házfelügyelő annak rendje-módja szerint a kerületi IKV-nak jelentette az ügyet. Minthogy az intézkedés késett, a lakók egyre-másra telefonáltak a kerületi tanács műszaki osztályára. Szeptember 10-én végre kiszállt az IKV és megállapította, hogy az erkély meglazult darabjait le kell verni. Csak azt nem közölte, hogy ez kinek a feladata? A lakók érthetően nem vállalják fel, mert erre nem kötelezi őket a bérleti szerződés. Az IKV pedig a mai napig nem küldött embert. Csak nem akarja megvárni, amíg az valakinek a nyakába szakad?

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

Lapjuk szeptember 9-i számában a *Levélváltás* című cikk a vaníliás kifli minőségével foglalkozott. Tájékoztatásukra közöljük: a jövőben a gyártott mennyiség mintegy 40—50 százalékát 1/2 kg-os csomagolásban hozzuk forgalomba, s hatékonyabb védelmet biztosítunk az árunak azzal, hogy e félkilós dobozokat további gyűjtő-hullámkartonba csomagoljuk. Abból a szempontból is felülvizsgáljuk technológiánkat, hogy csökkentsük termékeink törékenységét, nagyobb védelmet nyújtó csomagolási módot alkalmazzunk.

Olvashatatlan aláírás
Magyar Édesipar

LEMONDOM A LAPOT

Sajnálattal közlöm, hogy lemondom a Ludast és további négy lapot, amelyre eddig előfizettem, minthogy értesítést kaptam: november elsejétől nem hozzák fel, hanem a kapu alatti levélszekrénybe dobják az újságokat. Számos ismerősöm velem együtt mondja le eddigi lapelőfizetését: Belátom: nem én értem (azaz a lakosságért) van a szolgáltatás, hanem én (a lakosság) vagyok a szolgáltatásért.

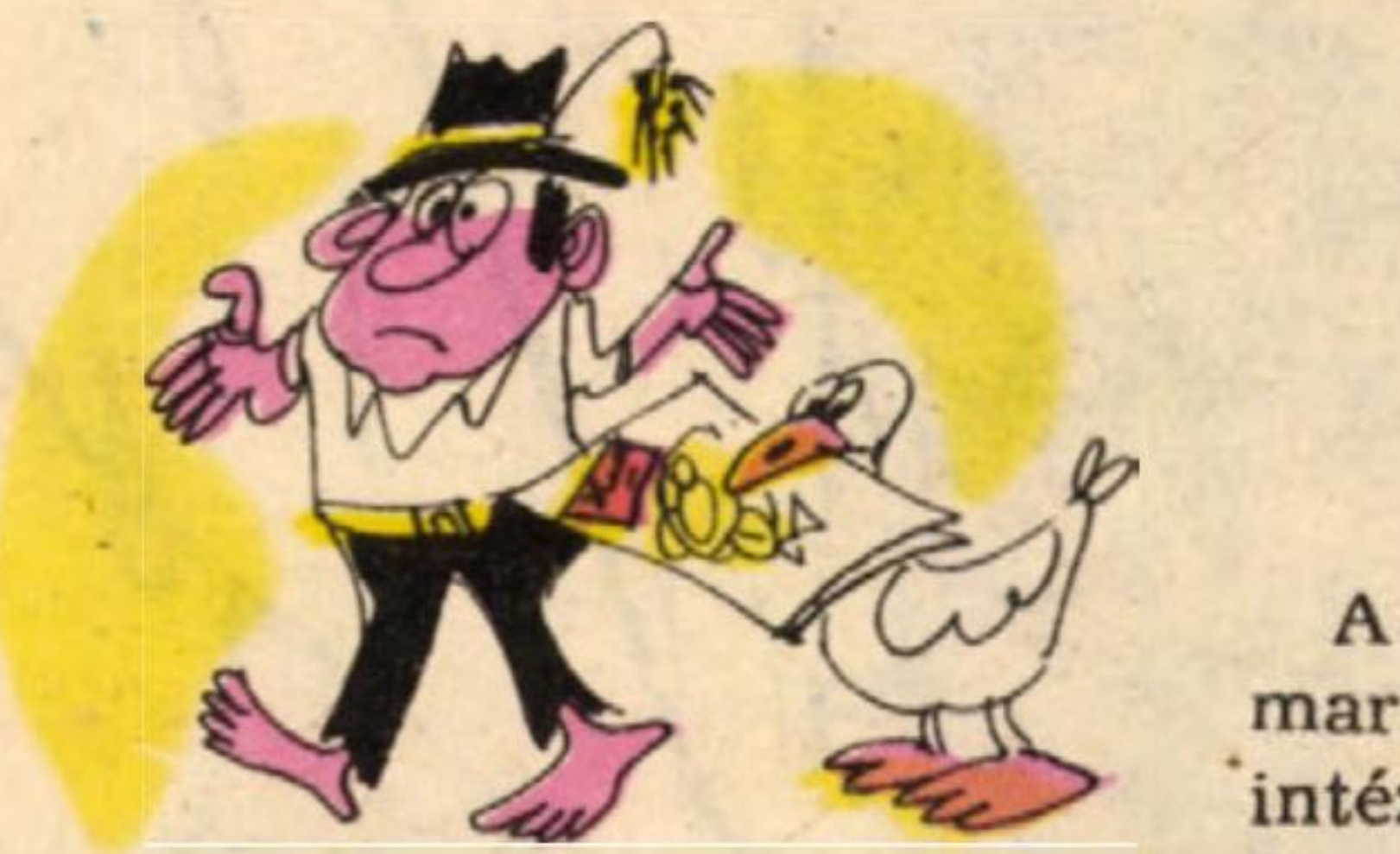

Koltai Györgyné
Budapest

OLAJKÁLYHA

Csaknem egy éve bejelentettem a nagykanizsai szerviznek, hogy olajkályhám elromlott, s üvege is eltört. A mai napig többször szóltam, de csak nem jönnek ki megjavítani, mert, úgymond, „egy kályháért nem érdemes kiszállni”. Nekünk talán érdemes megbetegedni, megfázni? Közben már az olajkályhám jótállása is lejárt. Vajon jogom van kártérítési pert indítani a Gelka szerviz ellen?

Verrasztó Györgyné
8862 Semjénháza,
Arany János út 4.

„UGROTT” A PROTOKOLL

A székesfehérvári Vörösmarty Színház igazgatója intézkedett: mégsem tartják fenn protokoll-célokra az első sort és mi visszakaptuk megszokott bérleti helyünket.

Ablakos István
Szfehérvár, József u. 79.

MINDENNAPI KENYERÜNK

A Földes György Levélváltás kenyérügyben című cikkére reagáló válasz, amelyet a sütőipari vezérigazgató írt, nagyon nem tetszett nekem. Hadd mondjam el saját tapasztalatomat: a napokban a III. kerületi Kórház utcai pékség előtti hosszan kígyózó sorba magam is beálltam. Életemben először, de megérte. Olyan szép színű, habkönnyű belsejű, kenyérszagú kenyeret kaptam, mint utoljára gyermekkoromban a Csángó utcai péknél, aki maga sütött. További csoda: hét napig ettem ezt a Kórház utcai egykilós kenyeret, s az íze naponta jobb lett, se ki nem száradt, se nyúlóssá nem vált, igazi, zaftos, remekízű kenyér volt végig.

Dr. Emőd Györgyné
1027 Bp. Bem József u. 6.

EMELETRÁÉPÍTÉS

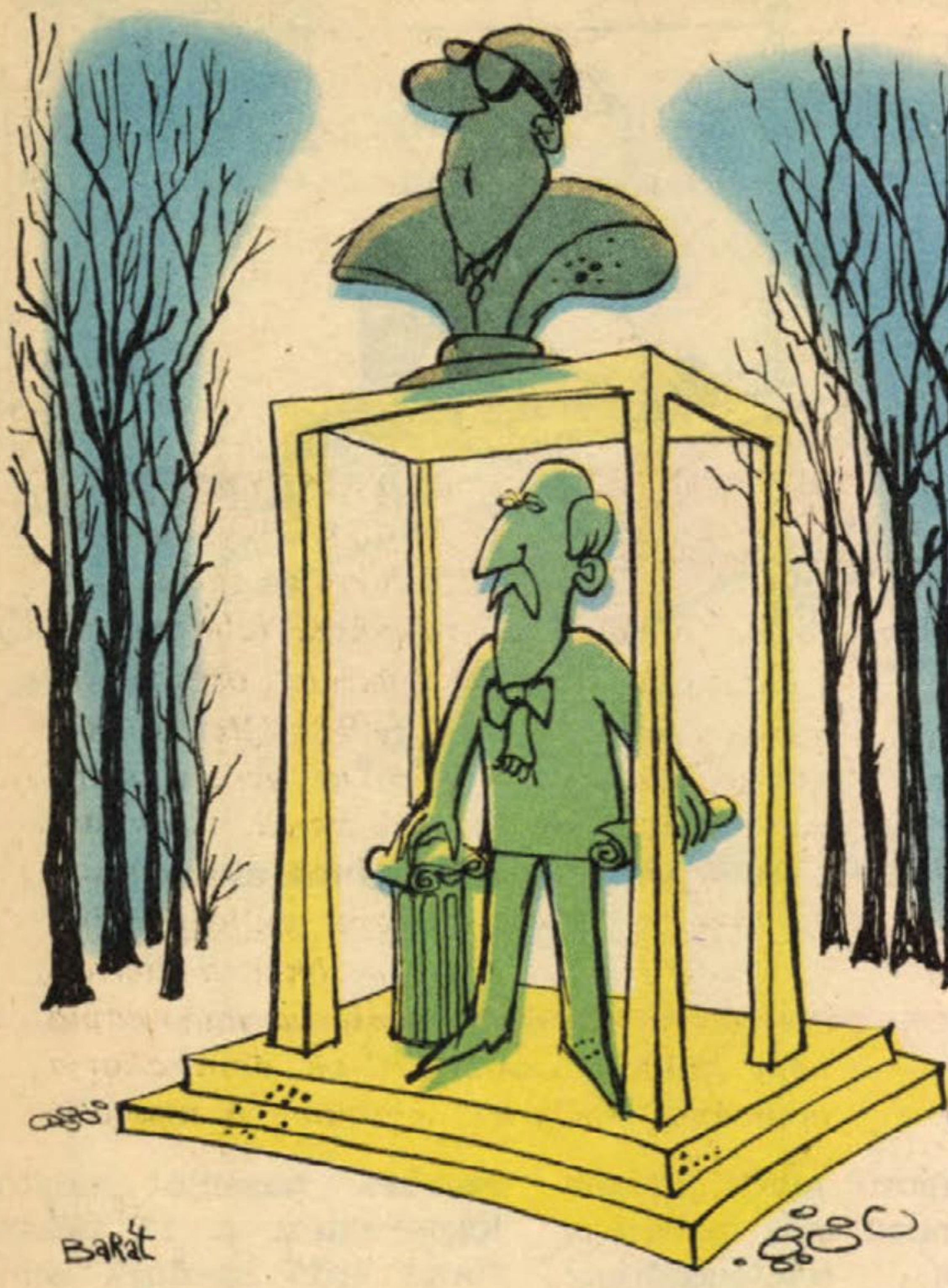

FRANCIA ÁGY

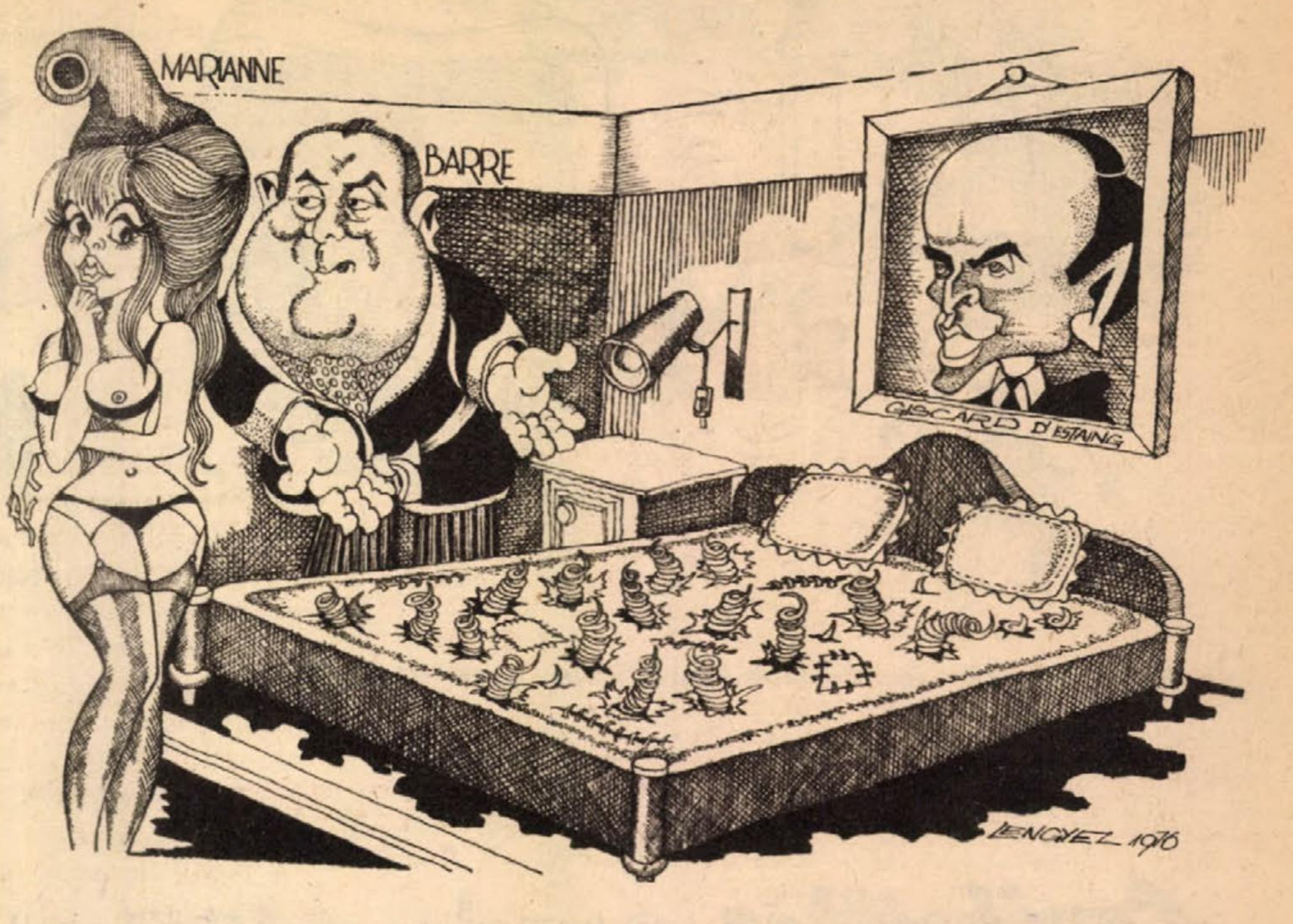

Barre: Ezt tudom nyújtani . . .

LENINGRÁDI JEGYZETEK

Testvérlapunk, a moszkvai „Krokodil" vendégeként töltöttem egy hetet Leningrádban. A szerkesztőségben megkérdezték, amikor megérkeztem:

— Szóval csakugyan nem akarsz elutazni sehová sem?

— Dehogynem — feleltem —, hiszen megüzentem, hogy Leningrádba!

Erre legyintettek:

— Azt tudjuk — mondták —, de elutazni? Azt kérdeztük.

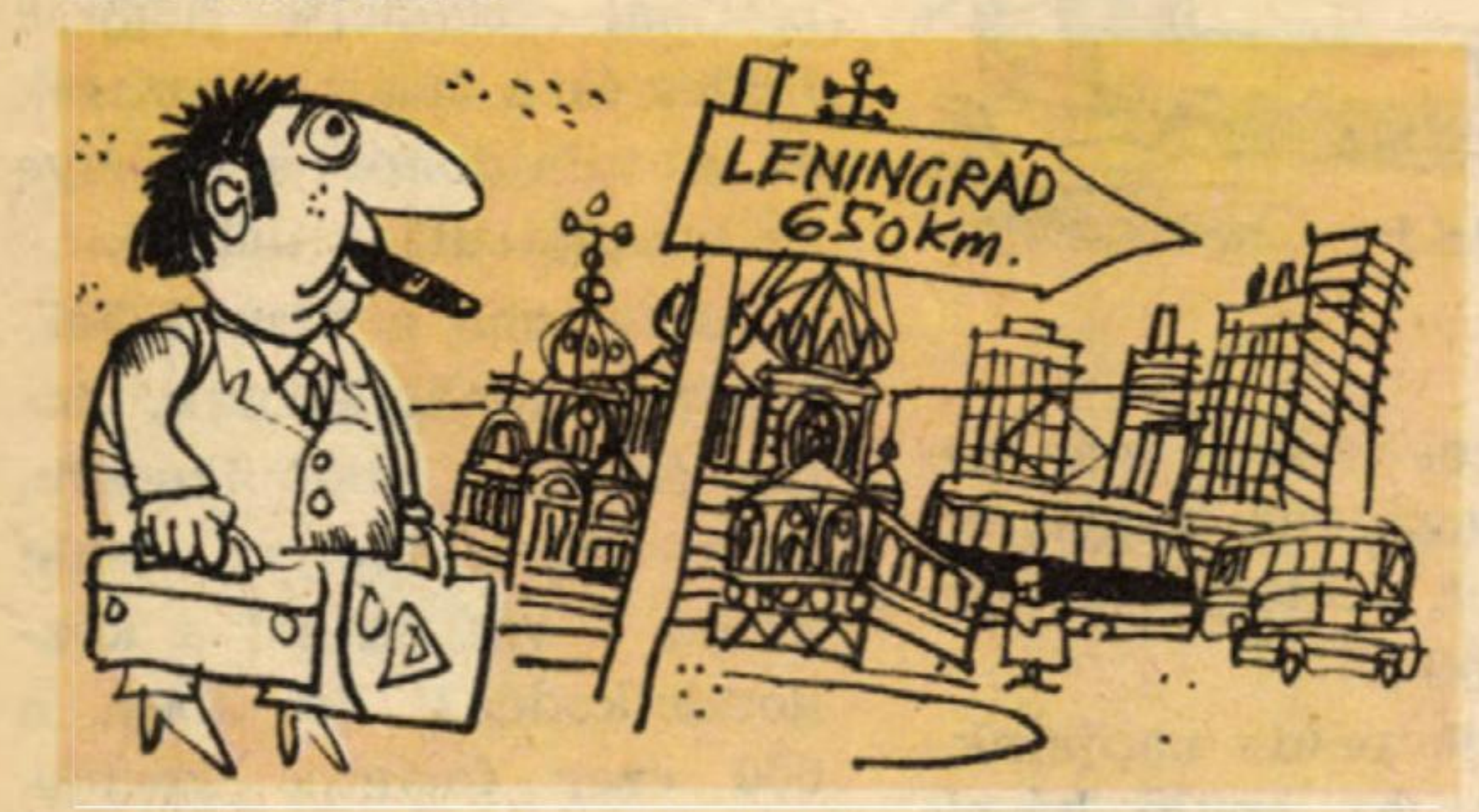
LENINGRÁD 650km.

Moszkvából Leningrádba menni, hatszázötven kilométerre — a szovjet ember nyelvén nem jelent utazást. „Oda elmegyünk" — mondták. *Elutazni,* a Krokodil szerint Taskentbe lehet, esetleg Üzbegisztánba, Novoszibirszkbe és Vlagyivosztokba. Az már utazás. Mint Budapestről Csikágóba.

— Nem érdekelne például a Csukcs-föld?

— Érdekelne, de nem hoztam magammal fókazsírt és egy kicsit fázós vagyok. Maradjunk abban, hogy nem utazom sehová, de elsétálunk Leningrádba.

— Hát, ha nem akarsz utazni — állapították meg vállat vonva —, legyen Leningrád.

*

Az Astoria szállóban, ahová megérkeztünk, egy kis bosszúság ért. Nem tudtak olyan szobát adni, amelyben zongora is van. Az Astoriába ugyanis előző nap költözött be Rockefellerné, nagy baráti társasággal, unokaöccseivel és keresztlányaival. Népes csoportjuk az orrom előtt vette ki azokat az apartmanokat, amelyekben zongora is van. Annyian lehettek, mint egy közepes létszámú IBUSZ-csoport, de az volt a benyomásom, hogy több lehet a költőpénzük.

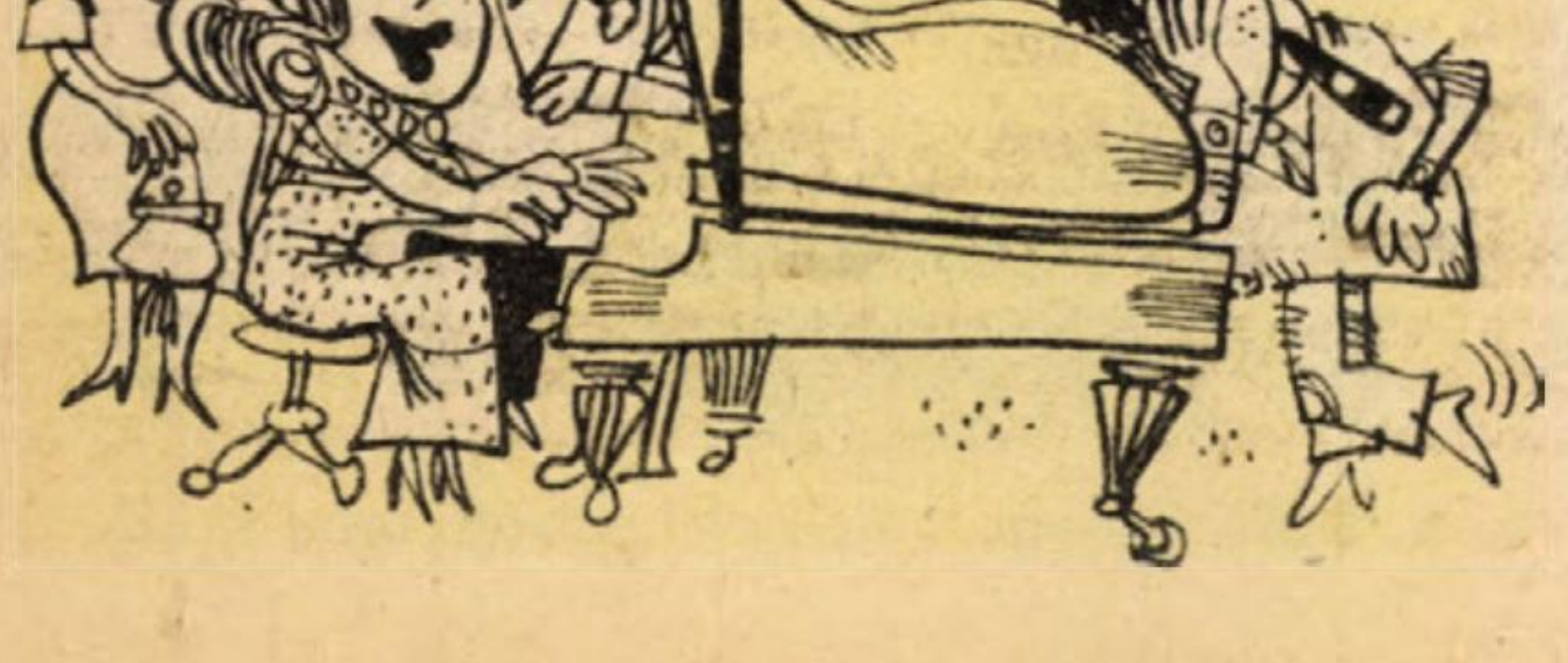

*

Erről különben még aznap délután is meggyőződtem, amikor egy bunda- és prémkiállításon találkoztam velük. A kiállításon olyan prémeket láttam, melyeknek eredeti tulajdonosai talán még a nagy Brehmben sem szerepelnek. Ezekből az állatokból csak annyi élhetett az egész világon, és addig, míg egy háromnegyedes bundára való nem szaporodott belőlük a Rockefellerné megbízásából.

Néhány bunda-műremeket még lefitymáltam, aztán végignéztem magamon és unottan elhagytam a kiállítást. Ahogy Pesten ezt mondani szokás: a szó szoros értelmében *lekoptam.*

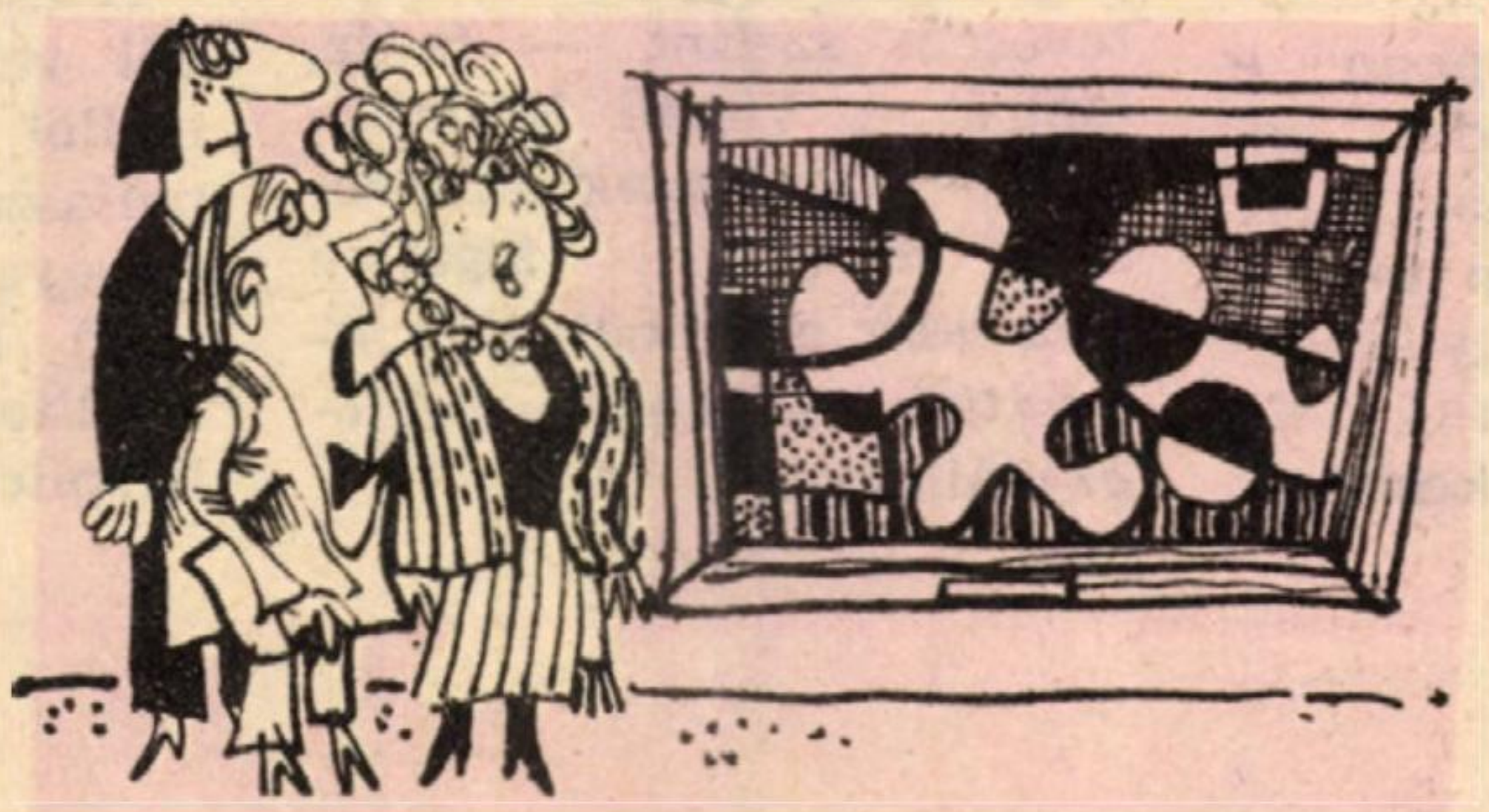

Másnap visszajött az önbizalmam, az Ermitázsban Rockefellerékkel voltunk megint együtt, ezúttal a csodálatos Téli Palota műkincsei, gyűjteménye között, egyformán meghatottan és lebilincselve azoktól a műremekektől, melyek régi ismerőseink a képzőművészeti albumokból, iskolai tanulmányainkból. De más dolog a Holdat nézni egy tiszta éjszakán, s más lehet leszállni a Holdra. A Rembrandtok, a Leonardo da Vincik, a Gauginek előtt a multimilliomosok olyan alázattal, megszeppenve álltak, hogy a zsebükből nem néztem volna ki tíz kopejkát.

*

Az otthonra, a feleségemre, harmadnap gondoltam először, harminc kilométerre Leningrádtól, Péter cár nyári palotájában. A feleségem sem engedi, hogy cipőben lépjek be a szobába, akárhogy is utálom a papucsot.

Megfélemlítettségem legjobb bizonyítéka, hogy a palota előcsarnokában, hol papucsok várják a látogatót, alázatosan lehúztam a cipőmet, holott a papucsokat csak a cipőre kellett volna ráhuzni.

Elhatároztam, hogy otthon meg is mondom az asszonynak: majd ha a Péter felesége leszel, akkor veszem le neked a cipőmet!

*

És még egy találkozó Rockefellerékkel: az Auróra fedélzetén. A tolmács lelkesen magyarázza a vendégeknek, hogy is volt a dolog ezzel a történelmi cirkálóval. A vendégek talán először hallják az eseményeket úgy, ahogy megtörtént, izgatottan figyelnek és a szemük csillog, amikor kalauzolójuk a híres ágyúhoz vezeti őket, mely jelt adott a forradalomra. Egy fiatalember — talán Rockefeller egyik unokaöccse — ujjával megérinti az ágyút, mintha még meg is simogatná, szorongva.

Ha ezt a nagybácsi látná . . .

*

Egy jó történeten gondolkozom még, egy jó, humoros eseten, egy leningrádi viccen. Megvan!

Az első este, amikor beléptem az Astoria éttermébe, hogy megvacsorázzam, díszesen megterített asztalt találtam az étterem közepén, s egy elegáns férfi, valószínűleg az étterem vezetője, elém sietve, tisztelettel azt kérdezte:

— A Rockefeller családhoz tartozik?

Ha ezt a pesti barátaim meghallják, a hasukat fogják fogni a röhögéstől.

Somogyi Pál

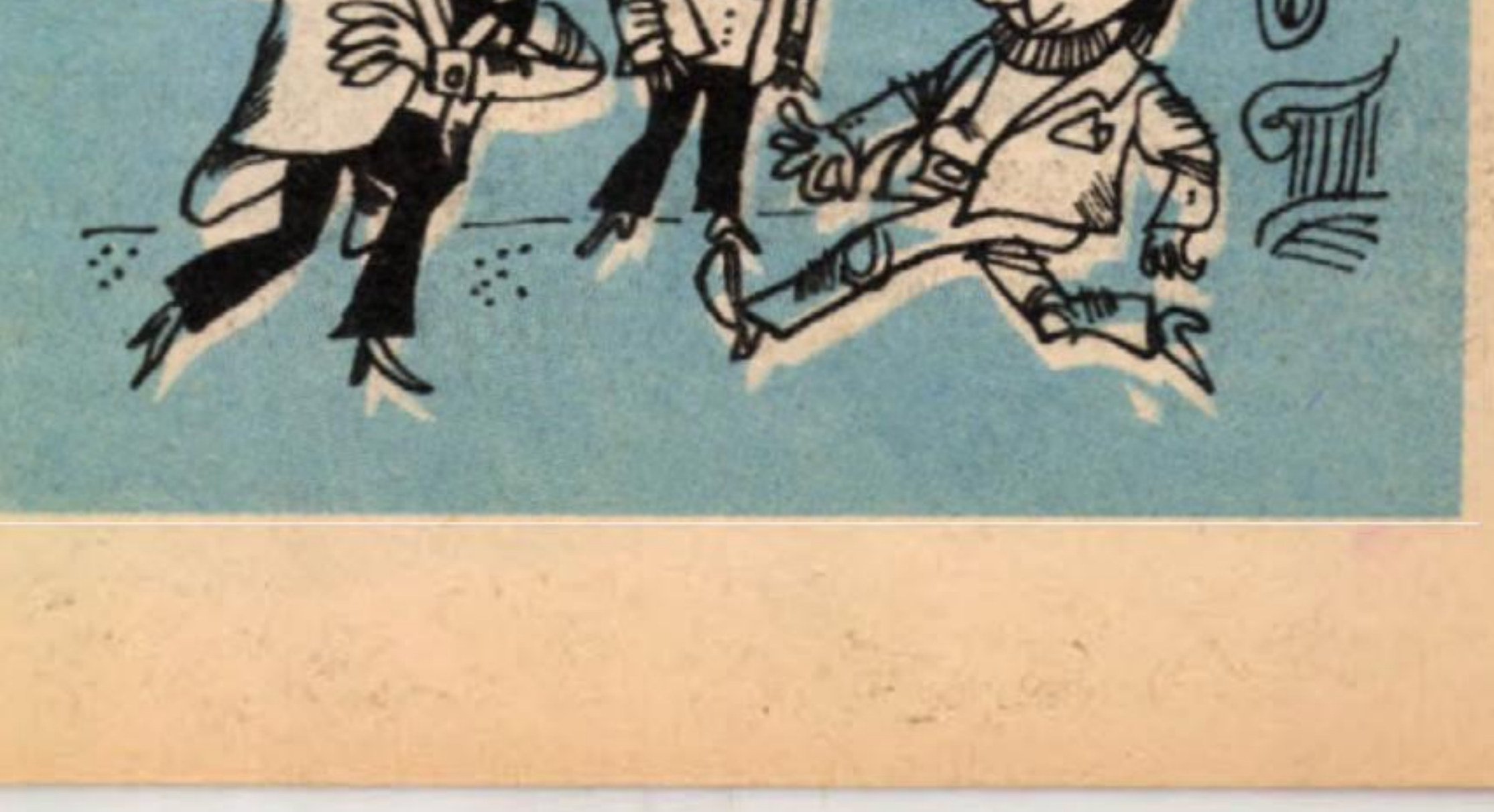

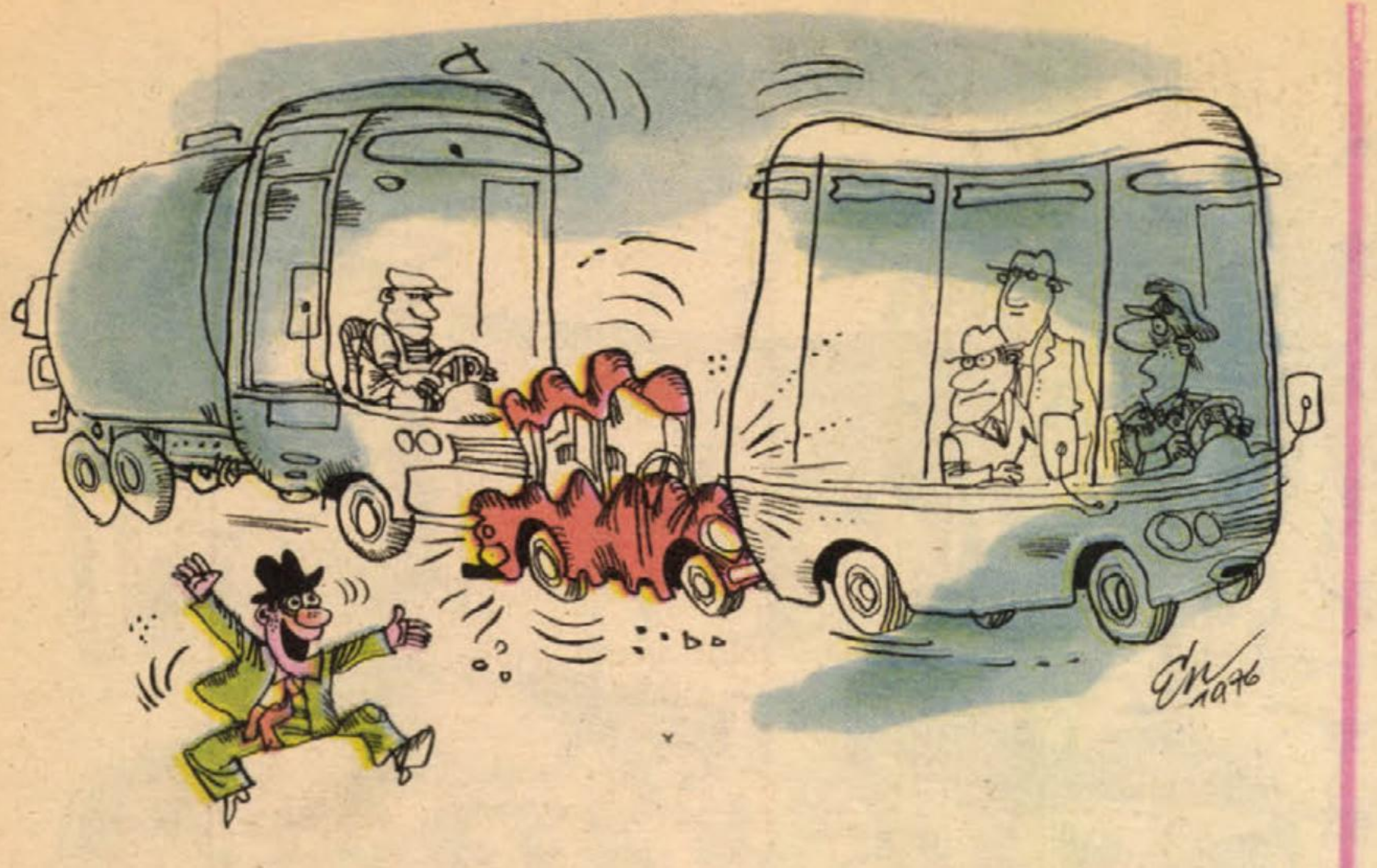

– Köszönöm, uraim, így legalább kisebb helyen tudok vele parkírozni!

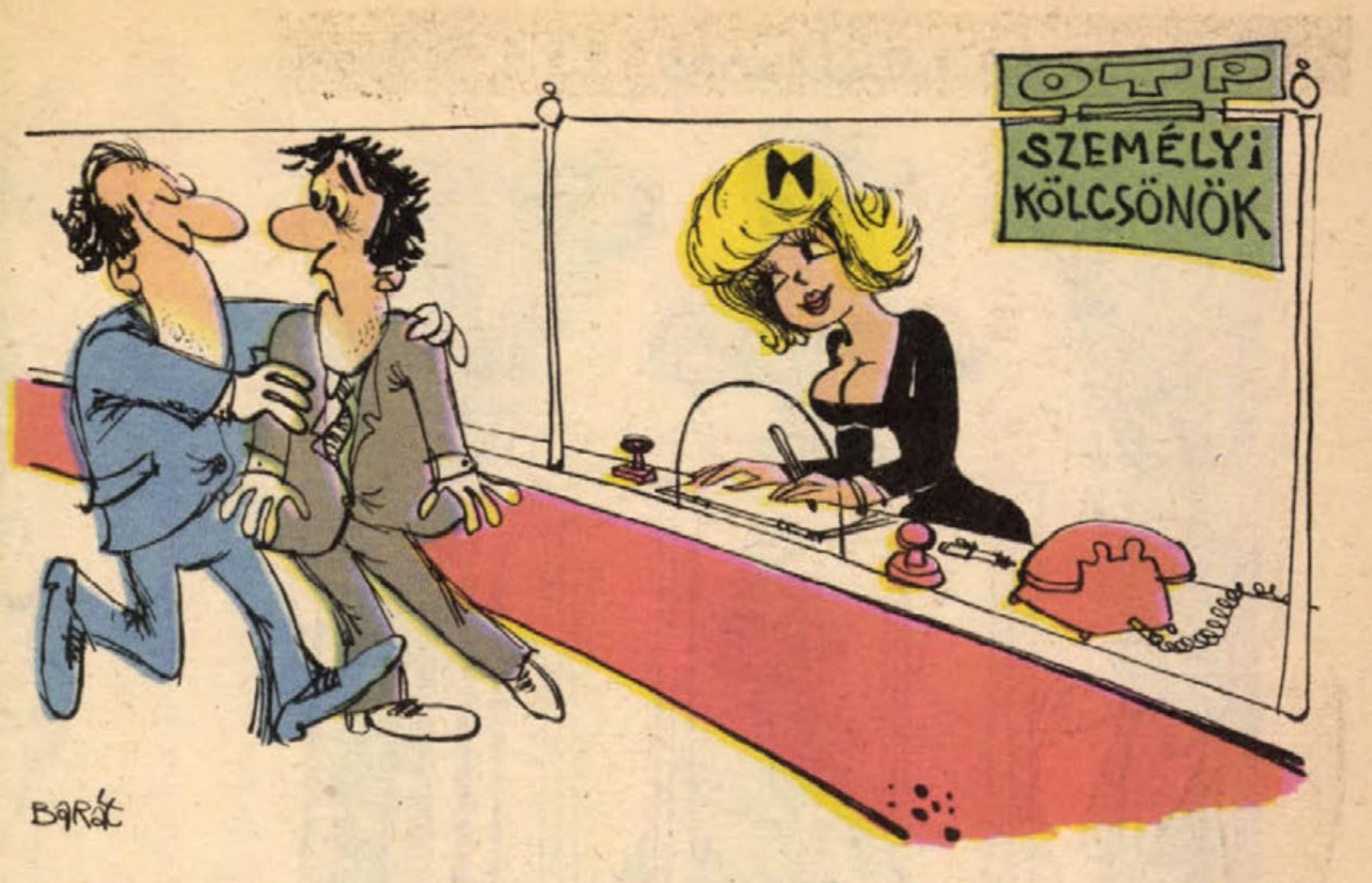

– Képtelen vagyok pénzt kérni egy ilyen csinos nőtől.

Levélváltás a parkpusztítókról

Kedves Szerkesztő elvtárs!

A Népszavában olvastam, hogy nagy felháborodást keltett Kecskeméten az Észak-Bács-Kiskun megyei Vízmű Vállalat parkpusztítása. A néhány évvel ezelőtt, környezetvédelmi céllal telepített Széchenyi-városi emlékpark egy részéről a fákkal együtt elhordták a földet parkosításhoz, illetve az épülő kecskeméti kórház tereprendezéséhez. Az önkényes földszerzés 12 hektár fiatal erdőt tett tönkre. A kecskeméti erdőfelügyelőség kártérítésre kötelezi a Vízmű Vállalatot. A kárt 600 ezer forintra becsülik. Szeretném tudni, hogy a kártérítéssel rendben lesz-e a megtépázott erdő? Hogyan követhetett el ilyesmit a Vízmű Vállalat?

Kedves Olvasónk!

A megrongált 12 hektár erdő csak akkor lenne igazán rendben, ha az erdőfelügyelőség visszahordatná az onnan elvitt földet és ismét betelepítené a fákkal. A munkálatokkal járó költségeket a Vízmű Vállalat megtérítené, tehát a kár végső fokon az államot terhelné.

Bonyolítaná ezt az egyszerűnek látszó megoldást az, hogyha a kecskeméti erdőfelügyelőségnek éppen csak annyi esze volna, mint a Vízmű Vállalatnak és mindent, a földet a fákkal együtt, valóban visszatelepítené az eredeti helyére. Még az sem nyugtalanítaná esetleg, hogy feldúlja a kecskeméti kórház környékén és máshol a Vízmű Vállalatnak rendkívül aktív közreműködésével létrehozott parkosítást. Ezt éppen olyan könnyedén megtehetné, mint ahogy a Vízmű Vállalat is megcselekedte.

Ne tessék azonban e miatt nyugtalankodni: erre nem kerülhet sor, mert — nem feltételesen mondva — az erdőfelügyelőségnek több esze van: nem akar újabb kárt okozni az állami tulajdonban és felelősségre vonja a kártevő vállalatot. A kártérítés összegéből nem a kórház környékéről, hanem máshonnan végzi el a telepítést.

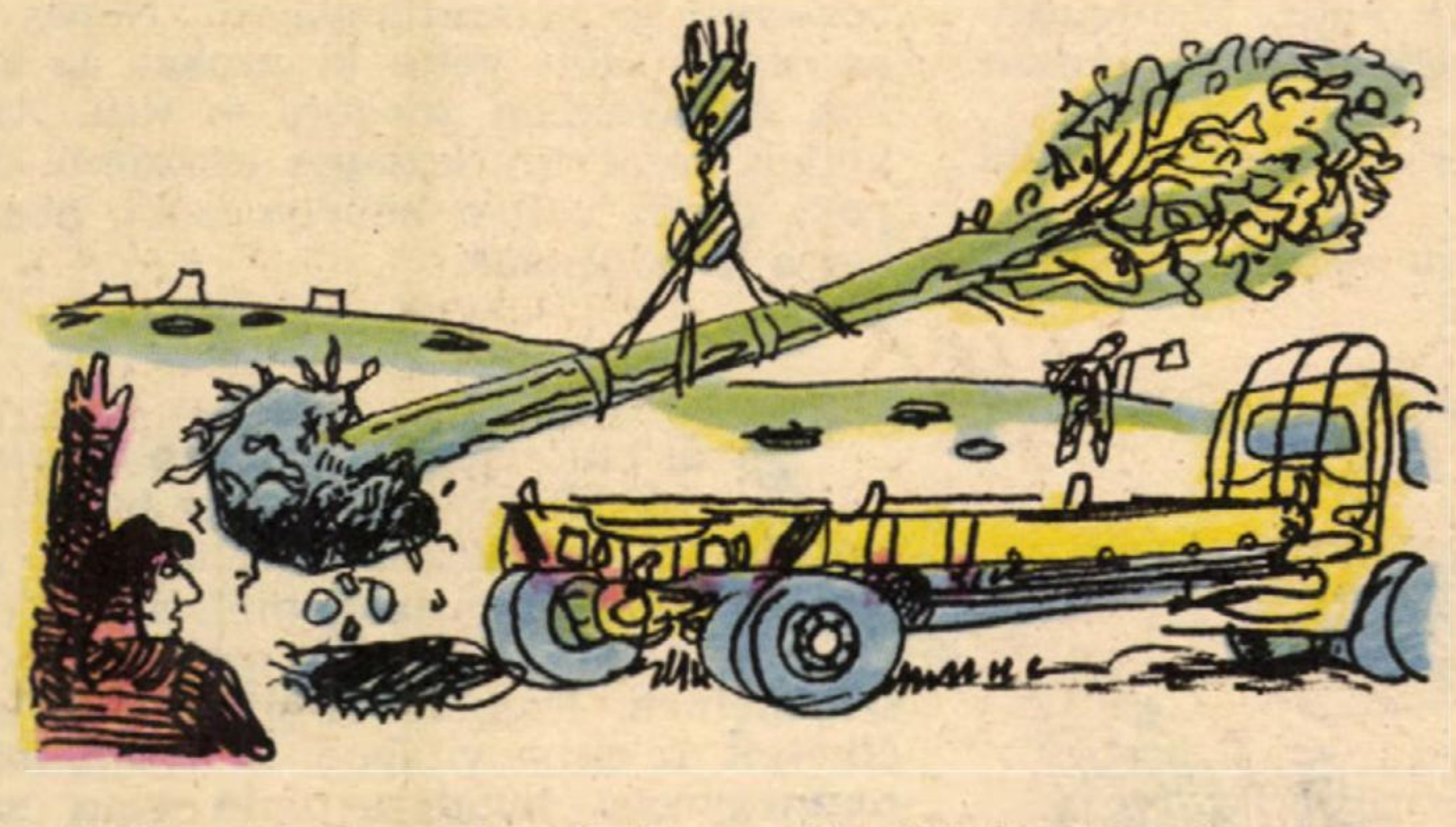

Teljes bizonyossággal jósolhatom, hogy az erdőfelügyelőség mindenképpen ezt a megoldást fogja választani. Ő ugyanis — feltevésem szerint — tudja, amiről a Vízmű Vállalatnak — ugyancsak feltevésem szerint — fogalma sem volt: azt, hogy a parkpusztító tevékenység rablógazdálkodás.

A háború alatt, amikor sok minden más mellett a lakosság telefondróthoz sem jutott, akadtak vállalkozók, akik az egyik telefontulajdonos háza előtt levágtak 20 méter bevezető drótot. Ezután nagy pénzért felszerelték egy másik telefontulajdonosnál, akinél viszont már korábban levágták. Vagyis ott pótolták a drótot, ahol előzően levágták.

A másik példa napjainkból való: az épülő házak mellől téglát, cementet, nyílászáró szerkezeteket (magyarul: ajtókat, ablakokat!) kocsira raktak, elszállították máshová és ott beépítették. Az ilyen és az ezekhez hasonló tudatos kártevőkhöz a 12 hektár fiatal erdő ügyének semmi köze sincs.

A parkpusztítás (park áthelyezés?!) esetében, állami vállalatról lévén szó, a csalárd szándék fel sem tételezhető, de hogy az ilyen túlbuzgóságból, esetleg némi csalafintaságból eredő cselekedetnek mi lehet a jogi megfogalmazása, azon érdemes lenne elmélyülten és alaposan elmélkedni. Különösen annak kellene ezen gondolkoznia, aki a Vízmű Vállalatnál elrendelte, hogy a földet és a fákat telepítsék át a tulajdonos engedélye és hozzájárulása nélkül.

Amíg ezen a Vízmű Vállalatnál gondolkoznak, addig én azon gondolkodom, hogy vajon milyen lehet annál a vállalatnál a közgondolkodás? És hogy a 600 ezer forintos kárból, személy szerint, mennyi terheli a kár okozóit?

Csak azt ne mondják, hogy magától indult meg a föld!

Földes György

KEZDŐ MŰKINCSRABLÓK

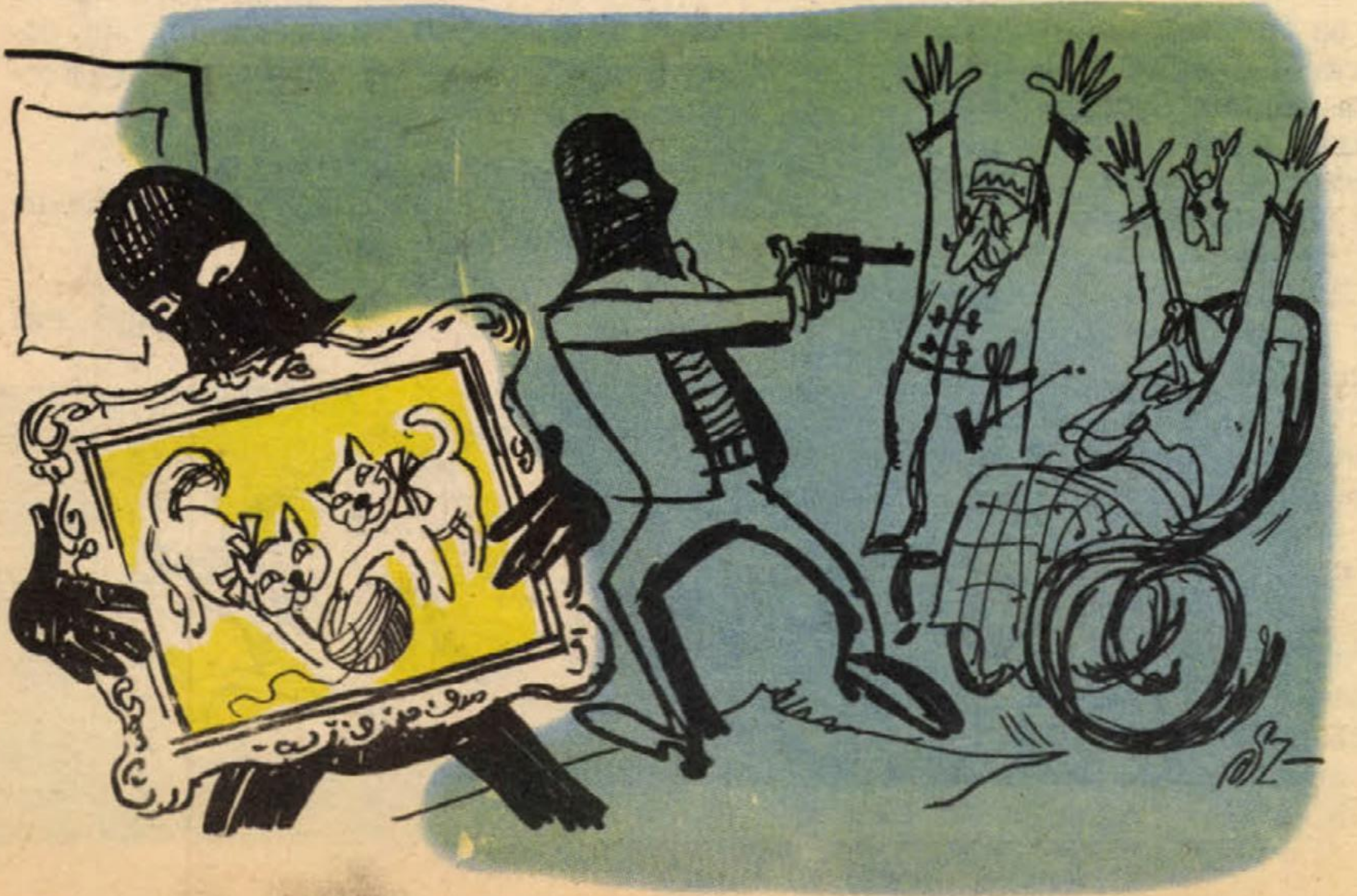

A JAVÍTHATATLAN

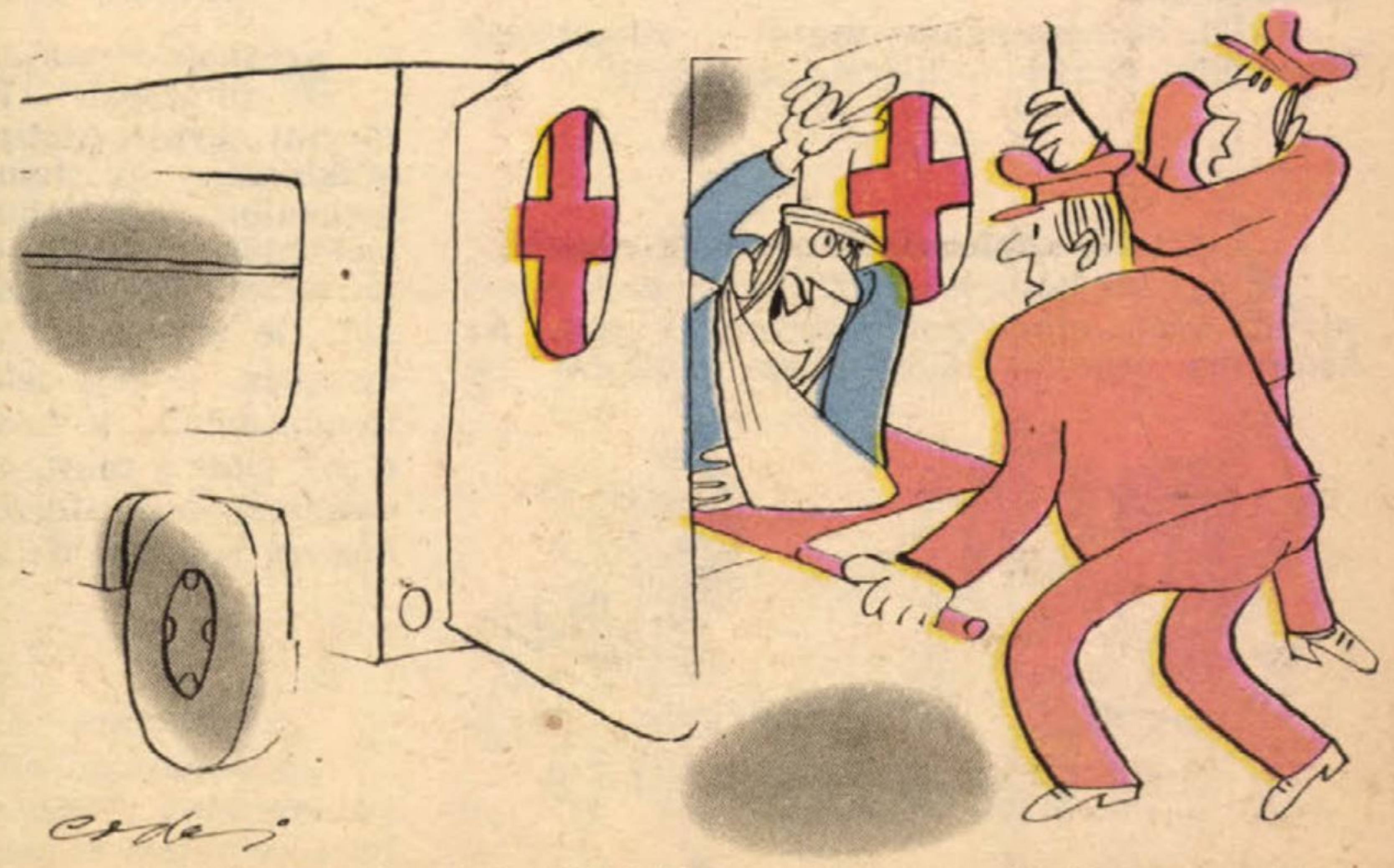

– Aztán mindent bele, fiúk! Engem még nem előzött meg senki.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXXX.

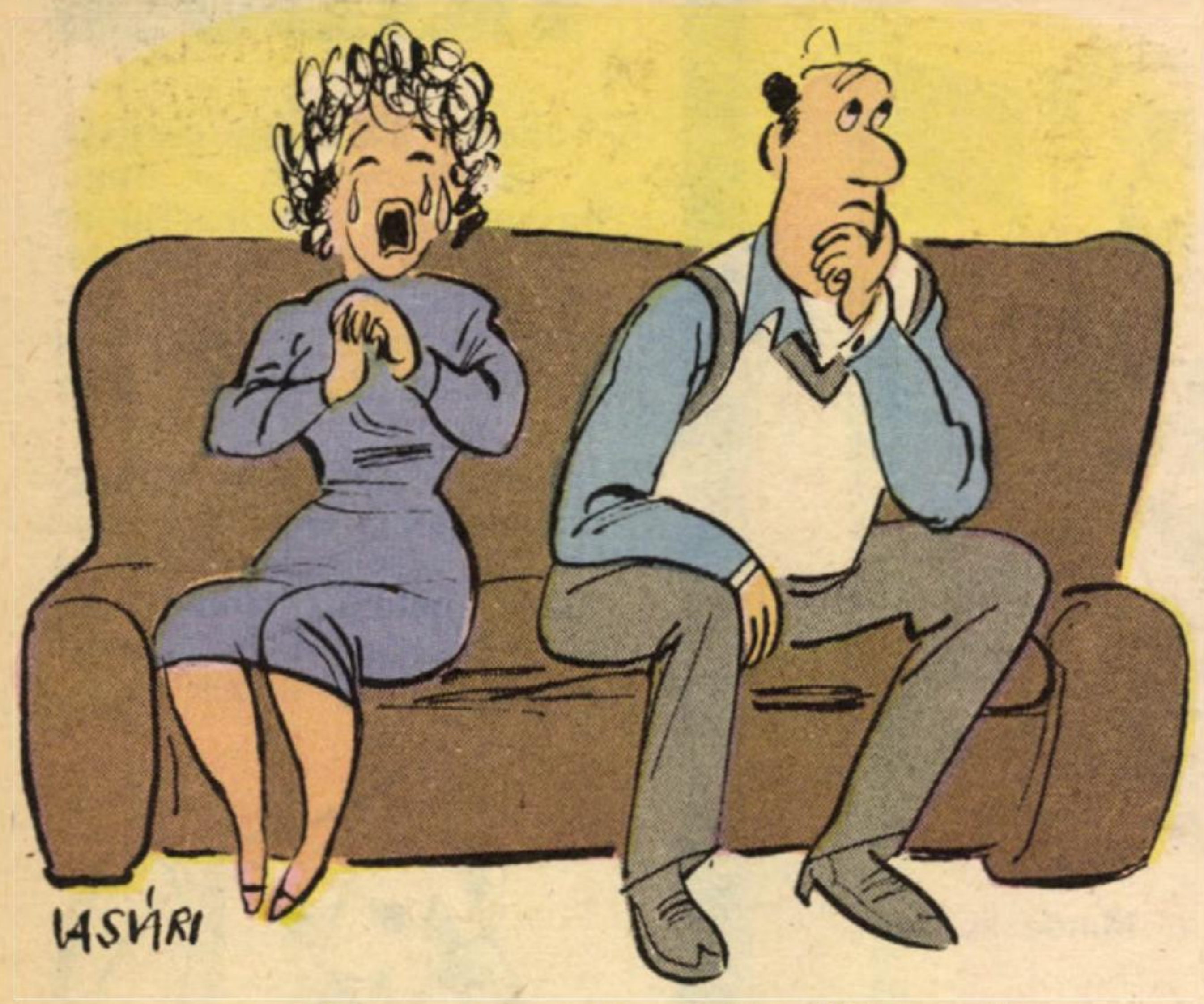

„Miért jajgat hát, mintha fájna neki
A szolgaság?"

(Madách)

RIVÁLISOK

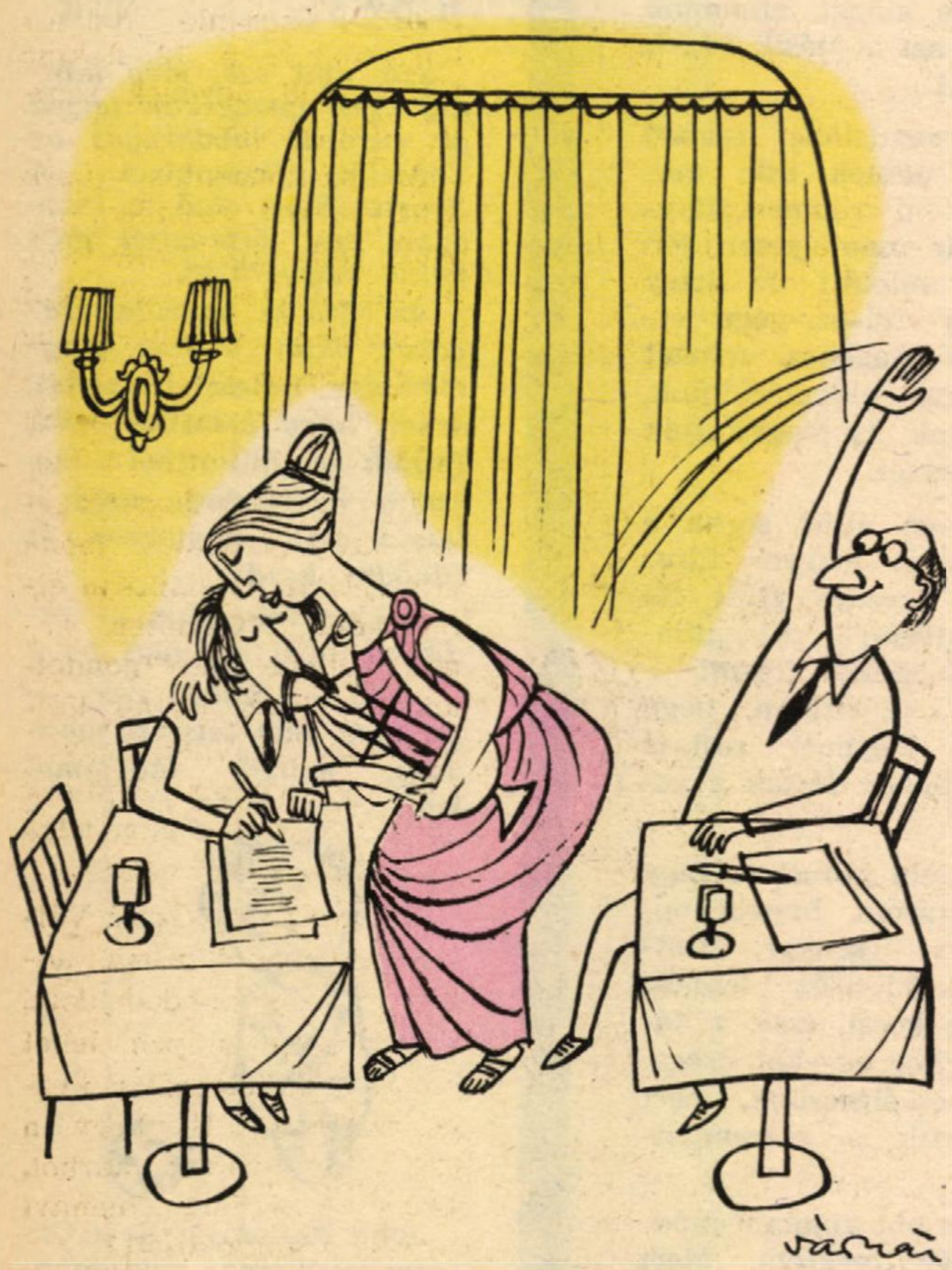

Feltűnési viszketegség

Flancz Zebegény, a Reggeli Hírharsona munkatársa híres arról, hogy minden egyes cikke hosszan tartó vitákat vált ki a sajtóban, a közvéleményben. Hogy csak néhány példát említsek: ő volt az, aki hosszú cikket írt arról, hogy a honfoglalás előtt a Dunát nevezték Tiszának és a Tisza volt a Duna, és a két folyó között éltek a sziú indiánok. A cikk természetesen óriási vihart kavart: nyilatkoztak a történészek, a nyelvészek és a régészek. Ő volt az, aki felvetette: miért nem tartanak bölényeket a háztájikban? A bölény-vita hónapokig tartott és hatszáz levél érkezett a Reggeli Hírharsona szerkesztőségébe. Ő volt az, aki cikket írt a leghíresebb, a legtöbbet foglalkoztatott, a legszebben beszélő magyar színészről, hogy: — süketnéma. A dolgozat megjelenése után mindenki elmondta a maga véleményét. Megszólaltak a rendezők, a kollégák és maga a művész is, aki megvetően beszélt Flancz Zebegényről, s több ízben Féreg Zebegényként emlegette.

— Nem baj! — mondta a Reggeli Hírharsona munkatársa. — A célomat elértem: mindenki a cikkemről beszél és vitatkoznak róla.

— Legközelebb miről írsz? — kérdeztem tőle az eszpresszóban, ahol gyakran találkoztunk.

— Még nem tudom — felelte Flancz Zebegény. — Több téma foglalkoztat egyszerre. Írni szeretnék a magyar filmekről . . .

— Nem új téma . . .

— A téma valóban nem új, de nekem van egy javaslatom: gyártsunk némafilmeket.

— Marhaság! — csúszott ki a számon.

— Valóban az — bólintott Flancz. — Mindjárt meg is kérlek, írjál egy cikket arról, hogy nem értesz velem egyet és marhaságnak tartod a javaslatomat. Számíthatok rád?

— Számíthatsz.

— Előre is köszönöm. Írni fogok továbbá arról is, hogy csapoljuk le a Velencei tavat, mert két ilyen nagy tó, mint a Balaton és a Velencei tó, fölösleges luxus népgazdaságunknak.

— Te nem vagy normális!

— Ezt írta rólam a Déli Hírharsona, amikor egy hetilapunkban felvetettem: a Guggerhegy ma is működő vulkán és minden percben számolhatunk a kitörésével. A cikk nagy port vert fel: bel- és külföldi geológusok nyilatkoztak az ügyben és állást foglalt a kerületi és a Fővárosi Tanács. Minden nyilatkozó arra az álláspontra jutott, hogy nem vagyok normális és felkérték az ország legjobb elmeorvosait: mondjanak rólam véleményt. De engem ez nem zavar. Sőt, lelkesít. Jövő hó-

napban be fogom bizonyítani: őseink már ismerték a kerékpárt és nem lovon, hanem kerékpáron mentek kalandozni, de vallási okokból lovat mondtak helyette. Cikket készülök írni a nagyüzemi denevértenyésztésről, és a . . .

— Idióta! — szóltam közbe, mert nem bírtam uralkodni magamon.

— . . . és arról, hogy: továbbra is nővérhiány lesz a kórházakban, ha nem csökkentjük a fizetésüket.

*

Még aznap cikket írtam Flancz Zebegényről. Részletesen beszámoltam a terveiről és a riportomat így fejeztem be: kollégám kiváló koponya, egyike Európa legnagyobb gondolkozóinak.

A cikk nagy feltűnést keltett. Azonnal megindult a vita: zseni-e Flancz Zebegény vagy egyszerűen hülye. A vita még tart.

Mikes György

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

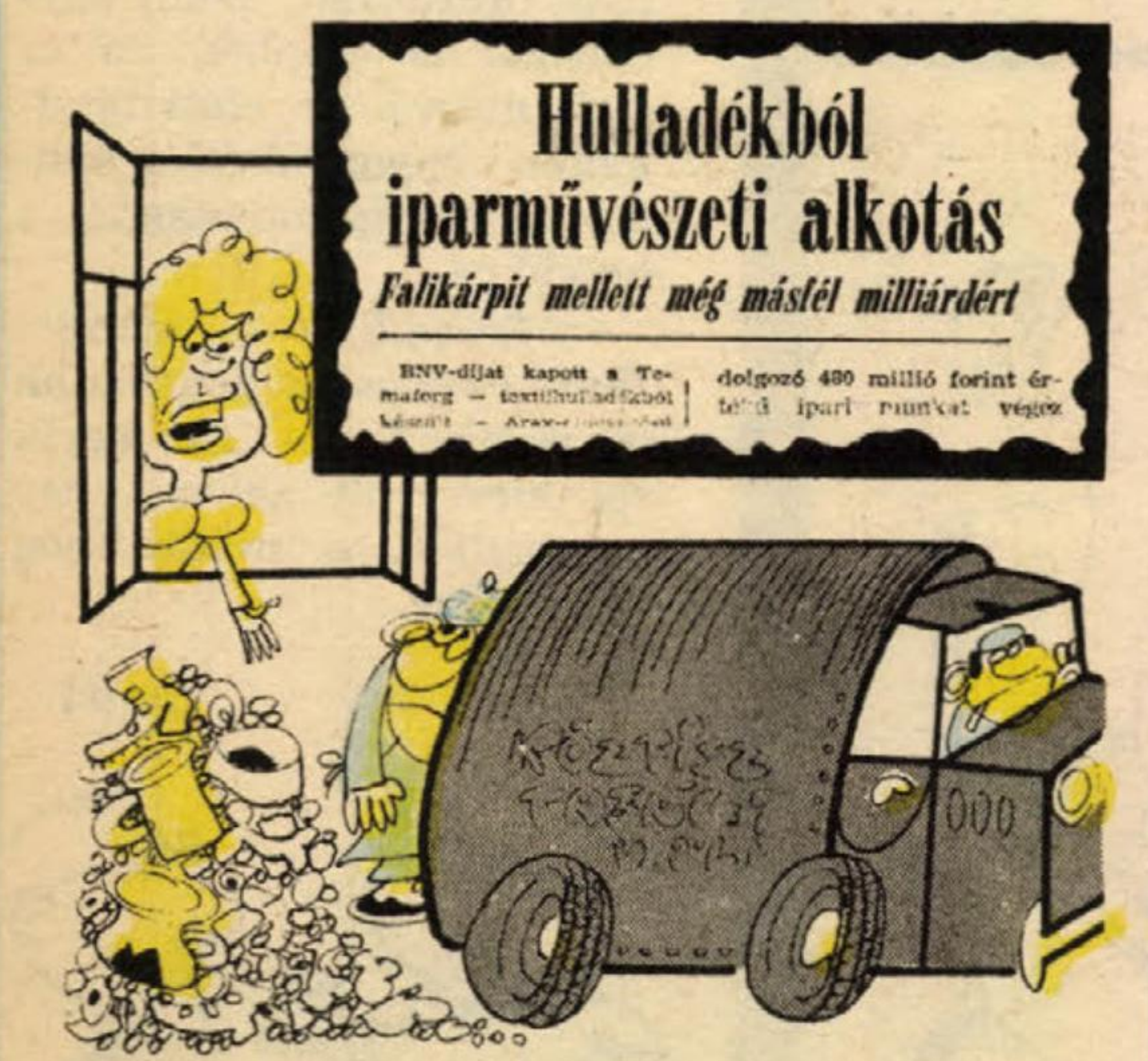

Hulladékból iparművészeti alkotás
Falikárpit mellett még másfél milliárdért
BNV-díjat kapott a Temaforg — textilhulladékból készült —
dolgozó 480 millió forint értékű ipari munkát végez

– Elviszik végre a szemetet, vagy szóljunk egy iparművésznek?

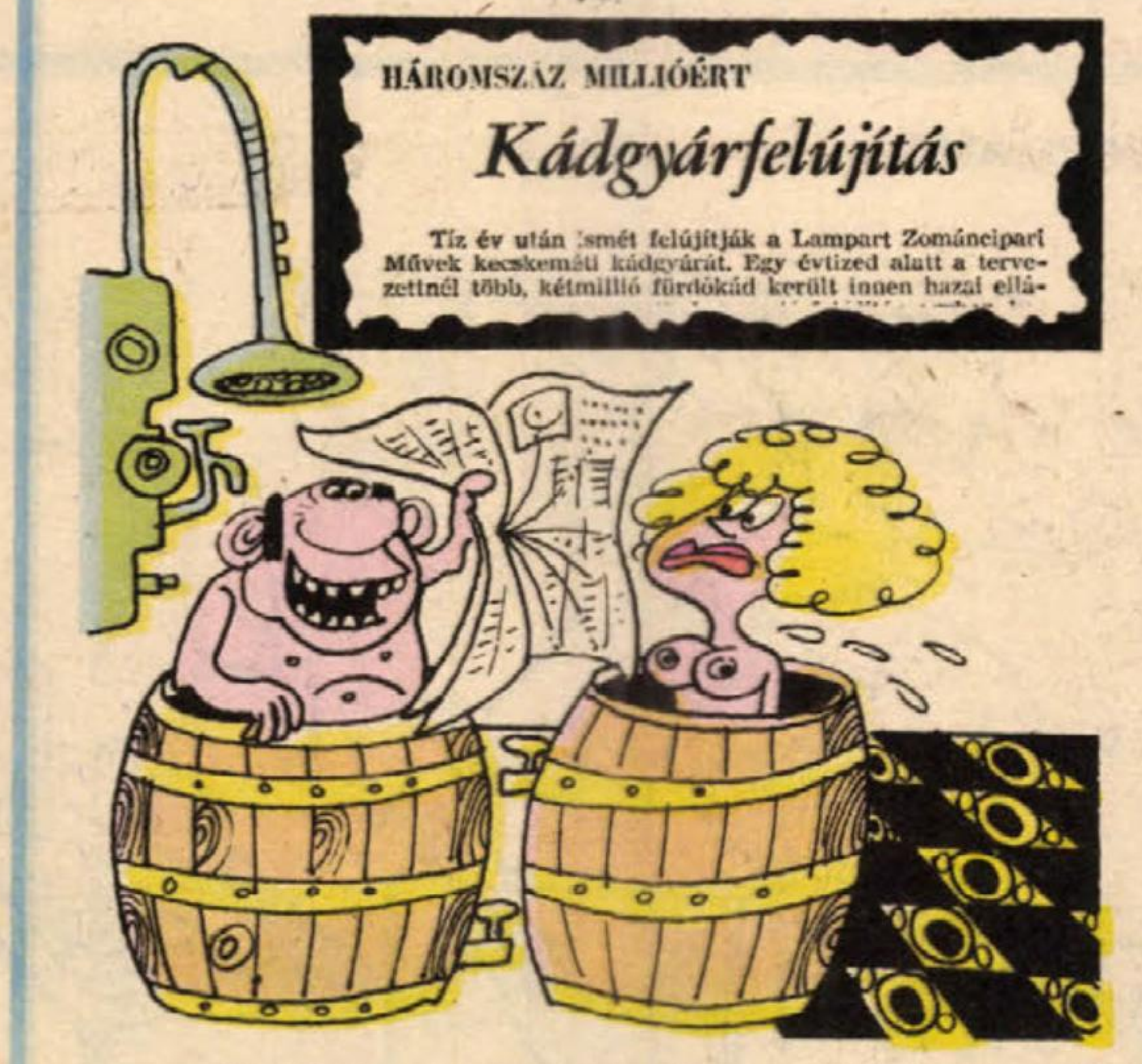

HÁROMSZÁZ MILLIÓÉRT
Kádgyárfelújítás
Tíz év után ismét felújítják a Lampart Zománcipari Művek kecskeméti kádgyárát. Egy évtized alatt a tervezettnél több, kétmillió fürdőkád került innen hazai ellá-

– A végén még majd megérjük, hogy kapni lehet fürdőkádat!

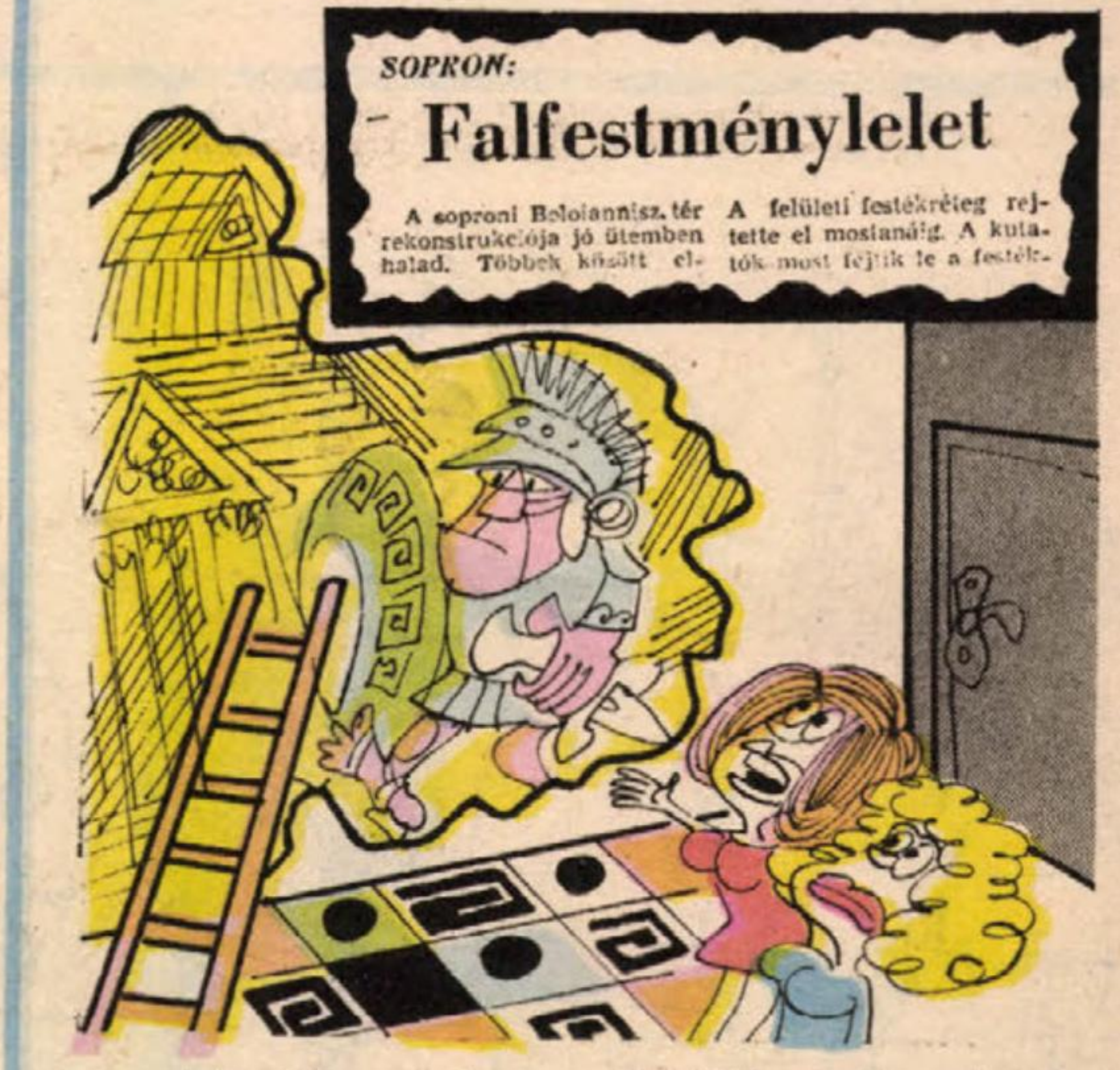

SOPRON:
Falfestménylelet
A soproni Beloiannisz tér rekonstrukciója jó ütemben halad. Többek között el-
A felületi festékréteg rejtette el mostanáig. A kutatók most fejtik le a festék-

– Istenkém, milyen időtálló volt régen egy festés . . .

KÖD

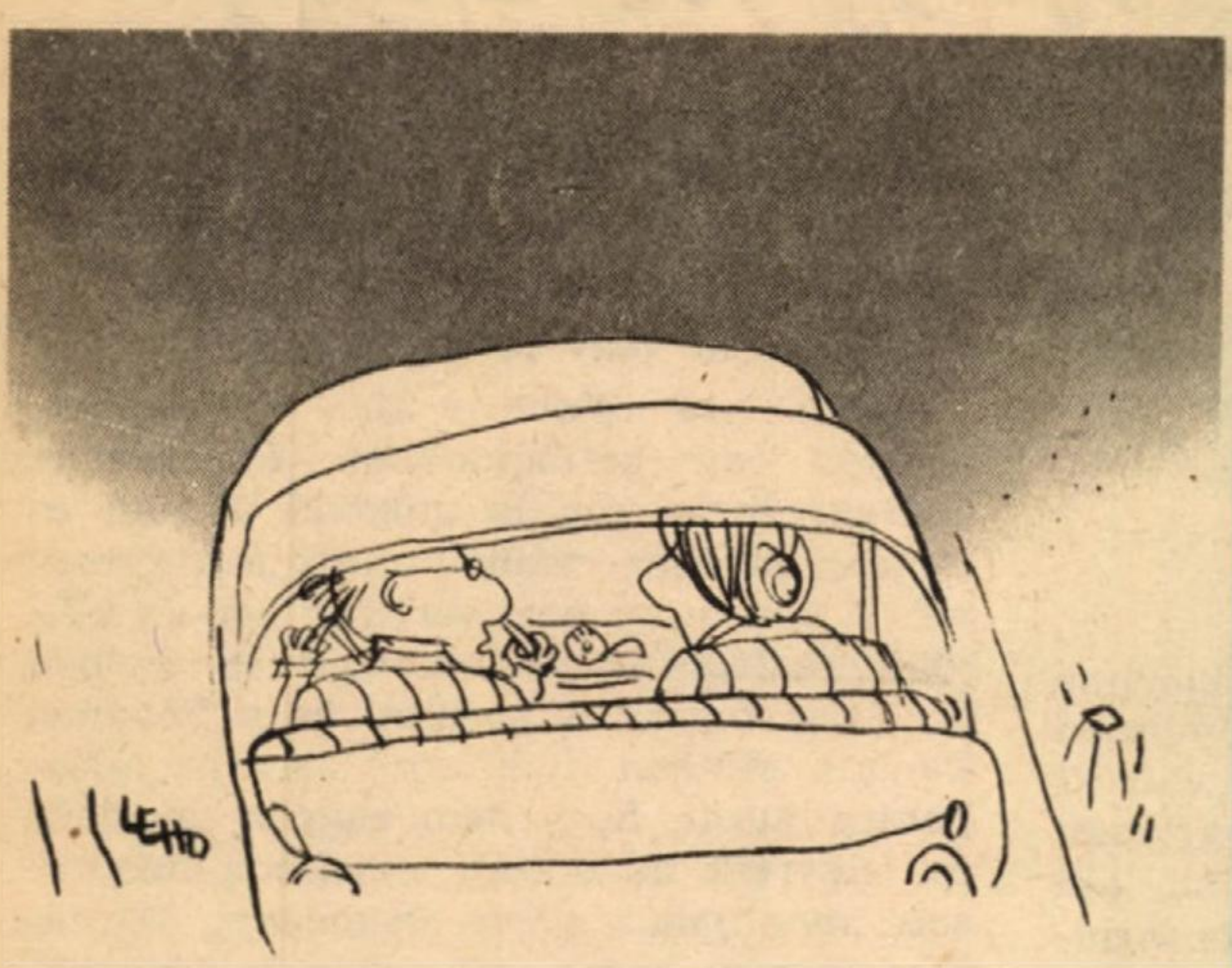

– Ne izgulj, anyukám! Ha lennének erre kivilágítatlan kerékpárosok, már rég elütöttünk volna egyet!

EGYETEMEN

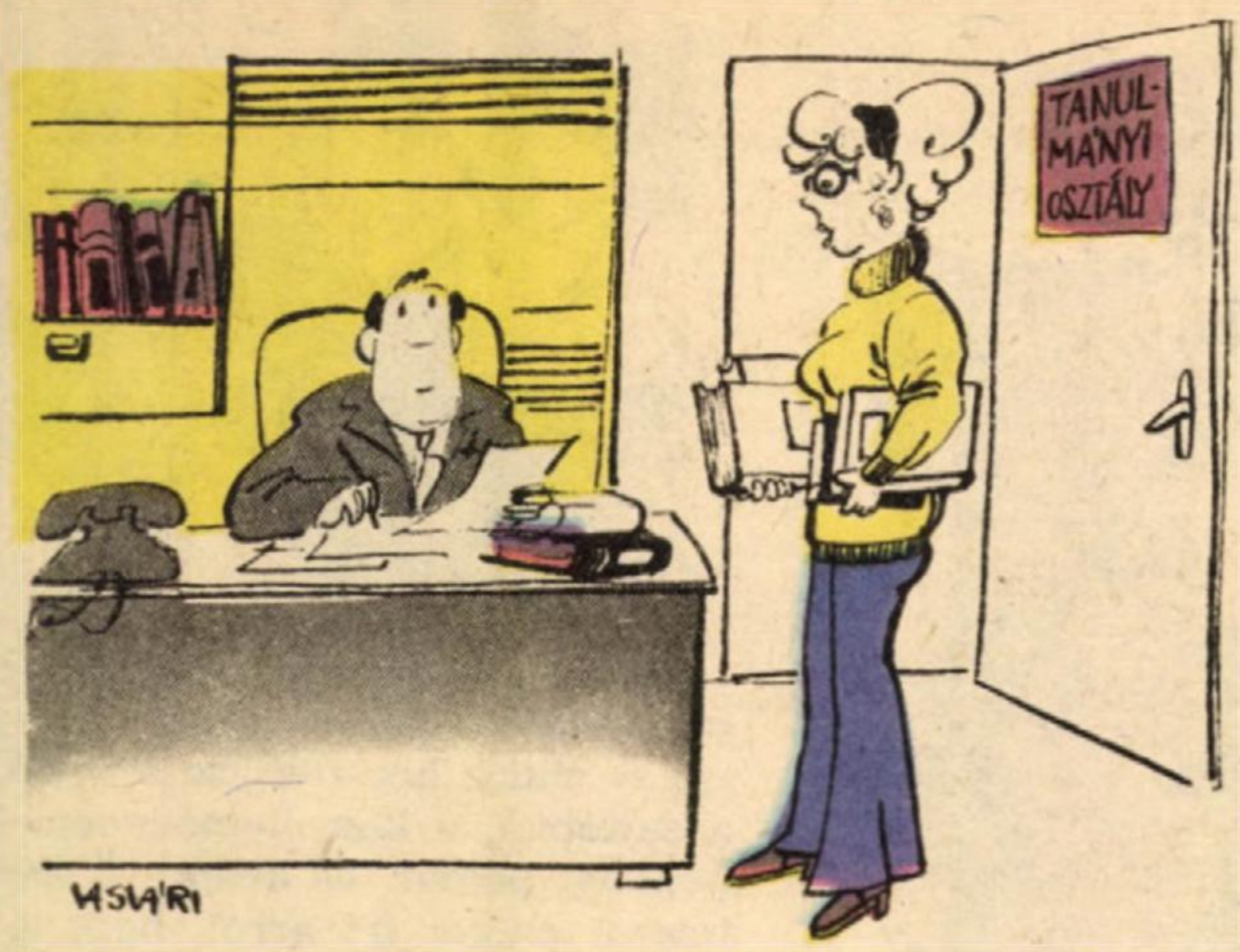

– Professzor úr, tessék elengedni a Mindenki Iskolájába.

HOVA, MIKOR MENJÜNK?

Itt van megint ez a jó kis sorozat a tévében, a Bel Ami. Azt mondják, hogy érdekes, izgalmas, szórakoztató. A fiúért odavannak a lányok, a lányokért a fiúk, vagyis tekintet nélkül korra és nemre, ott ül ismét minden csütörtök este az ország a képernyő előtt.

Hát csak üljenek, szórakozzanak jól, szívből kívánok minél kellemesebb estéket, mert...

...mert minél kellemesebbek nékik az esték, annál nyugodtabban folytathatom én utazgatásomat szép fővárosunkban.

Történt ugyanis, hogy nemrég, életem első fél évszázadát betöltve, rádöbbentem, hogy — bár tősgyökeres pesti vagyok — alig ismerem szülővárosomat. Elhatároztam hát, hogy sietve pótolom mulasztásomat. Igen ám, de hogyan? Kocsim nincs, taxira nem telik, a járművek zsúfoltak...

Aztán jött a *Hosszú, forró nyár,* és én késve érkeztem haza a második folytatásra. Késve, de üres autóbuszon. Éles logikámmal rájöttem, hogy itt valami összefüggés van, és...

...és már akkor, miközben a derék Ben Quick a képernyőn vagánykodott, én a hajdani vagányok birodalmát jártam a Vursttól keletre. Amikor a Balzac szerelmei című filmet vetítették, felkerestem Újpestet, ahol — annak idején — sok leánynak udvaroltam.

Nem részletezem, a legutóbb a Marx tértől *északra* vonultam nagy kalandot keresi, de még egy kis kalandom se volt, most hát a belvárosban fogok kódorogni, hátha nekem is mondja valaki, hogy „szép fiú".

Szó mi szó, nagyjából már ismerem Budapestet, és — ha a tévésorozatok nem fogynak el — sort kerítek Pesterzsébetre, Nagytétényre és Békásmegyerre is.

No, de ez csak egyik fele a nagy felfedezésemnek, a másik fele sem rosszabb.

Felismertem ugyanis a nagy igazságot: nem a különböző szolgáltatásokban van a hiba, hanem bennünk, akik helytelenül veszszük azokat igénybe.

Tessék csak figyelni!

Én — például —, ha vendéglői kosztra szottyan kedvem, felmegyek a Normafa Étterembe egy esős, ködös szombaton, és — esküszöm — egy pillanatot sem kell várnom, mind a két pincér sietve ugrik hozzám, és olyan előzékeny kiszolgálásban van részem, hogy csak!

És a Retek utcai pékségnél nem szombaton állok sorba, hanem hétfőn lépek be az üres üzletbe, amikor is kedvesen üdvözölnek, és kedvemre mutogathatok a polcon gőzölgő kenyerekre, hogy nem azt, hanem amazt, amannak is csak a felét, azt a másik végét, azt a ropogósat!

A kerületi rendelőbe szabad szombat előtti péntek este megyek, akkor is a reumaosztályra. A doktor úr személyesen jön ki hozzám, s mielőtt az irigy szemészet, vagy fül-orr-gége elragadna, bevisz magához, feketét hozat, és hosszan elbeszélgetünk, vicceket mesélünk, és megvitatjuk a libanoni helyzetet.

A moziban sem állok sorba a feláras jegyért, új magyar filmhez megyek a kezdés előtt fél perccel, és kedvemre válogathatok a sorok és székek között — csak arra kell vigyáznom, hogy legalább heten legyenek rajtam kívül, mert különben fújtak a vetítésnek.

A Balatonra nem júliusban vagy augusztusban utazom, hanem november derekán. Ilyenkor, mintha külföldi küldöttség lennék, enyém az egész kocsi, csak a kalauz jön be olykor egy-két órácskára, hogy elbeszélgessünk, mert nagyon unatkozik a szerencsétlen.

Bátran merem hát ajánlani módszeremet. Illetve mégsem. Mert ha sok követőm akad, akkor újabb módszereken törhetem a fejem.

Sólyom László

ELŐRELÁTÁS

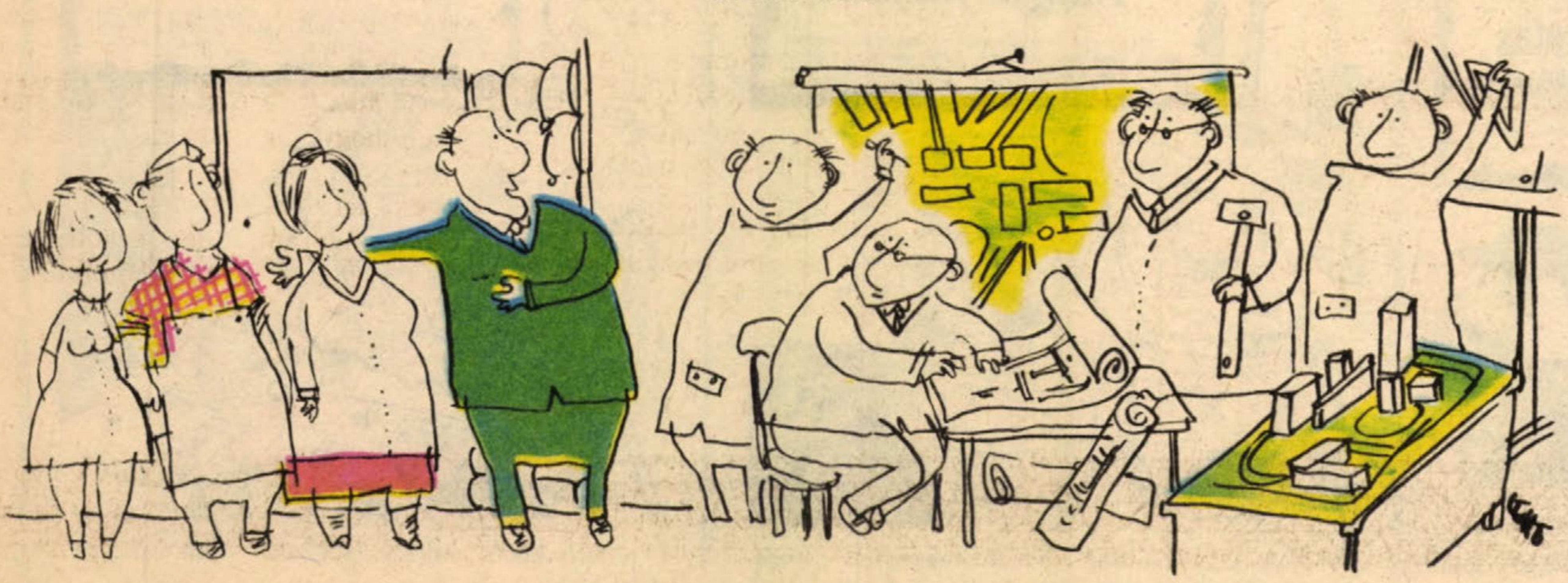

– Sikerült szereznem egy óvónőt és két eladót. Elkezdhetjük a lakótelep építését!

TRIBÜN

Jackie Charlton csapata, a Middlesbrough az angol bajnokság élcsoportjában foglal helyet, de végtelenül unalmas futballt játszik. Annyira, hogy már viccet is faragtak róla. Íme.

Jackie Charlton elmegy a jósnőhöz, hogy a csapat jövője felől érdeklődjön. A jósnő belenéz Jackie tenyerébe, s a következő percben már alszik is.

Szó, ami szó, még mindig csak lassacskán terjed az európai labdarúgás az Egyesült Államokban. A Sports Illustrated c. magazin egy történettel próbálja magyarázni.

Az edző kis nevadai srácokat oktat a foci alapelemeire. Leteszi a labdát, s int, hogy fussanak neki, rúgják el „állítottból". Egy kisfiú nekiszalad, majd a labda előtt megtorpan és tűnődni kezd.

— Gyerünk, fiam — ordít az edző —, rúgj bele!

— Jó — szól a srác. — De még nem tetszett mondani, melyik lábammal kell.

John Mecom, a New Orleans milliomos tulajdonosa és Sam Biles, a Houston apró termetű gyúrója vitába keveredett a két csapat mérkőzése során. Előbb csak ordítoztak, aztán egymásnak is mentek, de az első ütésváltás előtt mindketten meggondolták magukat, és visszaballagtak a helyükre.

— Érthető — mondta Bum Philips, a houstoniak menedzsere. — Az egyik túl kicsi volt ahhoz, hogy verekedjék, a másik meg túl gazdag.

(p. p.)

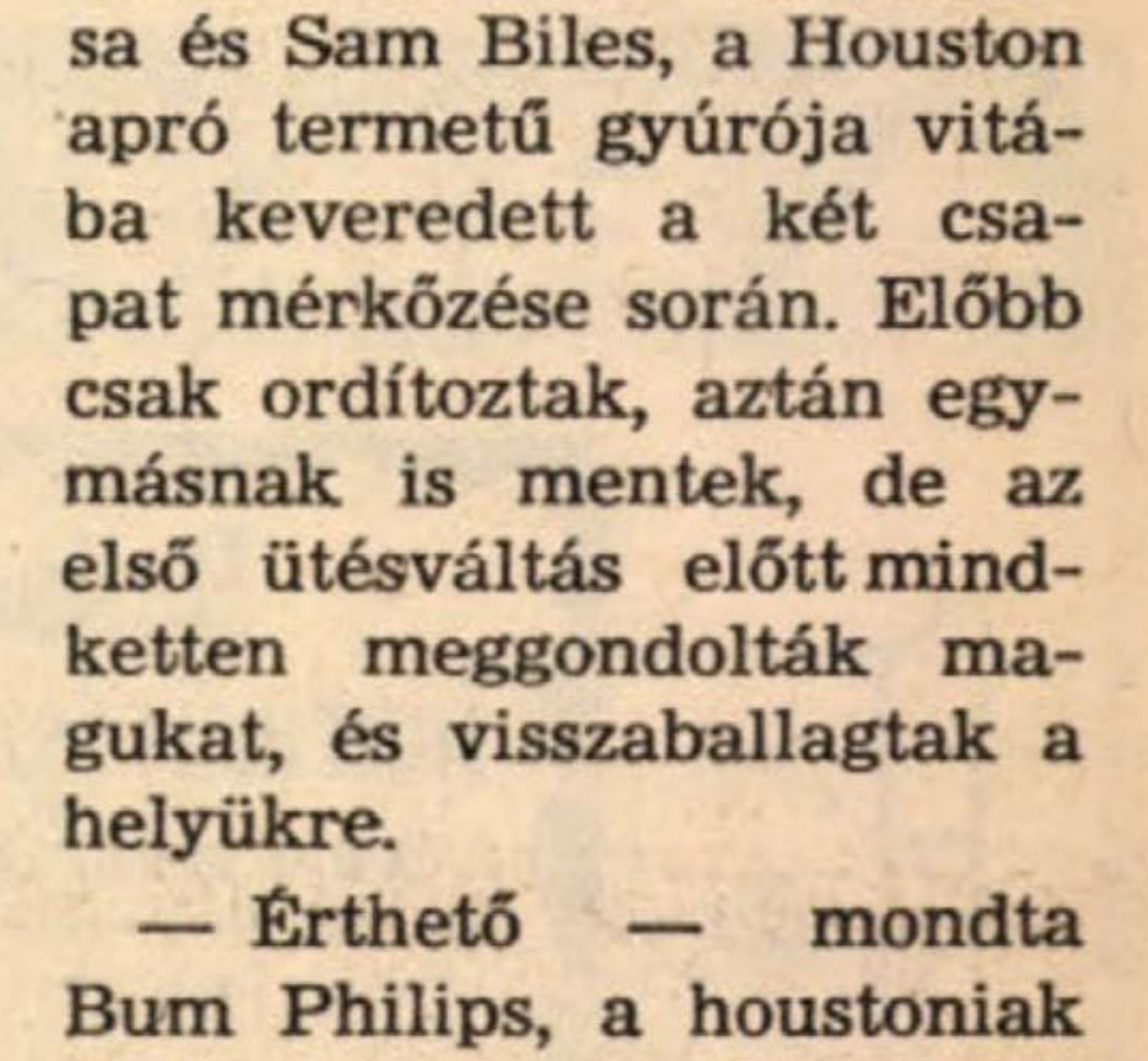

BOKRÉTAÜNNEP-RONTÓK

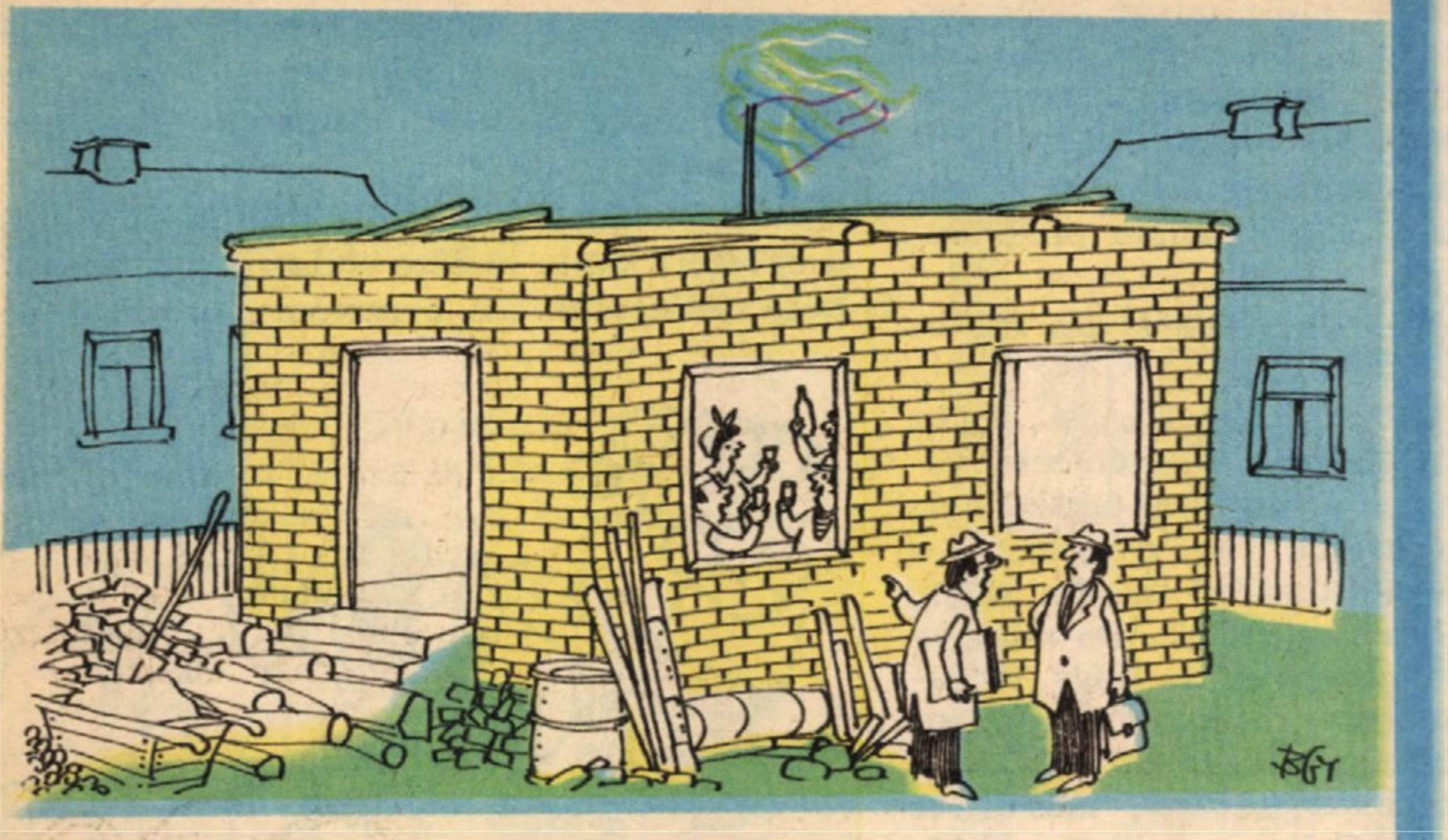

– Te mondd meg nekik, hogy a házon keresztül vezet majd az új országút.

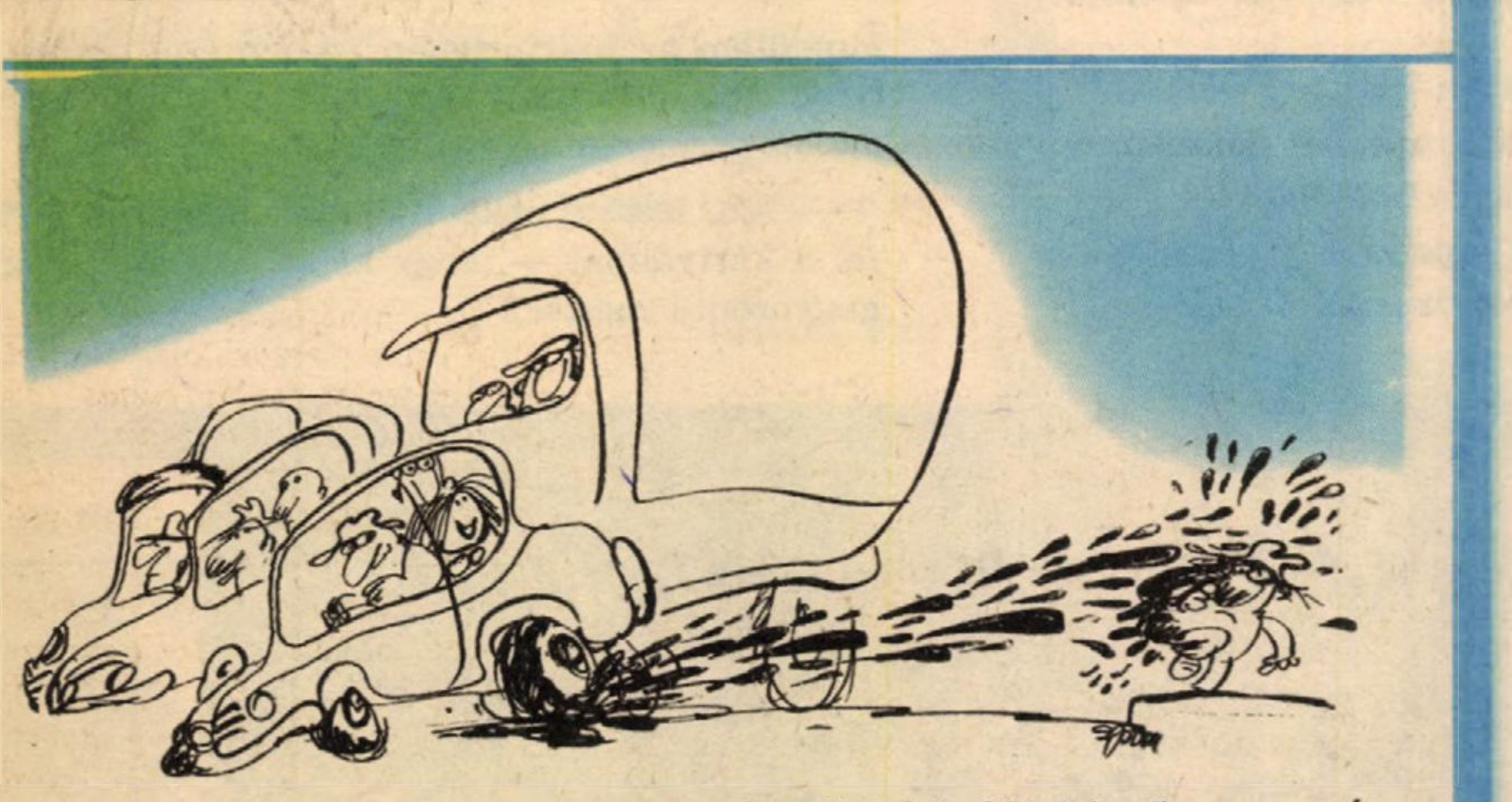

– A férjem ragyogóan vezet, 25 méterről lefröcsköl bármilyen mozgó célpontot.

CSÚCSFORGALOM

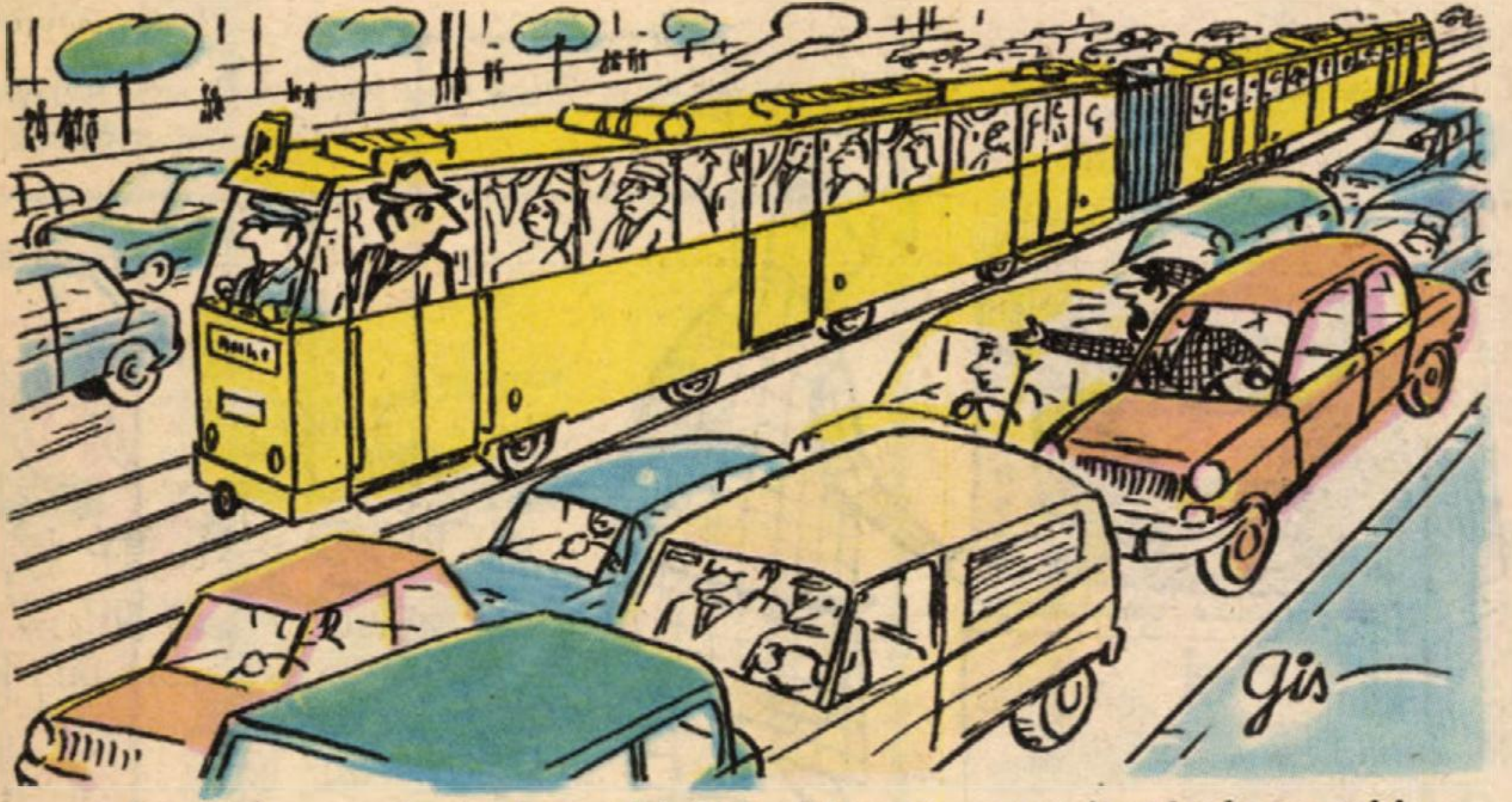

– Mondd meg bent, hogy később érkezem, mert kocsival vagyok!

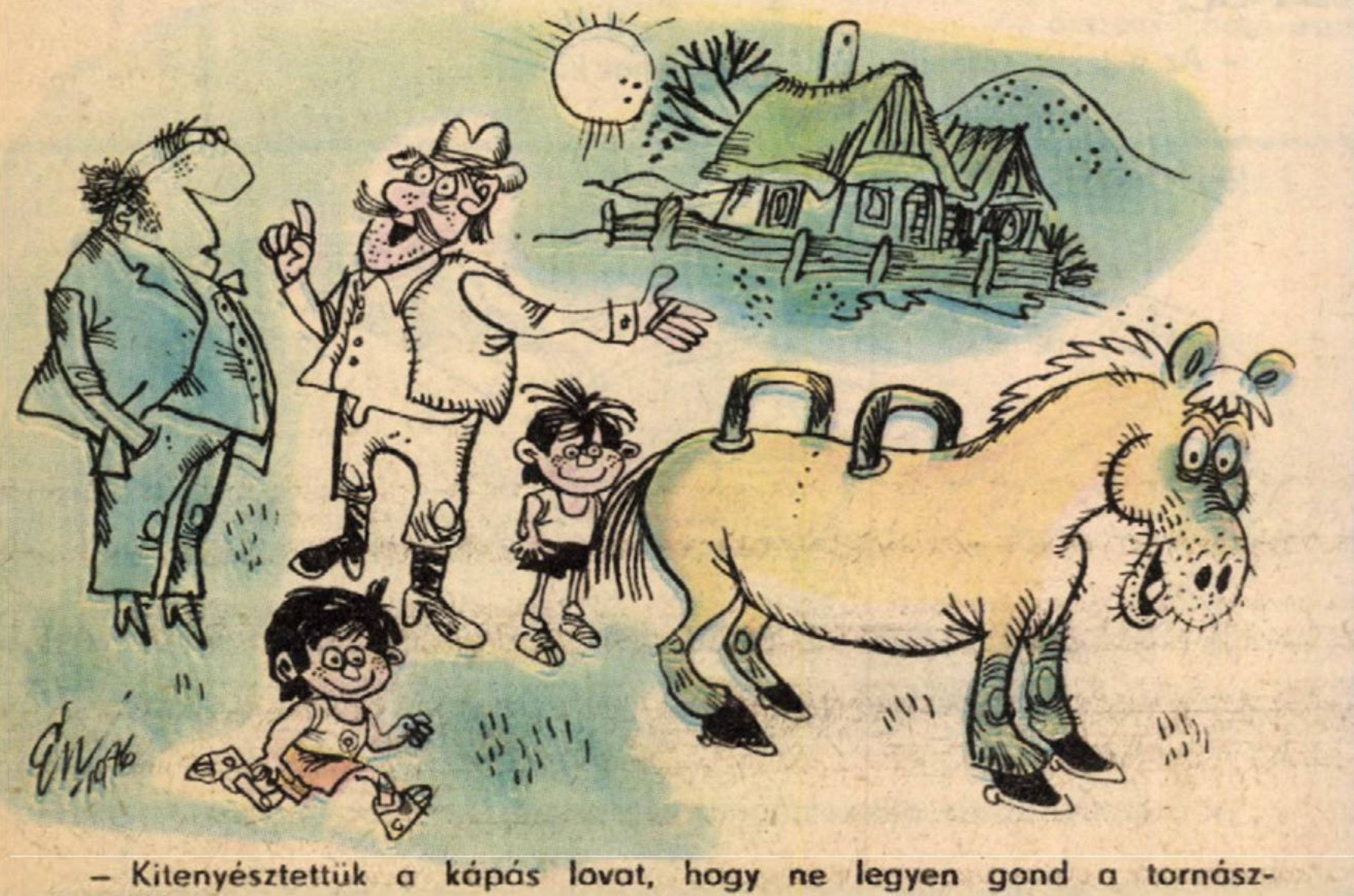

– Kitenyésztettük a kápás lovat, hogy ne legyen gond a tornászutánpótlással . . .

SZÜLETÉSNAPI AJÁNDÉK

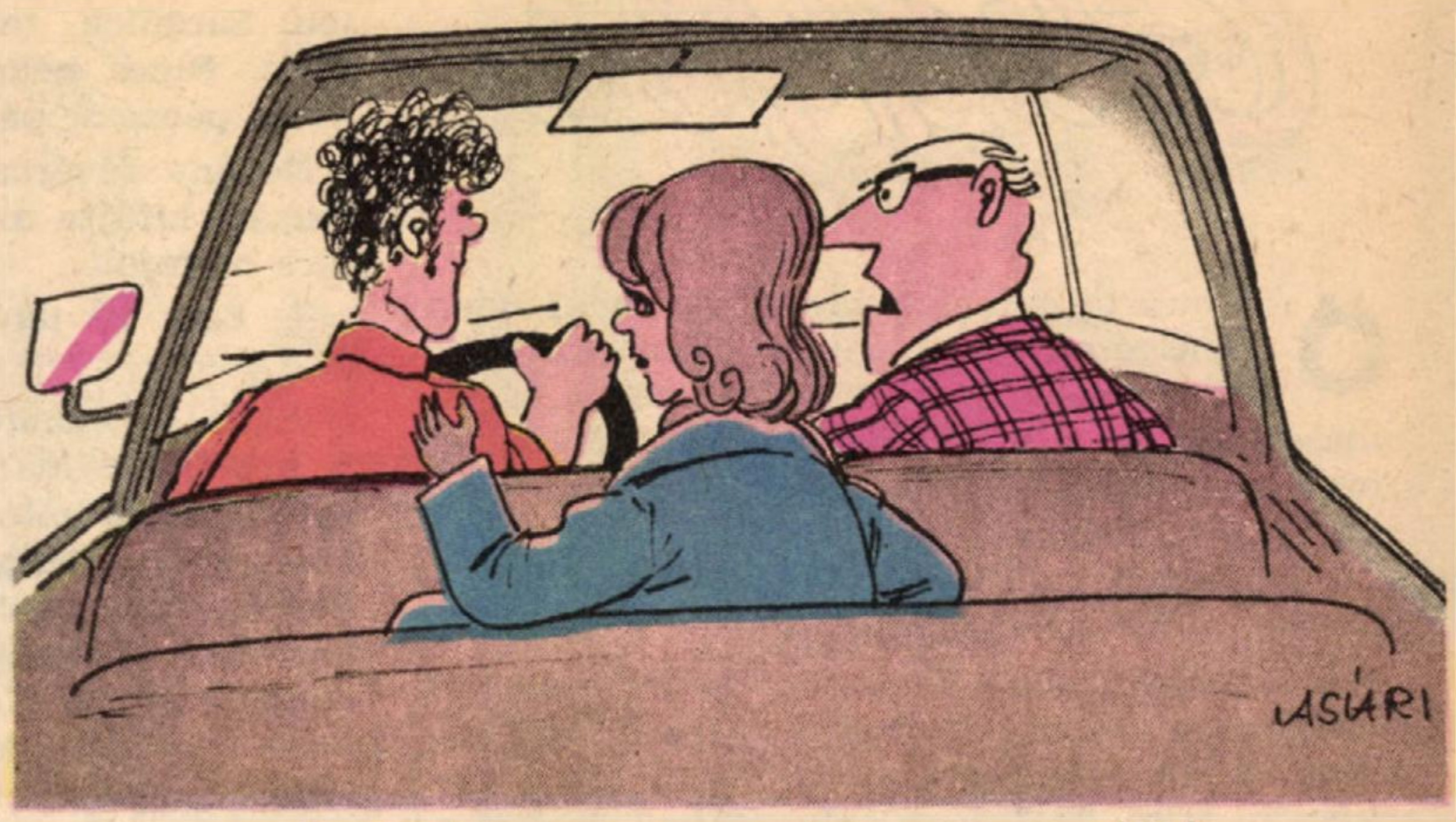

– Ne feledd, maximum egy koccanást engedtünk.

JOGI ESETEM

Láttam a televízióban, hogyan lehet valaki apa vagy nagyapa akaratán kívül. Az én kérdésem: lehet-e valaki akaratán kívül gyerek?!

Mert én bizony akaratomon kívül születtem meg! És higgyék el, hogy itt kezdődik minden jogi baj! Hiszen, ha az embert nem kérdezik meg, csak úgy ukmukfukk megszülik, akkor már szinte teljesen mindegy, hogy később akaratán kívül apa, vagy akaratán kívül nagyapa lesz!

De térjünk jogi szempontból az esetemre! Ezerkilencszáznegyvenhét szeptember kilencedikén budapesti illetékességgel jöttem a világra. Az orvosok rövid helyszíni szemle után megállapították, hogy fiú vagyok. S ez már akkor is szöget ütött jogilag a fejembe, hogy miért lettem akaratomon kívül fiú, akiből később a legtöbb (nem jogi!) esetben férfi lesz, és borotválkoznia kell. Miért nem lettem lány?!

Vagyis, egyrészt akaratomon kívül megszülettem, másrészt akaratomon kívül fiú lettem, harmadrészt akaratomon kívül a László nevet ragasztották rám életem végéig, nem a jobban becézhető és szebb csengésű Hubát.

Kérdezem ezek után, hogy jogilag milyen kártérítésre kötelezhetem felperes apámat és felperesné anyámat?!

Hogy könnyebb legyen válaszolniuk, idézek néhány levélből, amelyek az ország legkülönbözőbb részeiből érkeztek jogi problémám megoldására.

Dr. Must Aladárné egerpihőci bedolgozó azt írja:

„Szerintem erkölcsileg a gyerek is felelős! Mivel genetikailag magában hordozza szülei tulajdonságait, s e tulajdonságok alapján ő is elmarasztalható saját megszületésével kapcsolatban. Hova jutnánk, ha a gyerekeknek nem kellene felelősséget vállalniuk saját világra jöttük alkalmával?!"

Ivrét Benedek brigádvezető így vélekedik:

„Nagyon faramuci keresztkérdés, hogy mi volt előbb, a tyúk, avagy a tojás! Én mindenesetre azt hiszem, hogy jogilag a tyúké a tojás, és a tojás nem tarthat igényt jogilag a tyúkra. Az ismertetett eset egy kicsit hasonló ehhez. A szülő akármit csinál a gyerekkel, azért a gyerek jogilag hálával tartozik, a megfelelő kamatláb mellett. De a szülő nem tartozik hálával a gyereknek, hogy egész életében olyan kajla fülcimpával jár, mint az apukája, s hogy annyi szeplője van, mint az anyukájának. Pedig a szülőnek sokszor hálásnak kellene lennie, hogy akaratán kívül jobban hasonlít a gyerek az ő gömbölyű fejéhez, mint a párjáéhoz hátulról nézve!"

Bősztelky Aranka szájsebész ezzel nem ért egyet:

„Azt hiszem, a csecsemő a hibás! Mert huszonkilenc éve él akaratán kívül. Mi lesz vele, ha akaratán kívül megöregszik. Egy abuliás egyén. Sajnos fogászatunkon nagyon sok ilyen krónikus akaraterőhiányban szenvedő fogtulajdonossal találkozunk. Tessék elhinni, hogy a bürokrácia bástyáit erősítik az olyan egyének, akik megszületésük előtt különböző űrlapokat akarnak kitölteni, s évekig küldözgetik a kérvényeket a jogi szervekhez, anélkül, hogy tudnák, mit hoz számukra az élet. Én a szülők pártján állok, mivel közülük is akaratán kívül lett az anya nő, s akaratán kívül férfi az apa. Mi lett volna, ha mindketten nők akarnak lenni?!"

Az idézett véleményekből látszik, hogy jogi esetem orvoslása nem könnyű feladat. Mert ha tegyük fel kiderül, hogy jogilag nincs igazam, de erkölcsileg mégis van, s a büntetőtörvénykönyv paragrafusai szerint nem születtem meg, de a polgárjog ennek ellenére kimond, akkor most mit csináljak!? Éljek nyugodtan, vagy pereljem be magamat, mert kiderül, hogy egy nagyon-nagyon régi ősöm az én akaratomon kívül volt majom?!

Tormai László

Gugyor

Örömmel töltött el a hír, hogy az újonnan jelentkezett ipari tanulók száma kielégítő a szobafestő- és mázoló szakmában, a kőműveseknél és a női fodrászoknál. Mélységes szomorúság fogott el azonban, amikor azt olvastam, hogy a bognár, a galvanizáló és a gugyoröntő szakmára az idén egy árva ipari tanuló nem sok, annyi sem jelentkezett.

Elhatároztam, hogy a szomorkás jelenség végére járok s ezért kimentem Üstörös Dániel bácsihoz, az utolsó magyar gugyoröntőhöz, a Pocokhegyi lejtő 2347 hrsz. alá. A galambdúcos, kecskerágós, macskajajos kis házikóban ott volt már az egész hazai telekommunikáció. Együtt zokogott a rádió, a tévé, a filmhíradó, az MTI és több fővárosi lap szerkesztősége. Üstörös Dániel bácsi középen üldögélt egy kétlábú figulin, a gugyoröntők ősi alkalmatosságán. Kemény varkocsával, sastépte fizimiskájával mintha most jött volna le a Feszty-körképről. Panaszos orrhangon kántálta a siratóéneket.

— Jaj, béborult az én életem örökre. Időnek fordultán, magvamnak szakadtán, hullok le a földbe. Haj, gugyorok s öntők immár üsten óvjon. Sárgulok, mint levél, búcsúzom, mint sólyom. Nincs nékem tanulóm, kicsi a rakásom, nincs pénzem, paripám, s Budában lakásom.

Néhány fővárosi lap szerkesztősége erőt vett magán, kifújta az orrát és a bakhátu pilát lapjára mutatott.

— Ezek itt ugyebár a gugyoröntés ősi eszközei?

— Ja — mondta Üstörös Dániel bácsi. — Az a kosfejű példának okáért a glejtbolcnis vonyigó. Azzal pilácsolom a gugyort, persze még öntés előtt. Dédnagyanyámé volt, nyugodjék, a vén Atyapőc Pankáé. Göttingában tanulta, azám, karthauzi frájeroktól, amint dukált. De micsoda gugyort öntött Kelempász-alsón, a Nagy Brigadéros portáján, uramatyám, messzi földről csudájára jártak. Ki a stiblit, fel a fándlit, zubogott a gugyor, akár őszidőn a szilvaíz, tapsolt az asszonynép. Micsoda? Selypes Gróbián Pétör még nótát is ábdált hozzája, csimpolyaszóra, szöktetőset, bokorugróst, hogy azt mondja:

Víg kedvemben gugyort öntök,
Zord kedvemben kupát döntök,
Sej, glejtbolcnis vonyigó,
Körülfodros viganó,
Tedd a fődre, az a jó.

Megint elkámpicsorodott a hangja.

— S ímé, most legottan kiszárad a létem fája. Elhervadok, elsorvadok, mint a konya gyertya lángja. Nincs tanulód, kisiparos, élted nem is kissé poros...

Nem bírtam tovább. Kifordultam a szobából, a nyöszöri kánta messze elkísért. Úgy döntöttem, hogy felderítem ezt a szomorú ügyet. E célból elmentem az Ipartörténeti Szakintézet összes helyiségeibe, ahol egy tudományos munkatárs fogadott farmer-maxiban.

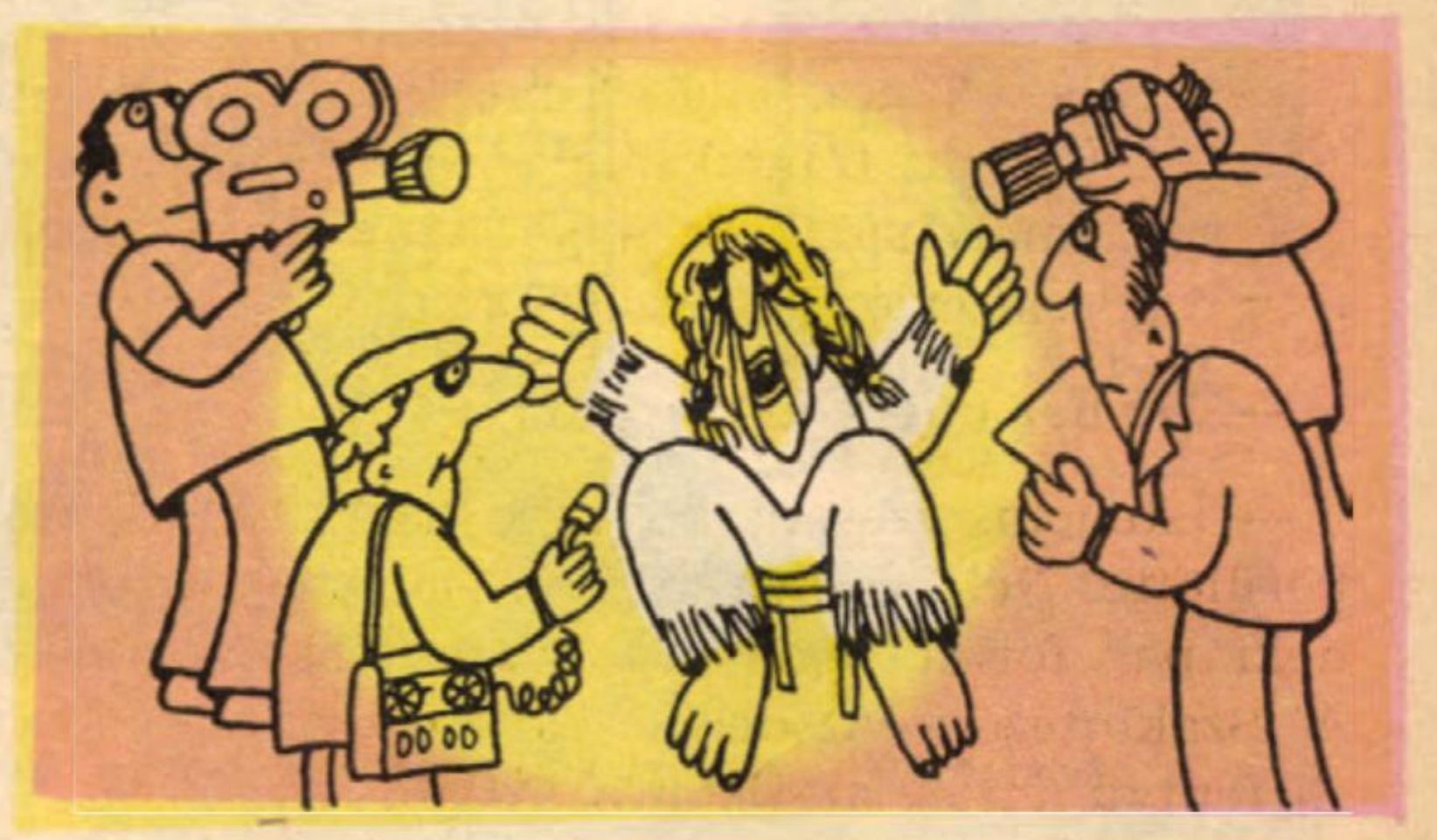

— Azt tessék nekem megmondani — tártam fel a kártyáimat —, hogy ki volt az első magyar gugyoröntő mester?

— Üstörös Dániel — mondta kapásból a Szakintézet. — Pocokhegyi lejtő 2347 hrsz.

— Ő az utolsó — tettem helyére a dolgokat. — Valami tévedés lesz.

— Semmi tévedés — mondta a Szakintézet. — Ő az első is, meg az utolsó is.

— Ezt nem értem — vallottam be, jóllehet szégyelltem.

— Pedig világos. Gugyoröntő kisiparos sosem létezett. Üstörös Dániel találta ki magának, amikor 1963. március 27-én nyugállományba vonult, mint a Pasafürdő tyúkszemvágója.

— De hát miért jó ez neki?

— Istenem, szereti, ha egy kis felhajtás van körülötte. Néha megszánja egy-egy szerv, adnak neki pár forint segélyt a nosztalgia-alapból. — A Szakintézet édesdeden felkacagott. — Nagy sliffentyű ám ez az Üstörös Dániel bácsi.

Gondokba merülve hagytam el az összes helyiséget. Nagy sliffentyű, az egyszer fix.

Most kezdtem csak igazán csodálkozni. Hogy legalább erre a virágzó iparra miért nem akad mégis tanulója?

Peterdi Pál

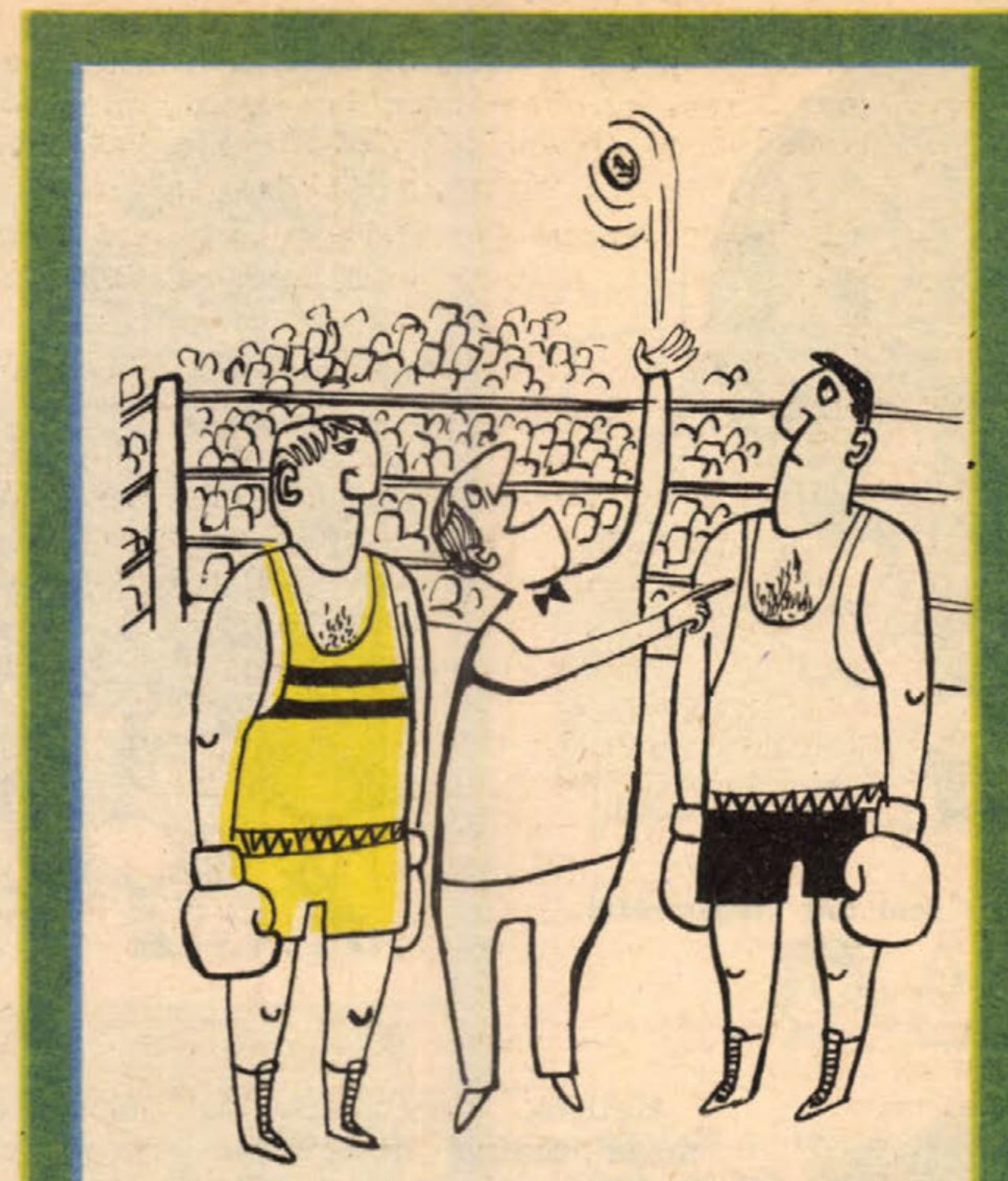

— Ha írás, akkor maga választ sarkot, és az ellenfele üthet először!

HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

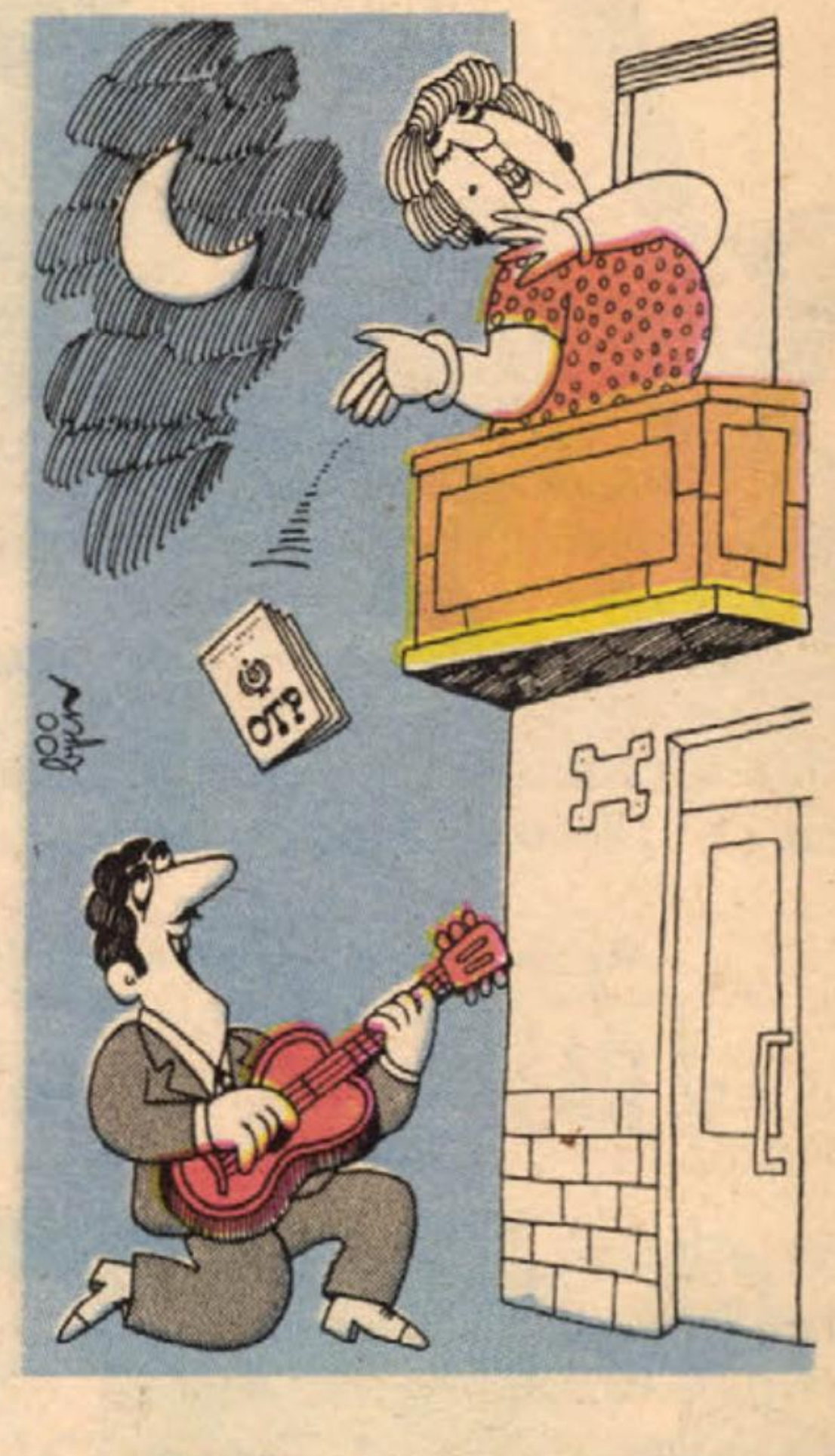

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Mi a XX. század legnagyobb találmánya?

Brenner György:

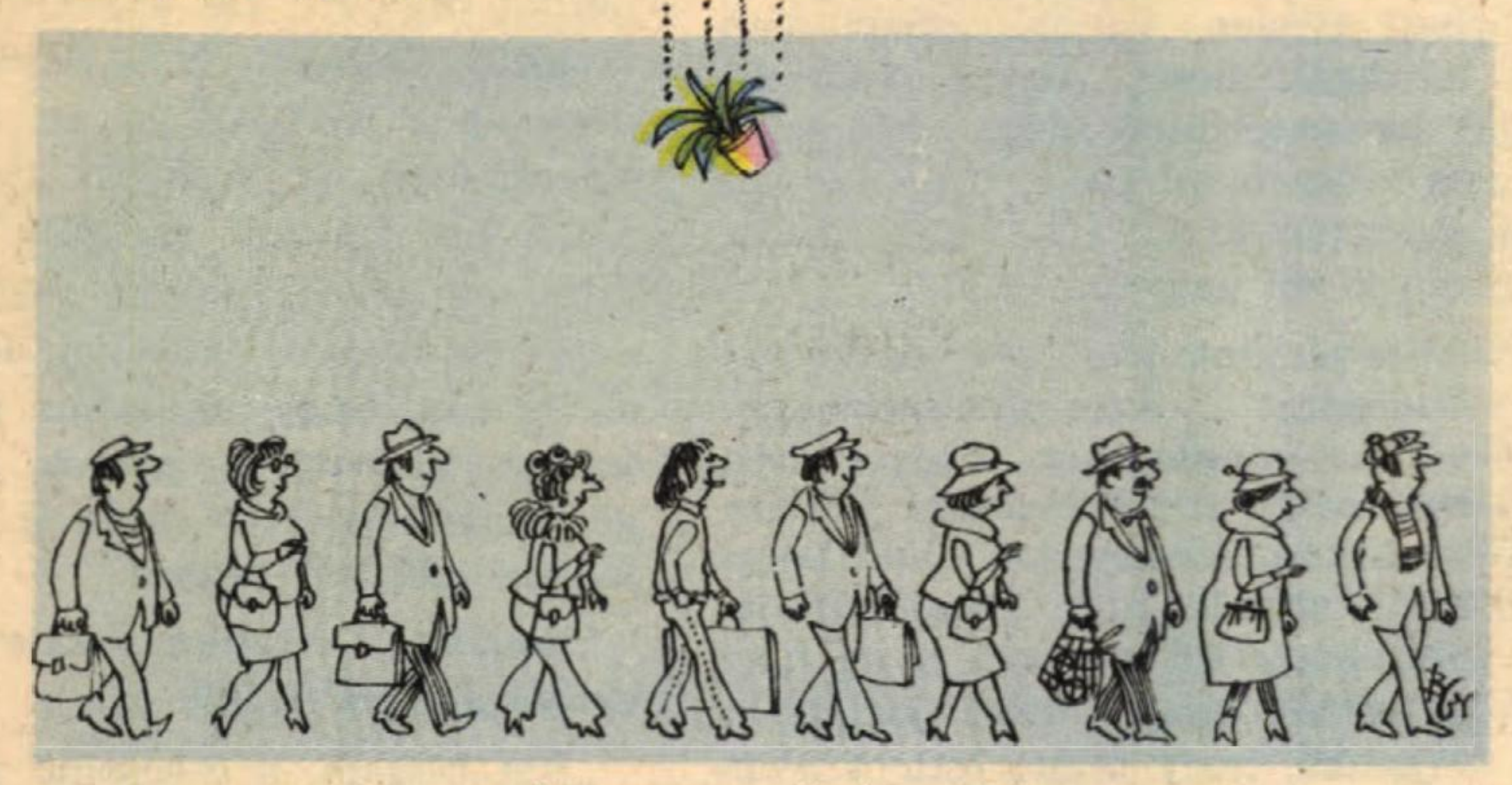

— A csoportos életbiztosítás.

Balázs-Piri Balázs:

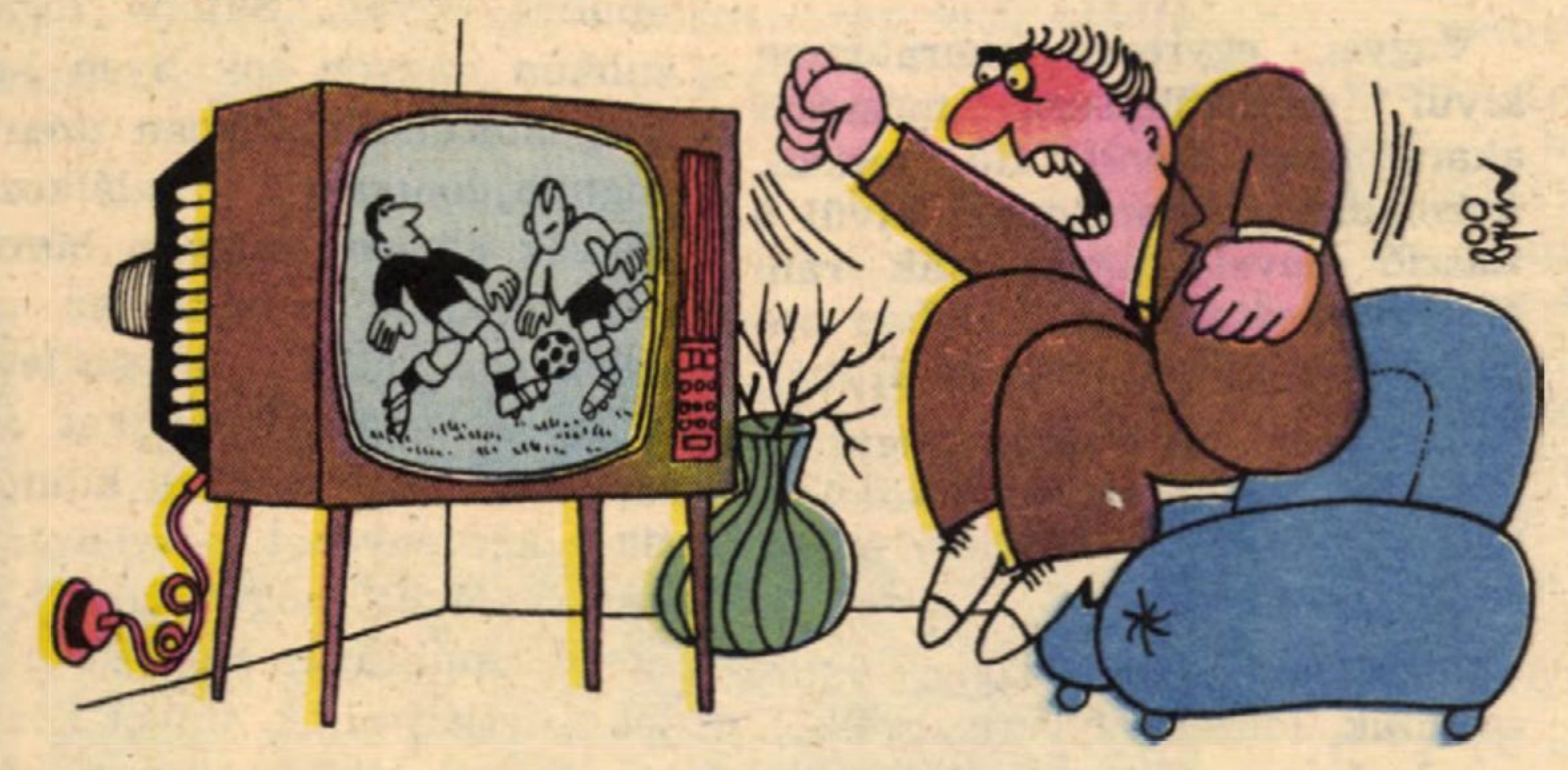

— A televíziós meccsközvetítés. Otthoni kényelemben, kulturáltan dühönghet az ember.

Dallos Jenő:

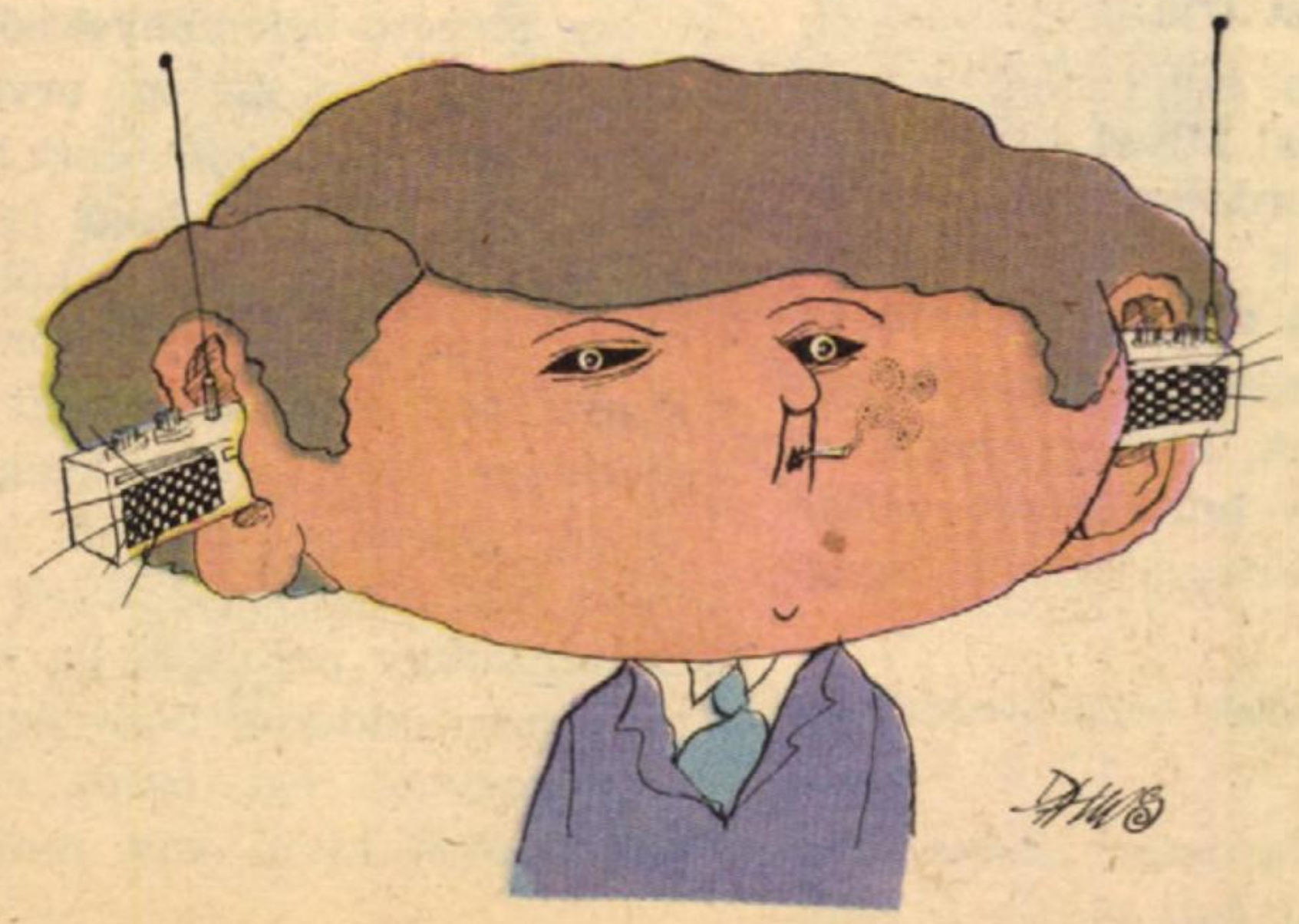

— A többcsatornás zajártalom.

Várnai György:

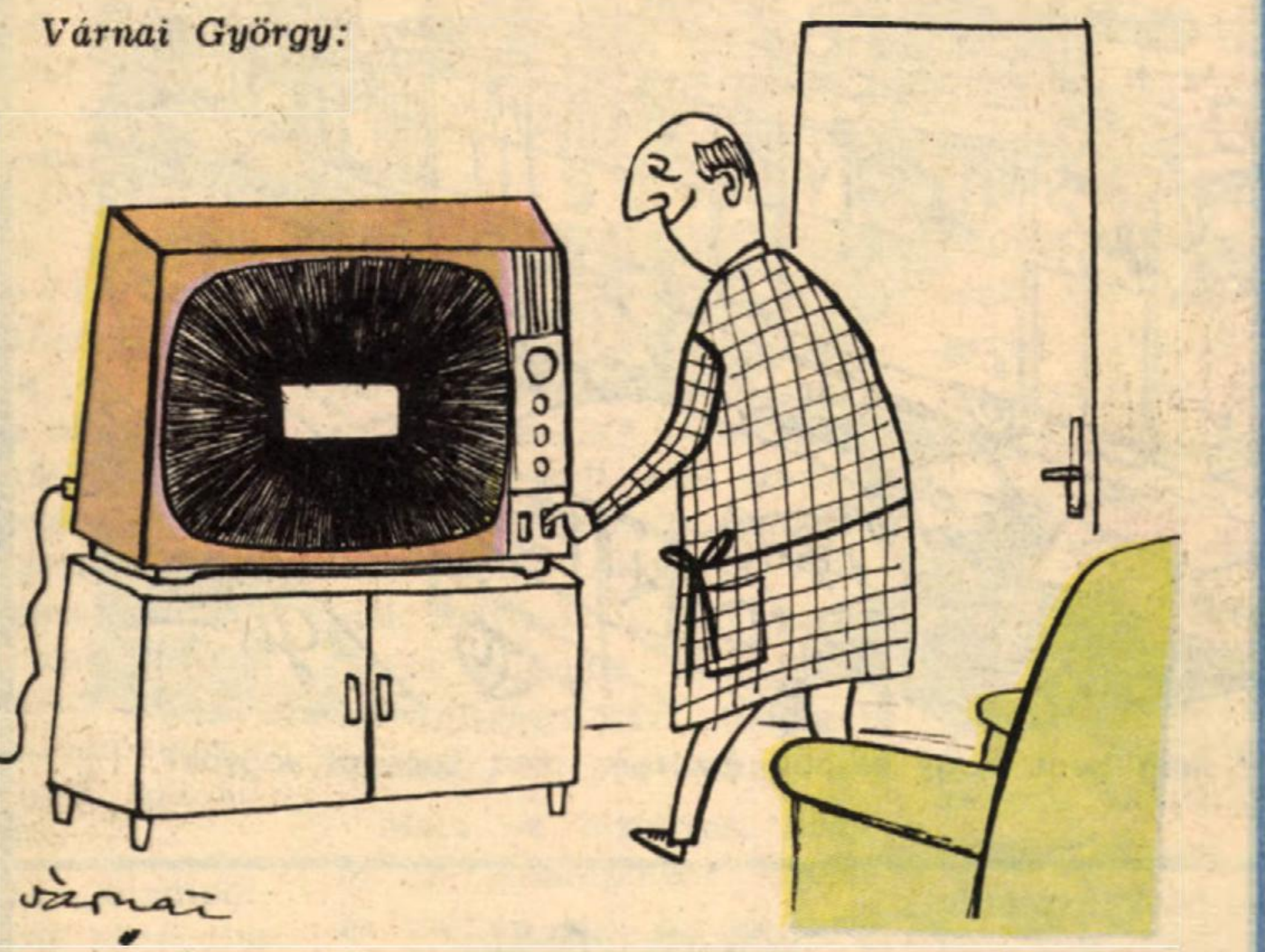

— Az a gomb, amellyel a tévét ki lehet kapcsolni

Fülöp György:

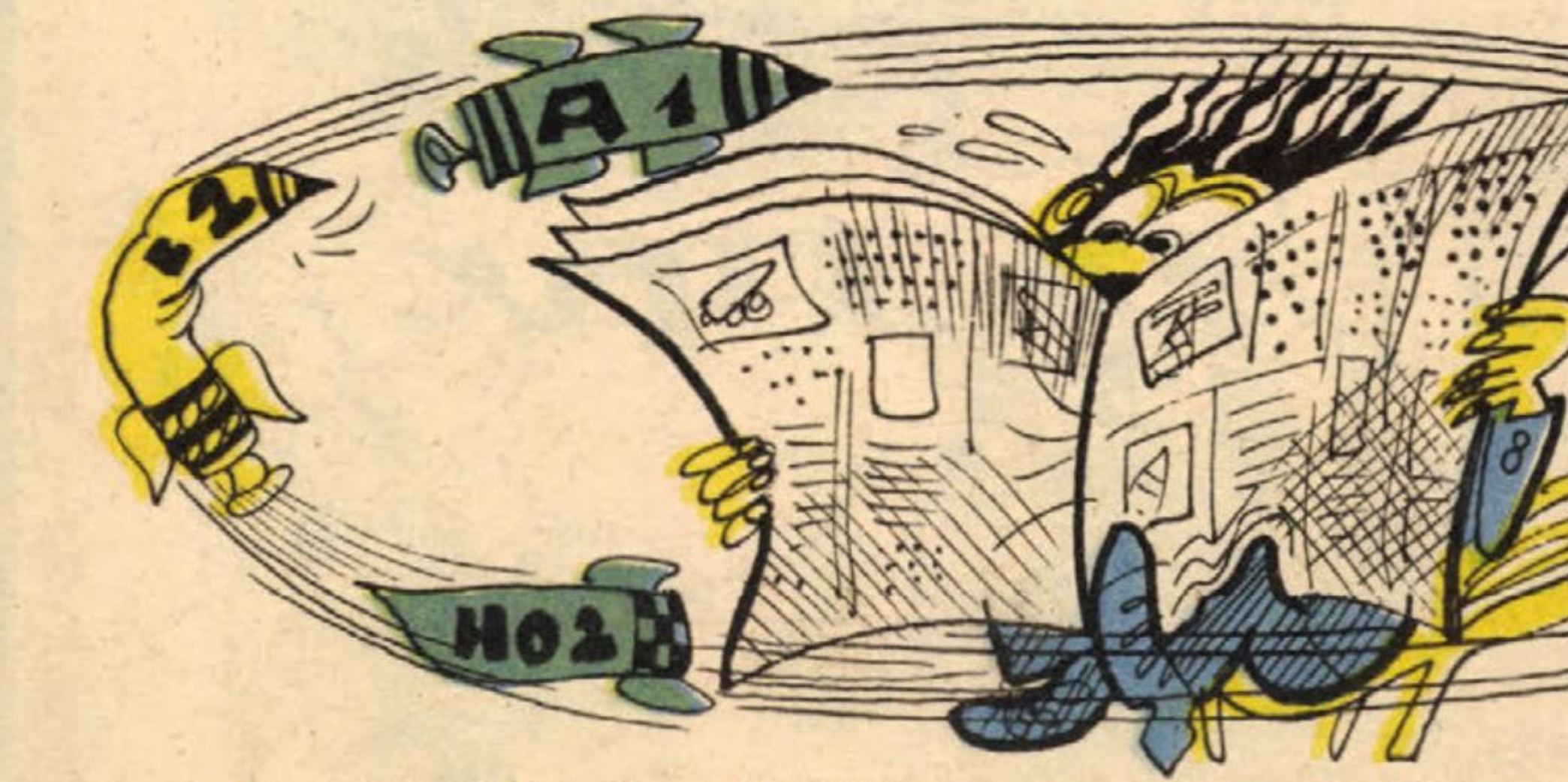

— A szuperrakéta ellenrakétáját megsemmisítő atomrakétának az elhárító rakétája.

Tót Gyula:

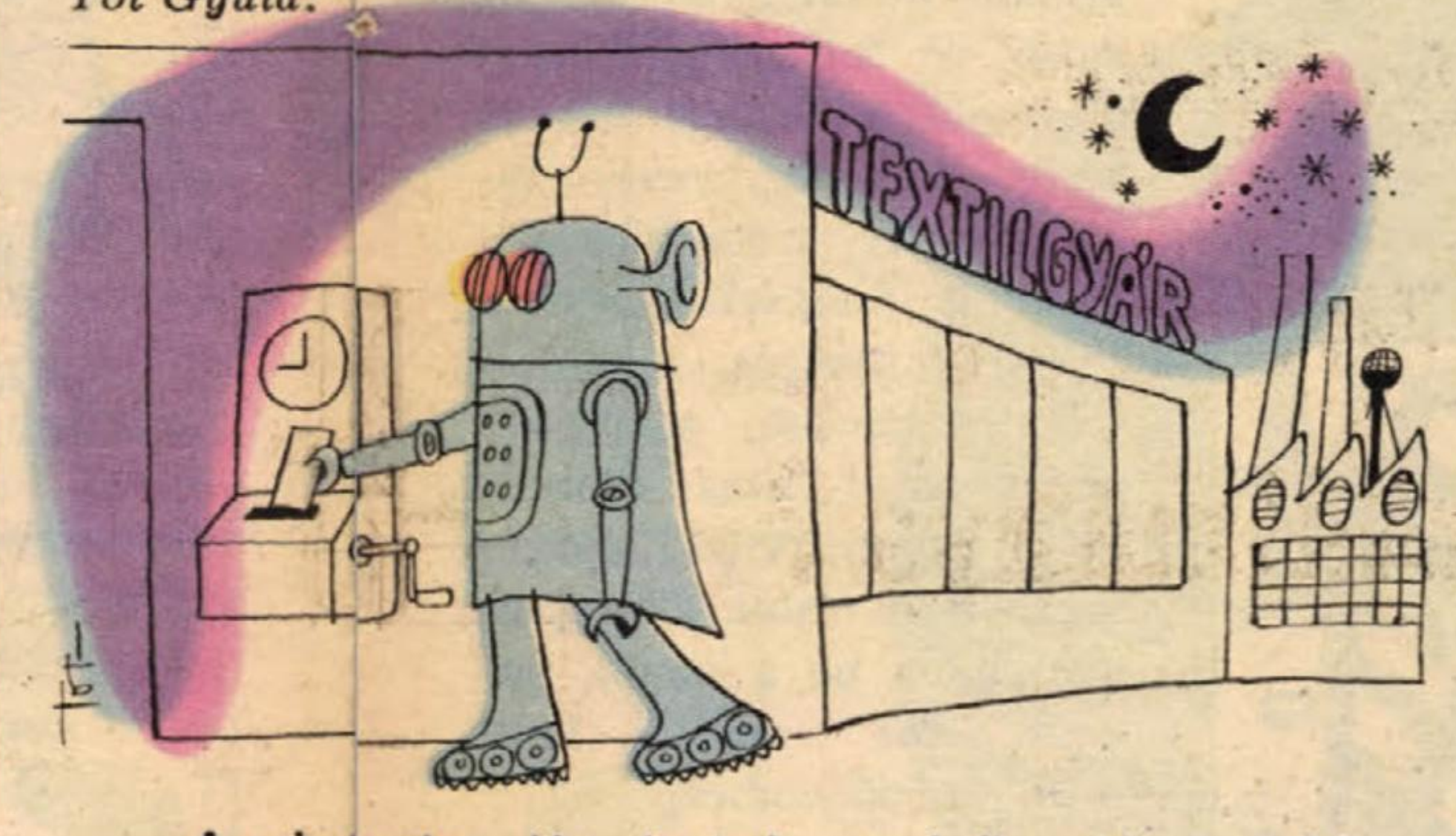

— A robotember. Ha elterjed, nem kell majd a munkásnőknek éjszakai műszakra járniuk...

Hegedűs István:

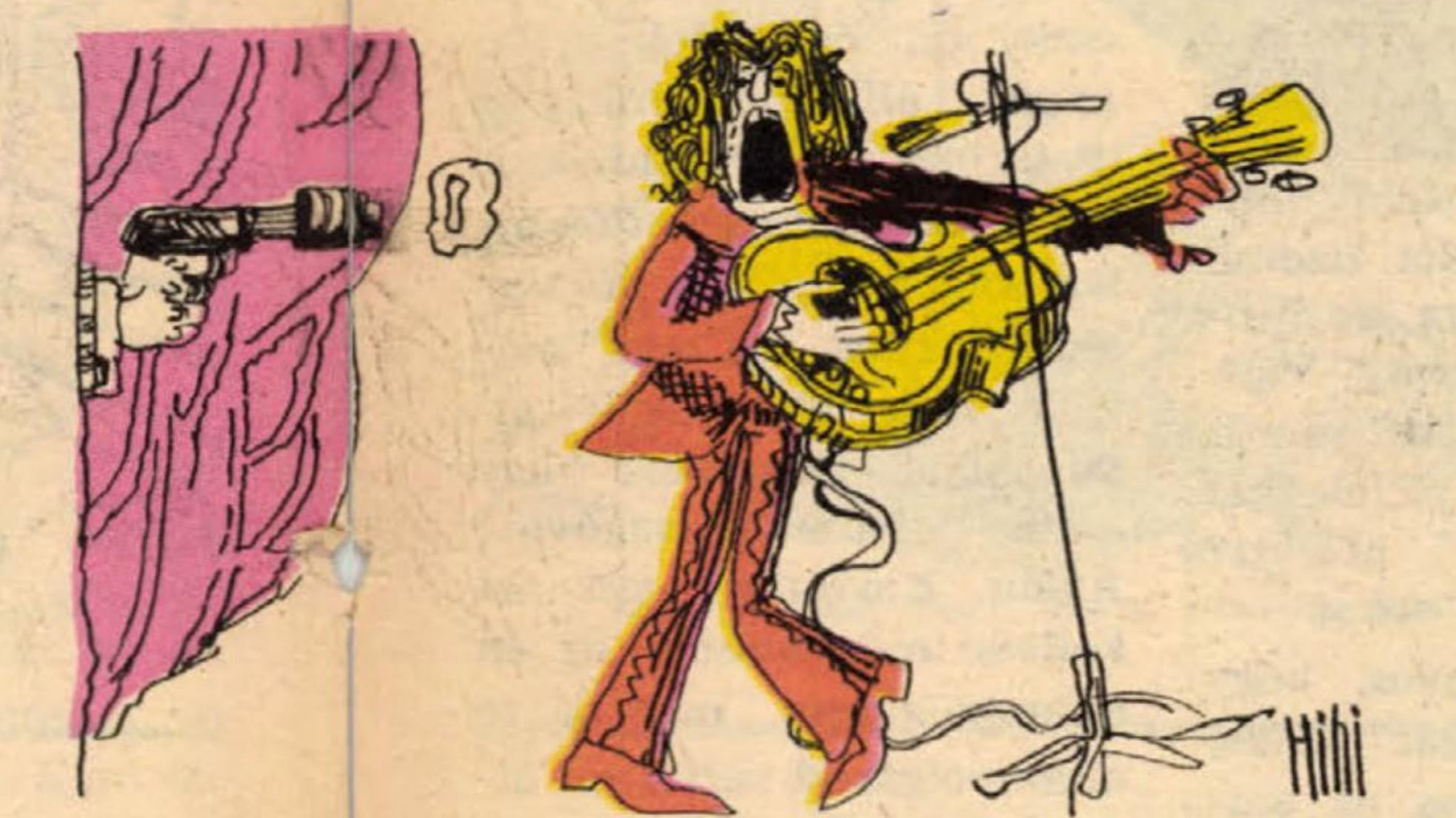

— A hangtompító.

Vasvári Anna:

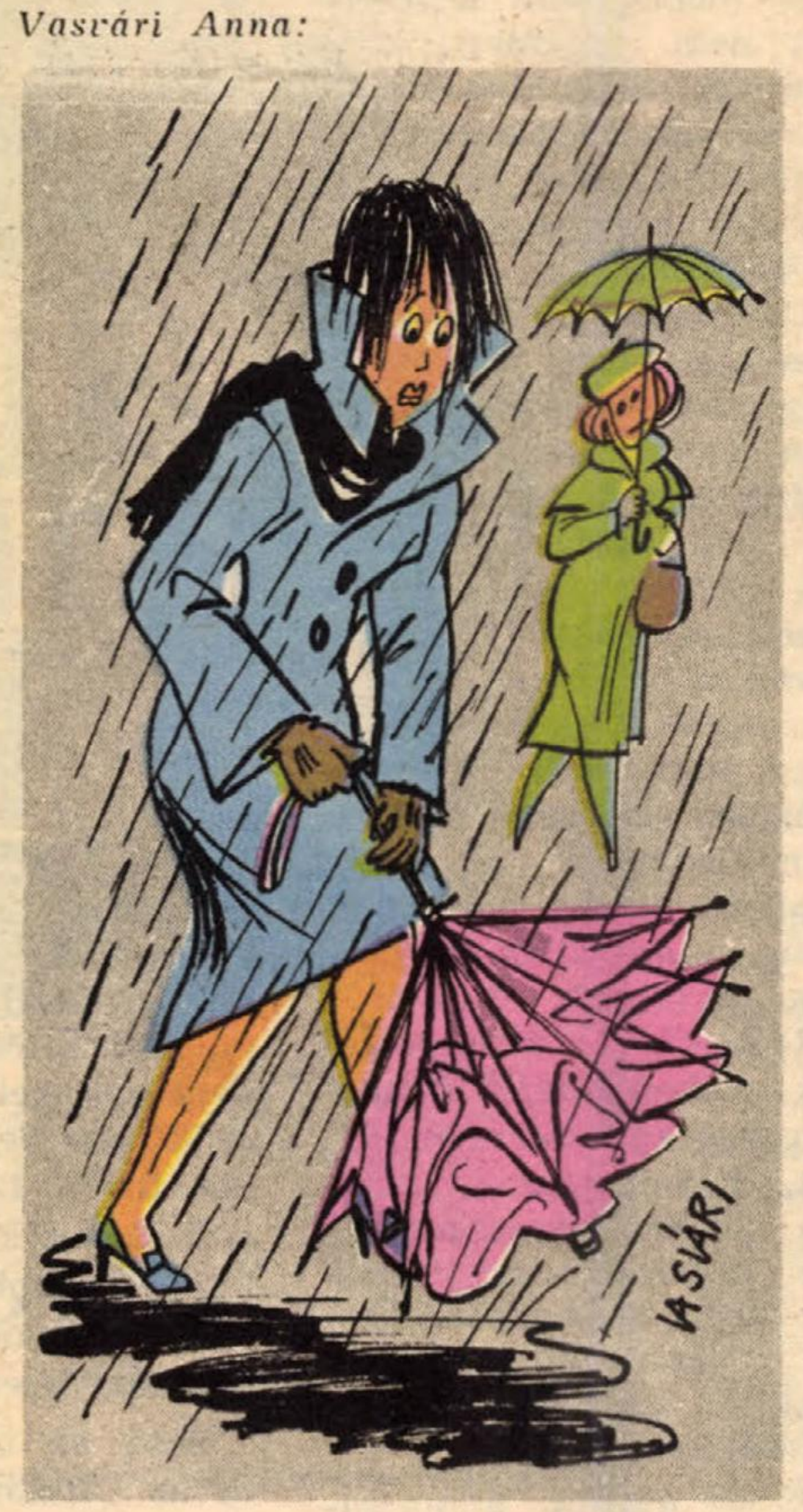

— Az összecsukható esernyő.

Sajdik Ferenc:

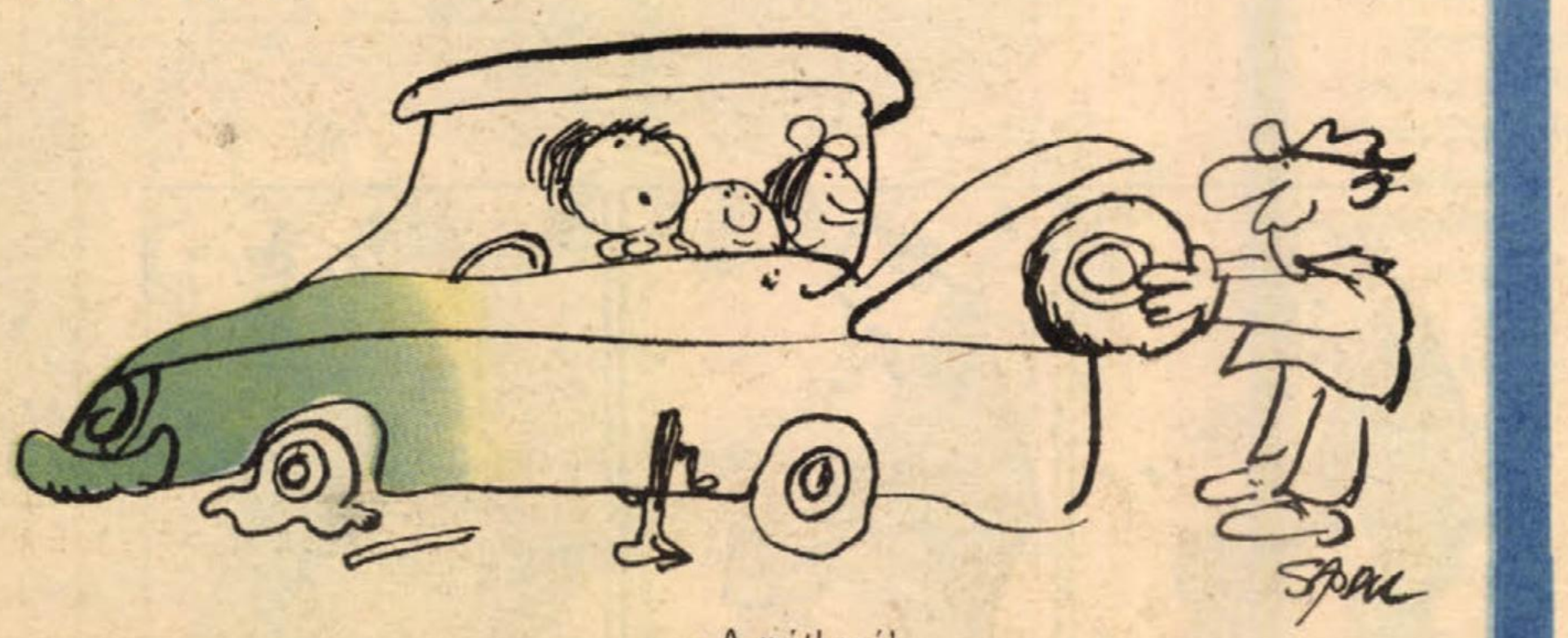

— A pótkerék.

5 PERC

A 92 ÉVES GERMANUS GYULÁNÁL

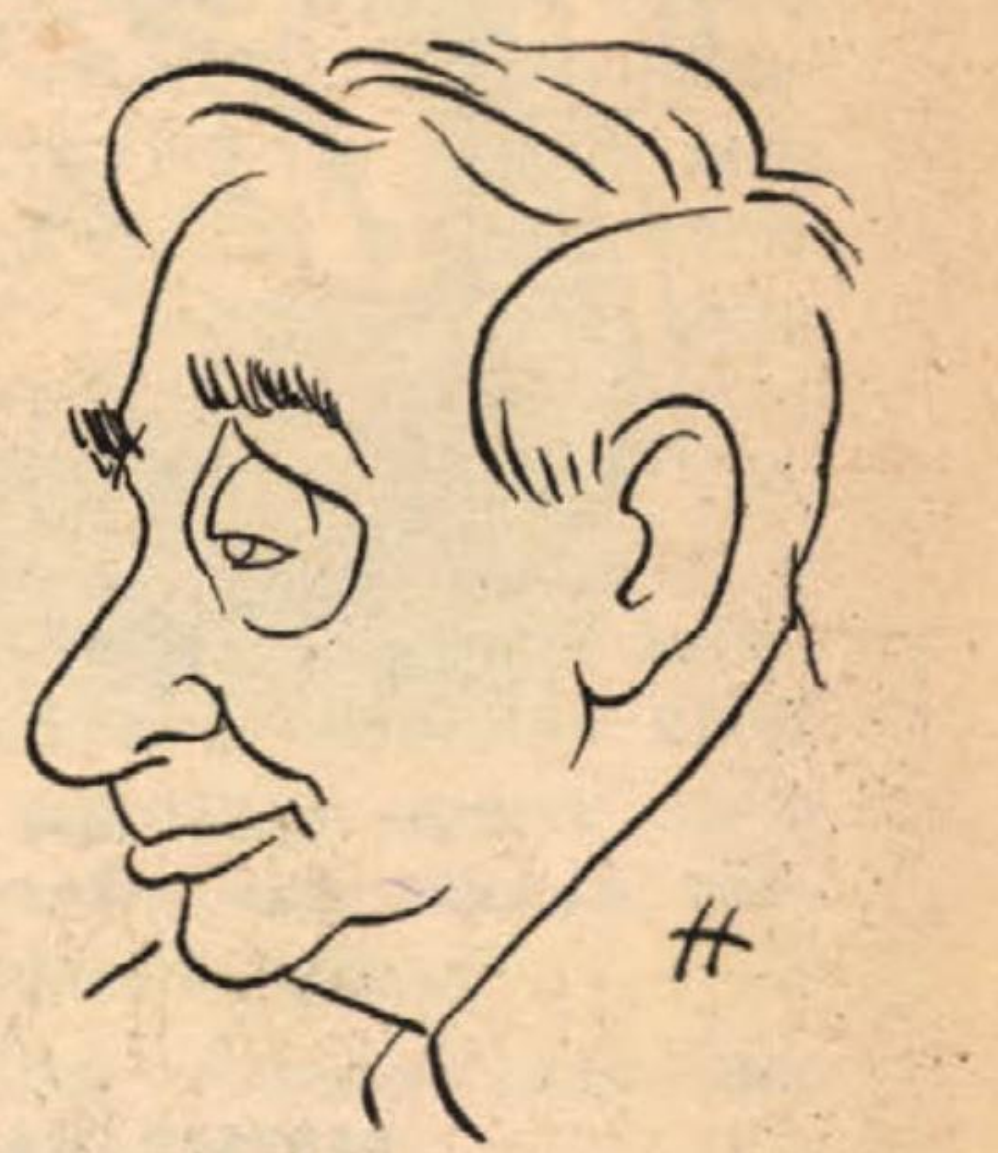

A tudós otthonában kétféle munka is folyik. A dolgozószobában Germanus Gyula egy francia kiadónál megjelenő új könyvének (Az arab irodalom története) korrektúráját végzi, a fürdőszoba felől kopácsolás hangzik: hosszabb ideje szerelnek, átépítenek. A keleti tudományok világhírű tudósát, aki november 6-án lesz 92 éves, nem zavarja a zaj: dolgozik.

Felesége, aki Bartók Béla tanítványa volt, régen abbahagyta a zongorázást, hogy a háziasszonyi teendőkön kívül férje titkárnője is lehessen. Most behozza a napi postát. Perzsa, arab, indiai, török napi- és hetilapok, folyóiratok, könyvek, levelek érkeznek.

— Így megy ez napról napra. A levelekre nyomban válaszolok, a megfelelő nyelveken.

Gandhi neki ajándékozta kis vászonsapkáját. Meg is mutatja. A Rabindranath Tagore igazgatása alatt álló egyetemen is tanított. 1903-ban indult először keletre. Ő az egyetlen európai, aki Mekkába zarándokolt a szent kábakőhöz.

Hosszan beszél Naszreddin Hodzsa tréfáiról, évtizedeken át gyűjtötte ezeket, a történeteket.

Egyet elmondok, a Ludas Matyi jelmondatával élve: „Hátha valaki nem ismeri". Egy gazda kölcsönkéri szomszédjától annak szamarát.

— Sajnos, a szamaram kint van mezei munkán — mondja a szomszéd.

Ebben a pillanatban hangos „iázás" hangzik fel az istállóból.

— Miért mondtad, hogy a mezőn van? — kérdi a szomszéd.

A gazda vérig sértődik:

— Te kételkedsz az én szavamban? Jobban hiszel egy szamárnak, mint nekem?

És míg az anekdotát elmeséli, úgy mosolyog, olyan kedvesen, kópésan, mint Naszreddin Hodzsa.

Palásti László

AKADÁLYFUTÁS

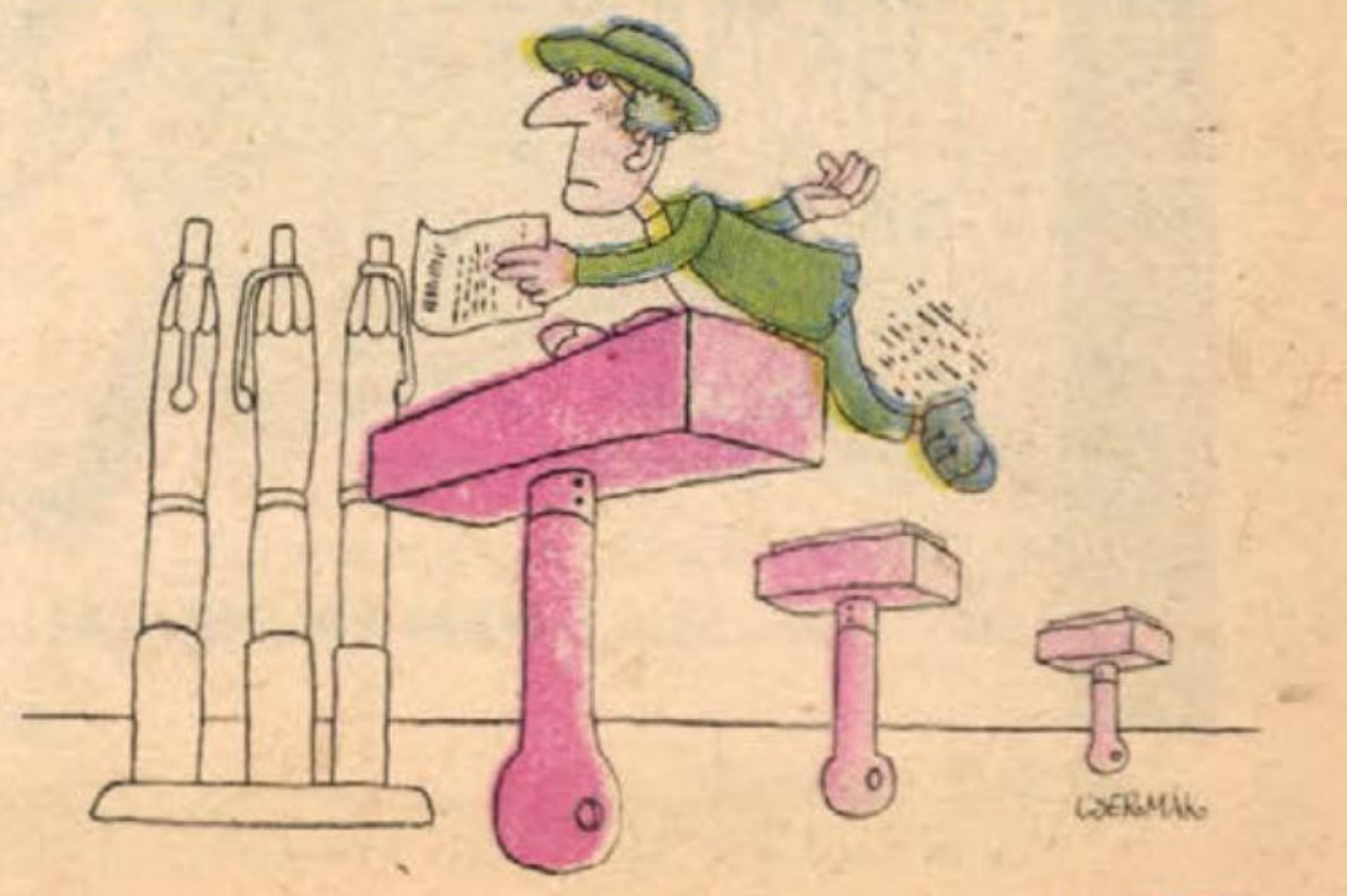

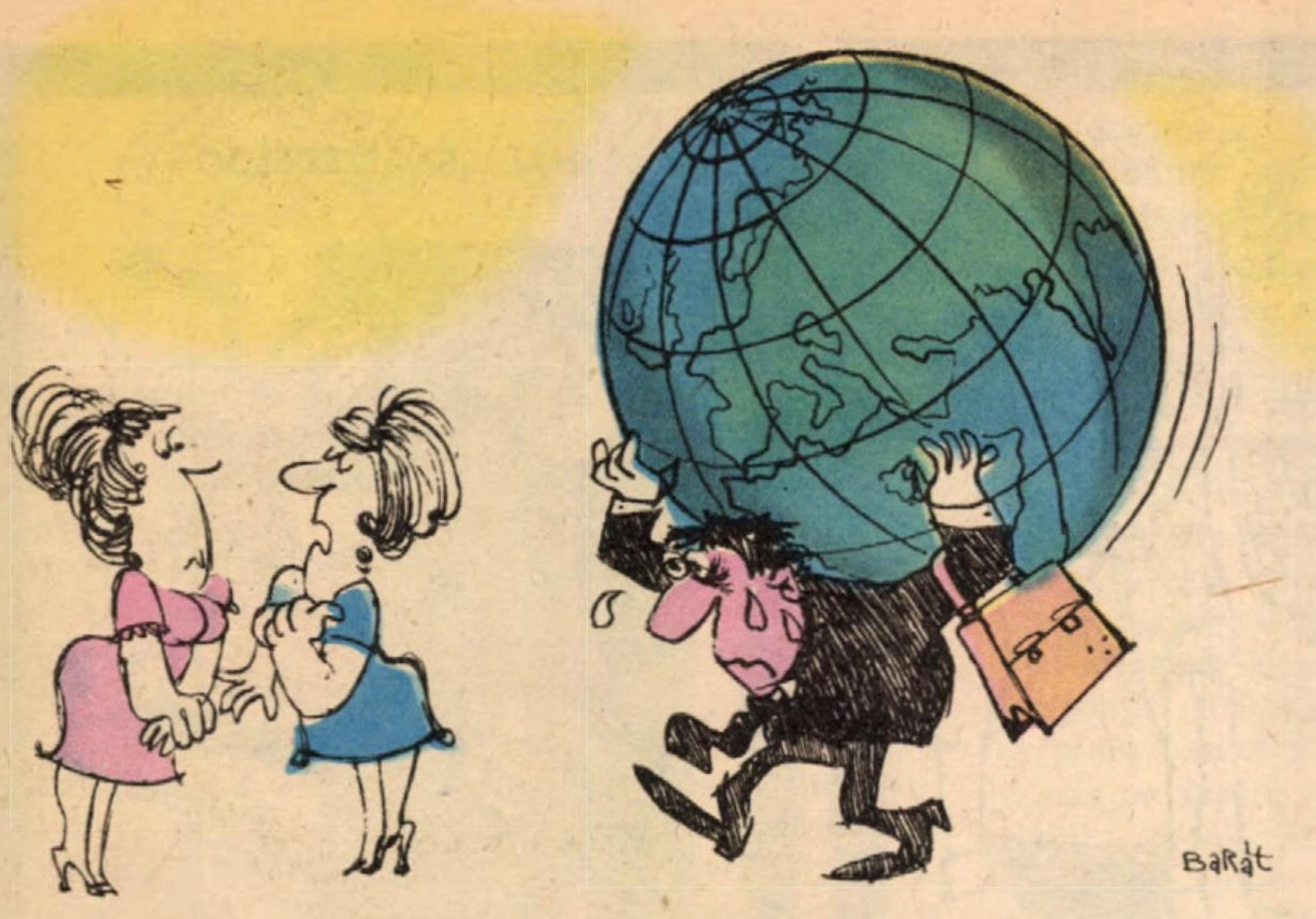

– Az én férjem olyan élhetetlen, semmit sem tud megszerezni.

VÁROS A HEGYOLDALON

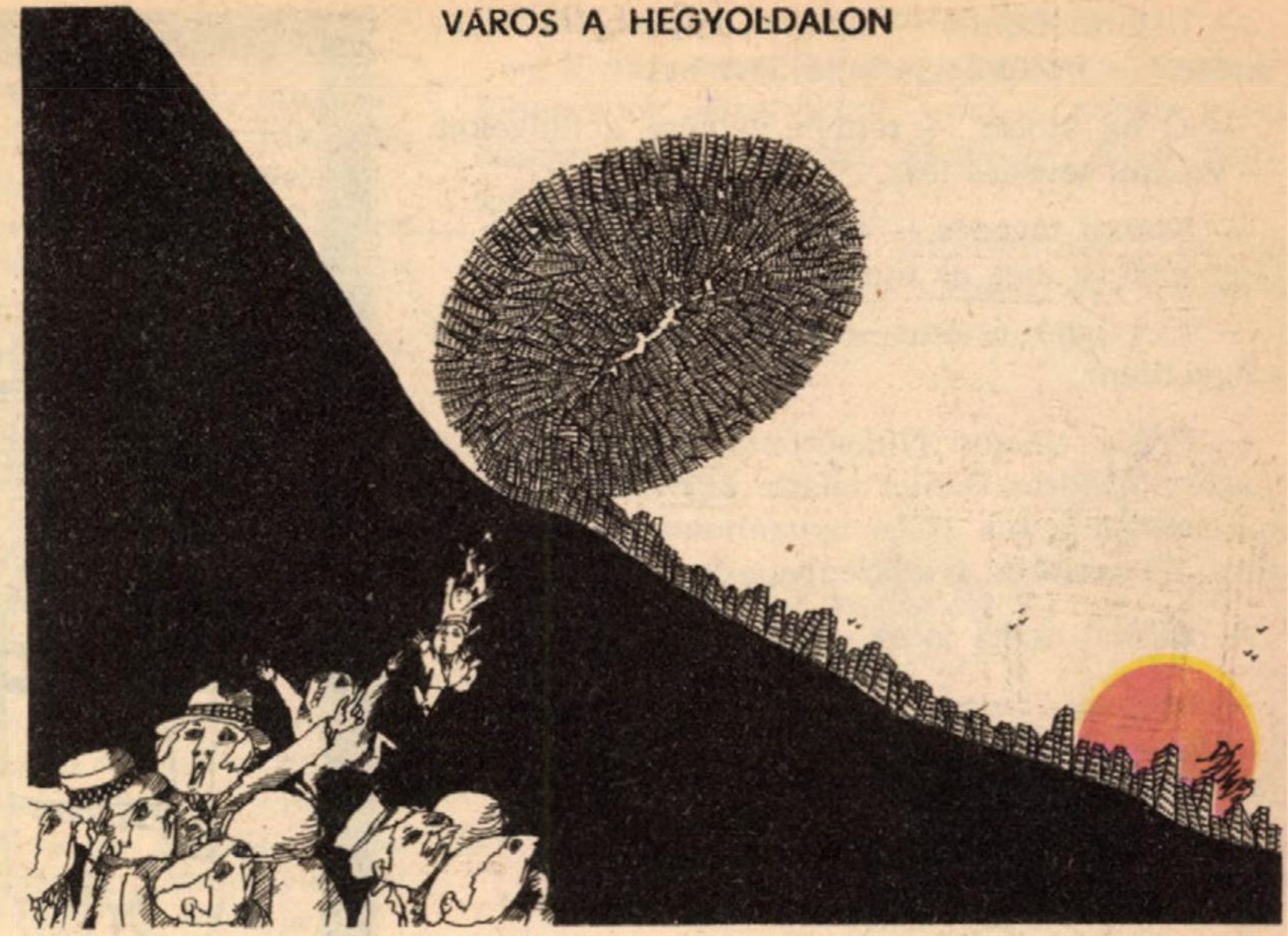

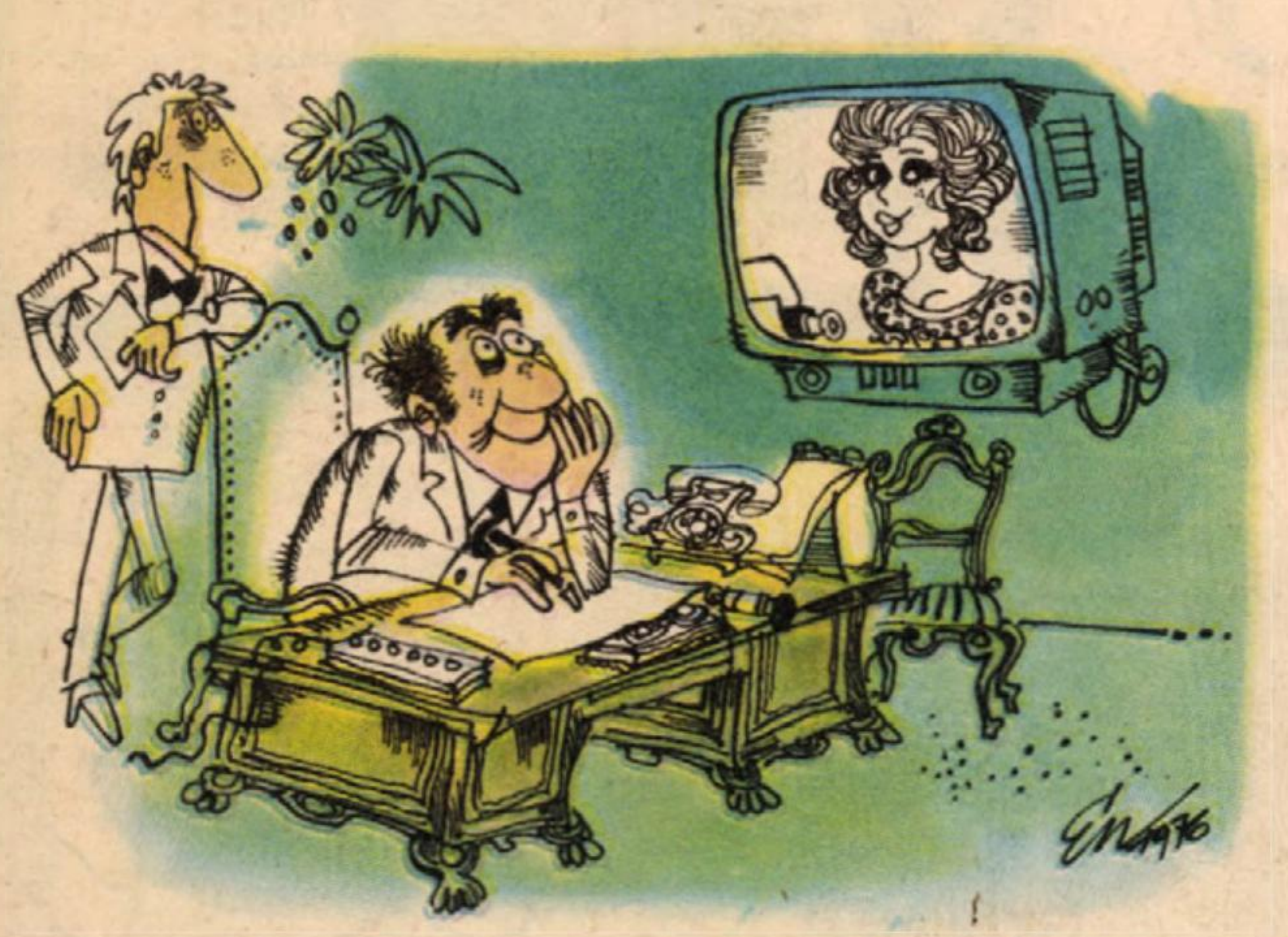

– Az ipari tévé egyik kamerája egész nap csak Icukát vetíti nekem.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Mesélje el részletesen — mondja a bíró —, hogyan sikerült ilyen mennyiségű festményt ellopnia, hogyan tudta a hátán egyszerre elvinni valamennyit?

— Nincs értelme, hogy elmagyarázzam — feleli a vádlott. — Ahogy elnézem a bíró urat, ez mindenképp meghaladja az erejét.

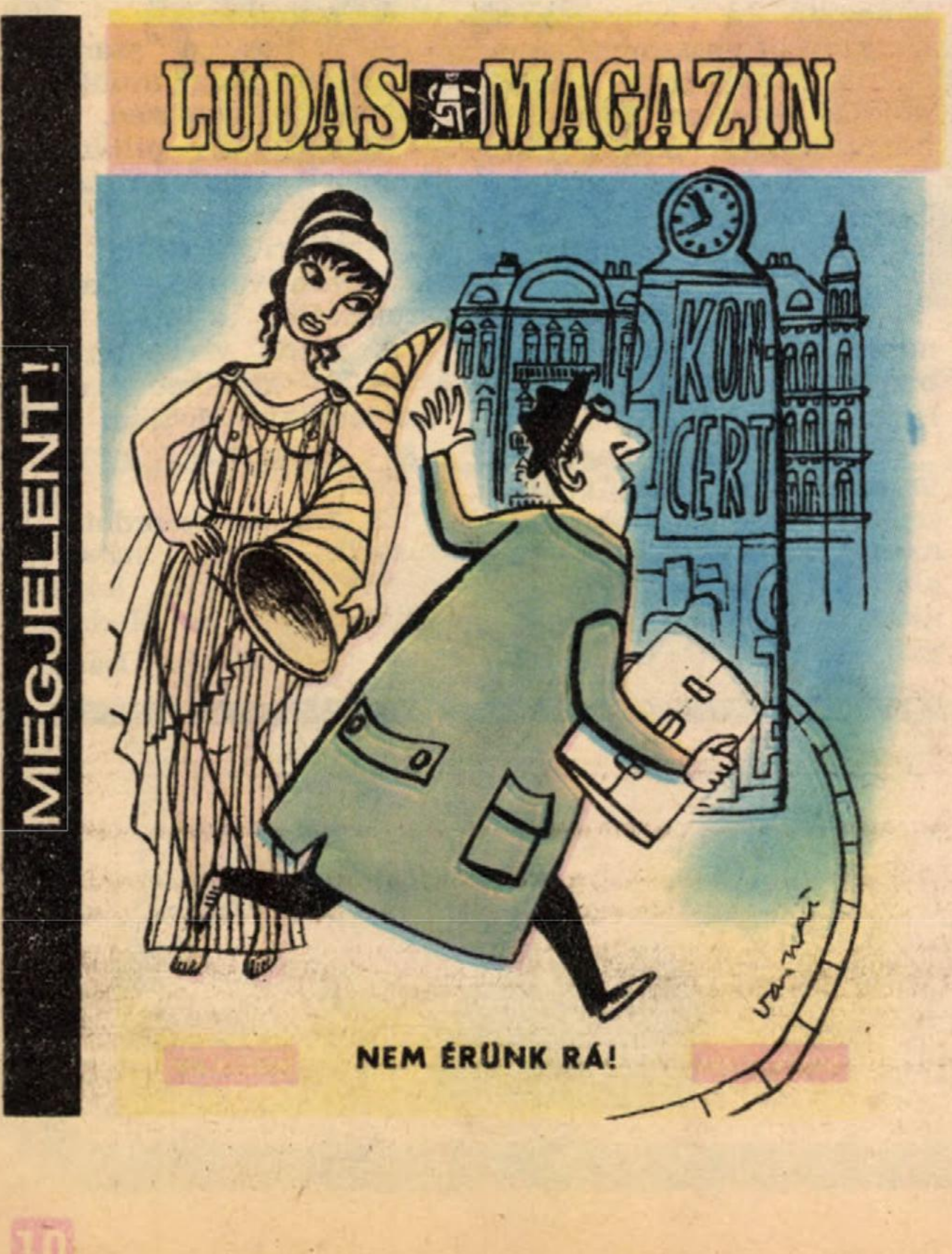
MEGJELENT!
LUDAS MAGAZIN
KONCERT
NEM ÉRÜNK RÁ!

állampolgárok

Kétlem, hogy bárki is megállíthatná diadalútján, pedig kívánatos volna. A szó, hogy „állampolgár”, négy-öt évvel ezelőtt tűnt fel új szerepkörében. Önmagában nem kifogásolható. Jogi műszónak indult, sem többet, sem kevesebbet nem jelentett, mint amit az Értelmező Szótár mond róla: *„valamely állam kötelékébe és törvényeinek hatálya alá tartozó személy”.*

Csakhogy a becsvágyó szavacska nem érte be a jogi vadászmezőkkel, kezdett átszüremleni a politikai szóhasználatba, majd az újságnyelvezetbe, sőt ma már a kereskedelmi, ipari, gazdasági életbe is. Pedig ez a viselet nem jól áll rajta. Úgy fest, mint aki augusztusban szmokingban végigsétál a Palatinus strandon.

Minduntalan hallani-olvasni: „az állampolgárok nem tartják be a KRESZ-t”, „az állampolgárok szabad idejét gondosan meg kell szervezni . . .”, „az állampolgárok fiatalon kötnek házasságot . . .”, „az állampolgárok nagyon sok sört fogyasztanak . . .”, sőt „az állampolgárok gyakran kerülnek alkoholos befolyás alá . . .”.

Ez az újfajta „állampolgározás” valami középutas megoldás akar lenni. Akik használni kezdték, nyilván úgy vélték, hogy „a dolgozó” túlságosan szűk, (hiszen nem mindenki dolgozik), „az emberek” túlságosan tág (hiszen mindenki ember), „az elvtársak” túlságosan elvtársi, „a polgárok” gyanúsan polgári.

Milyen gyűjtő fogalom jöhetett volna még számításba, amibe beleférnek párttagok, pártonkívüliek, dolgozók, nemdolgozók, férfiak, nők, ifjak, öregek, vallásosak, ateisták? Magyarok? De hiszen élnek nálunk más nemzetiségűek is. Adófizetők? Nem mindenkinek kell adót fizetni, és akinek kell, az se mindig fizeti. Lakosok? Vannak csövezők is. Mit ajánlhatna az ember jó lélekkel az „állampolgár” helyett? Semmit, illetve sokat.

Mert az bizonyos, hogy ez az „állampolgár” hideg és idétlen szó, ha az emberek a lakosság vagy a nagyközönség kifejezést kívánják helyettesíteni vele. Nem kell elvetni nagyon jó kis szó ez a maga helyén. Mert állampolgár vagyok, amikor szavazok, amikor honvédelmi kötelezettségemet teljesítem, amikor útlevelet kérek. De sajtot és tejfölt nem mint állampolgár veszek, hanem mint vásárló, vevő, fogyasztó. A szabadságomat is mint dolgozó veszem igénybe, újságot, mint olvasó vásárolok, a BKV-t pedig mint utas (közönség) szidom. Végül semmi esetre sem mint állampolgár rúgok be a sörtől, hanem mint ember. Igaz, mint gyarló ember.

Egyébként az állampolgár kifejezés még csak nem is szabatos. Mert bár minket illetnek vele, nemcsak mi, magyarok vagyunk állampolgárok, az itt-tartózkodó külföldiek is azok, sőt vannak kettős állampolgárok is. És mi történik akkor, ha egy magyar meg egy angol állampolgár összevész egy kettős állampolgárságúval? Akkor Karinthy után azt kellene mondanunk: az én állampolgárom, meg a te állampolgárod veri a mi állampolgárunkat.

Novobáczky Sándor

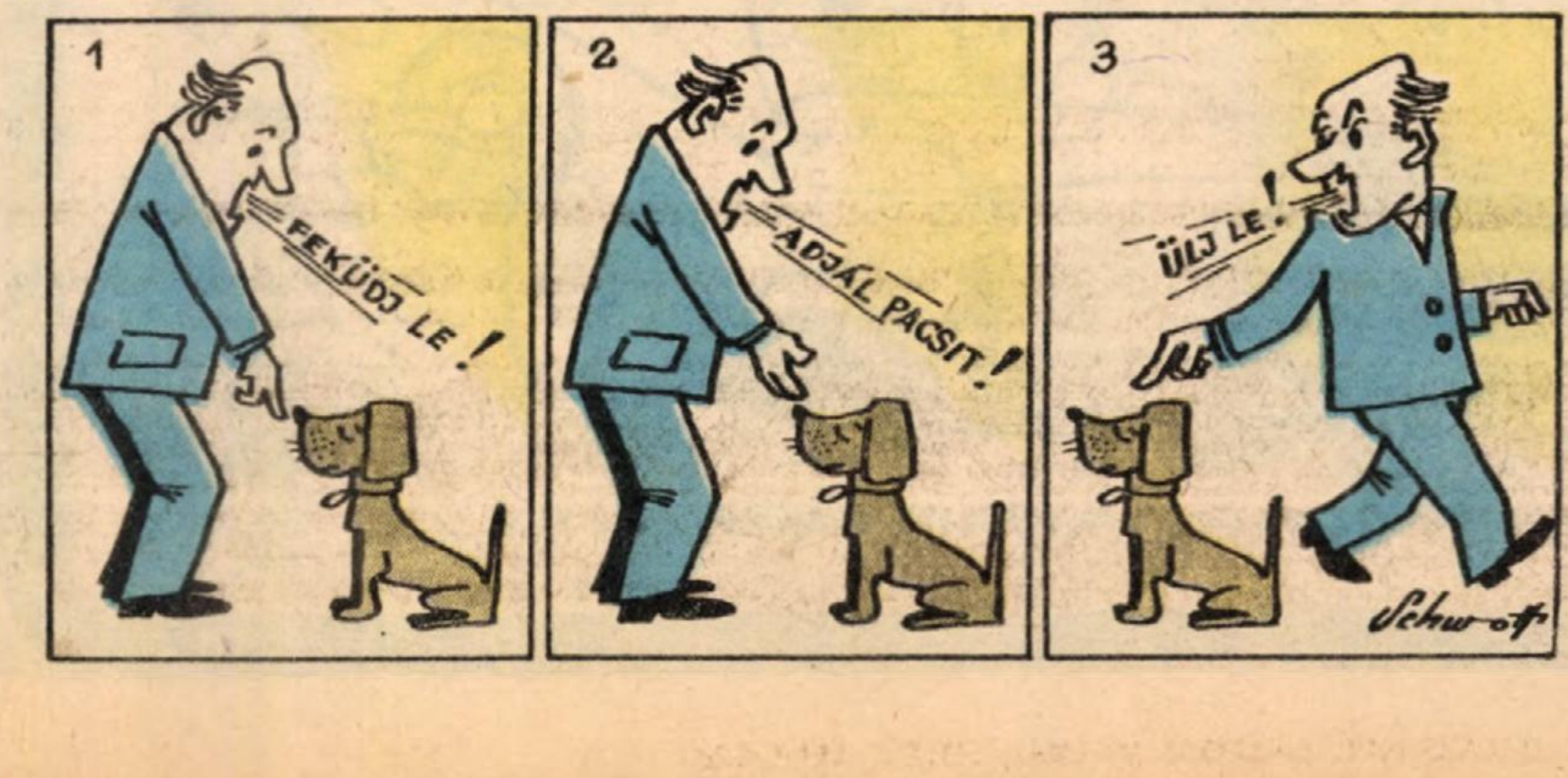

AZ IDOMÍTÁS CSODÁJA

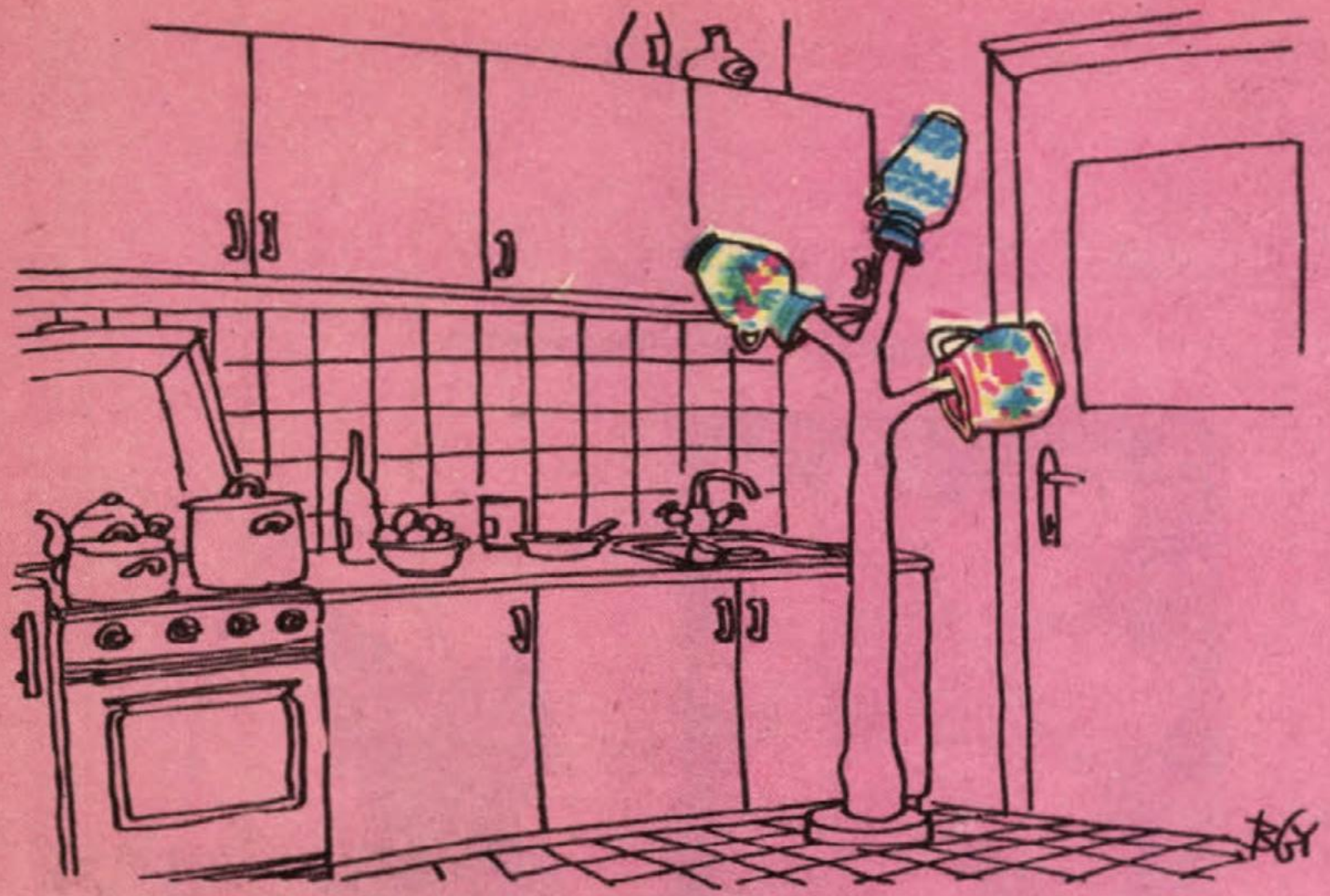

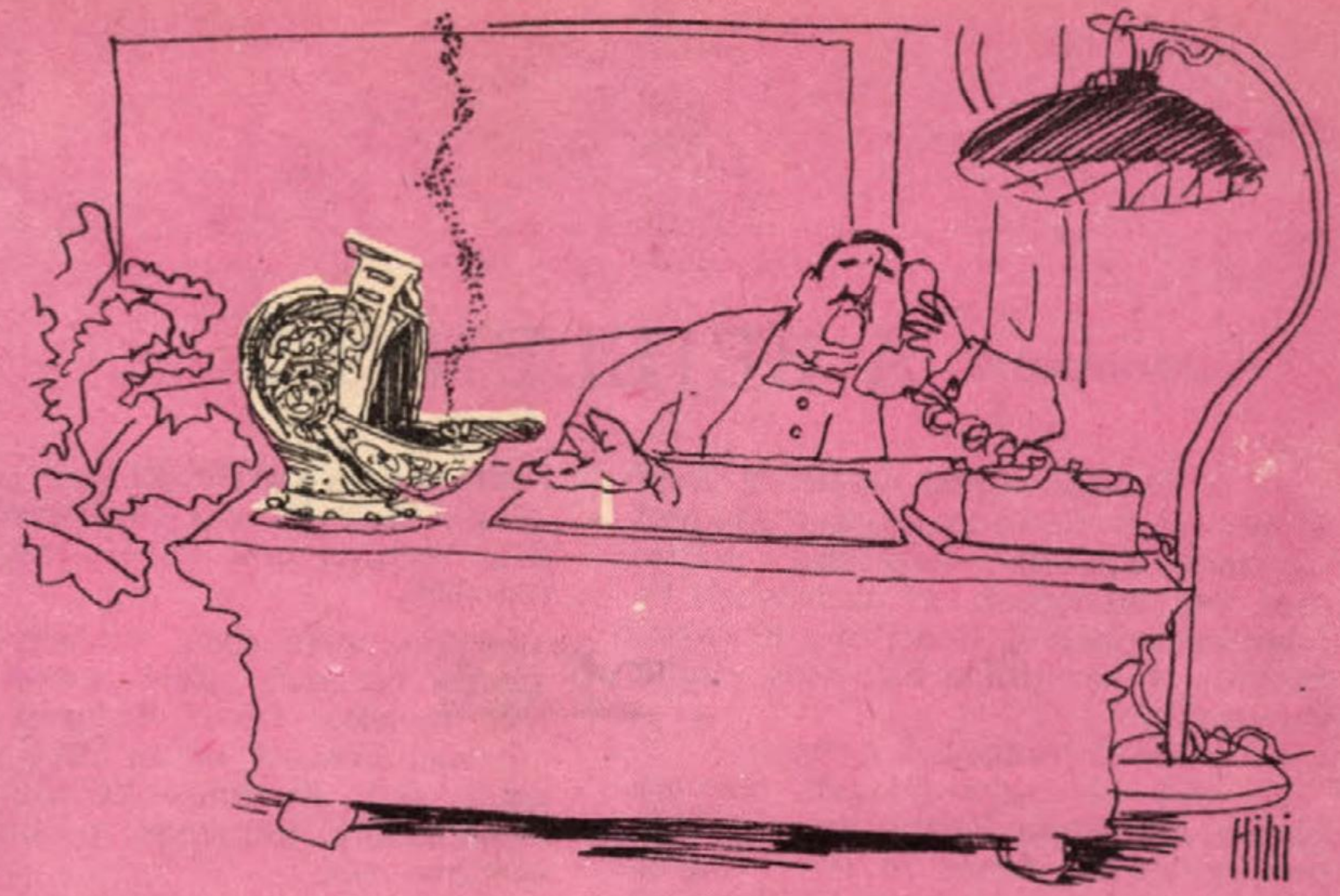

DÍSZTÁRGY

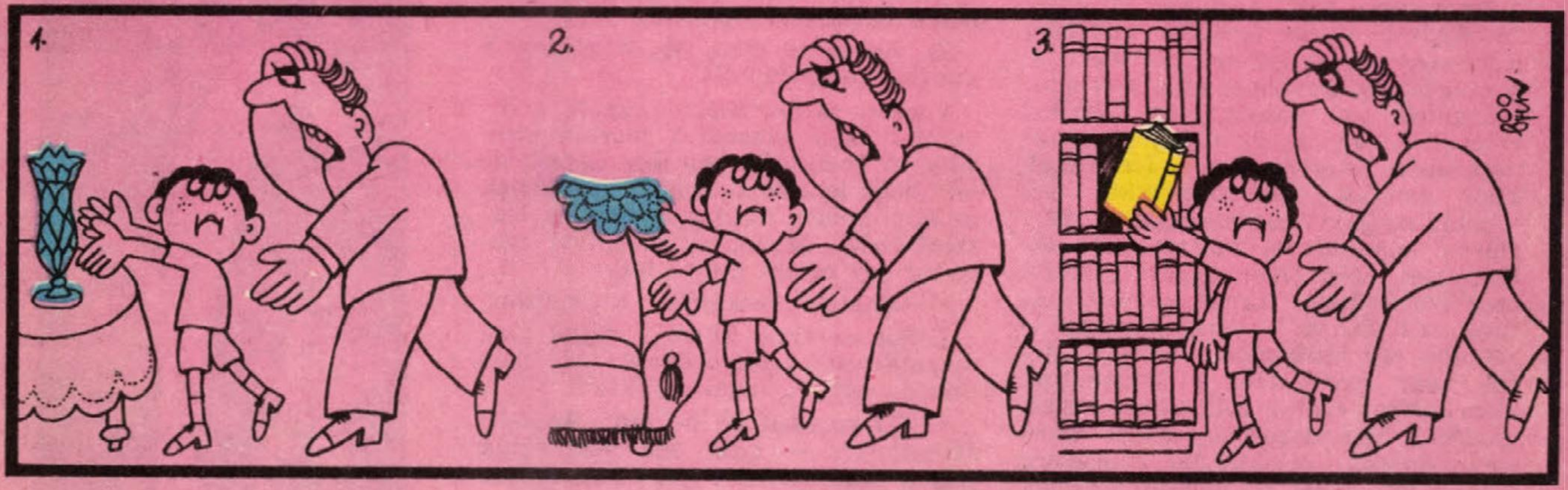

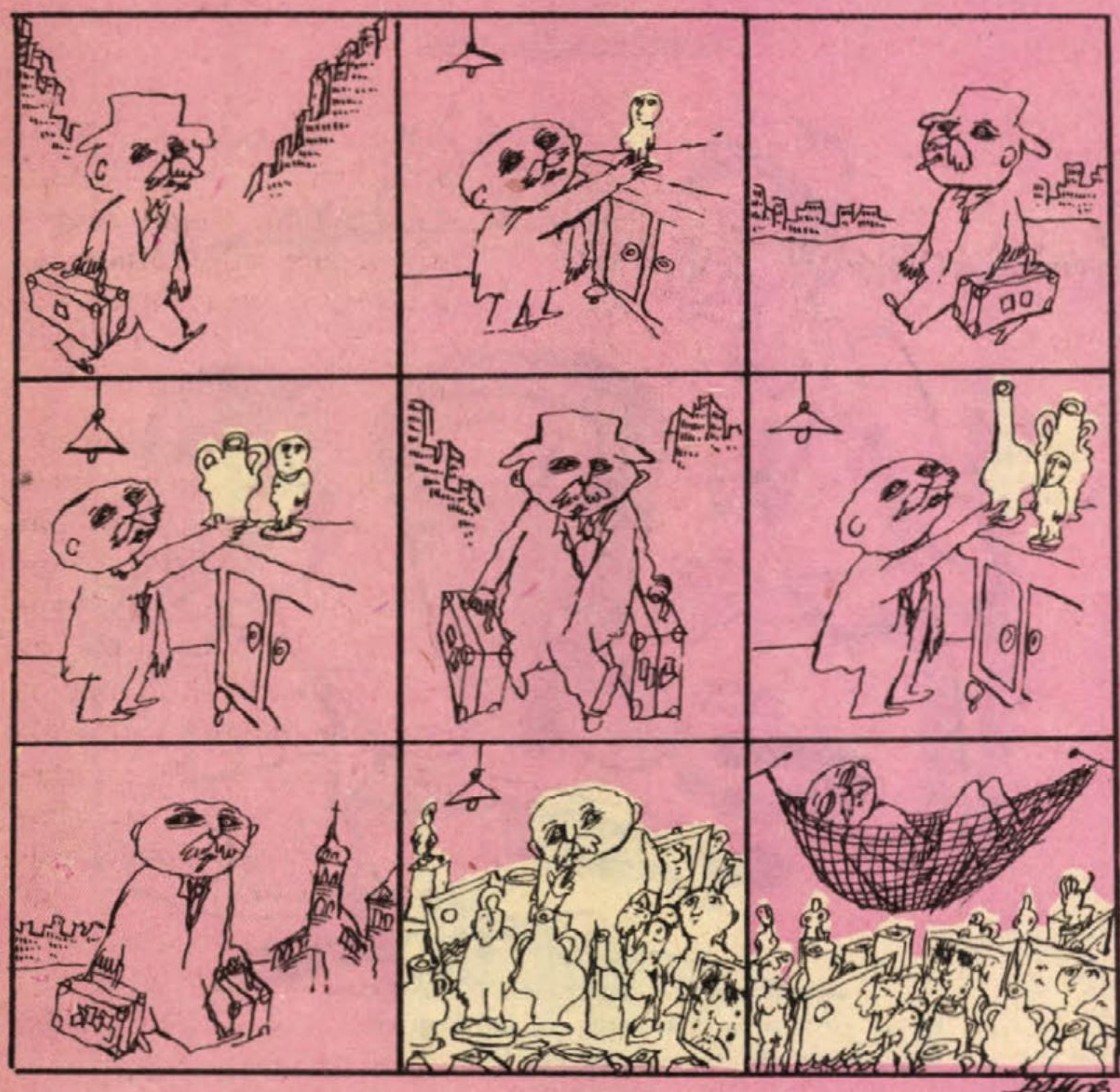

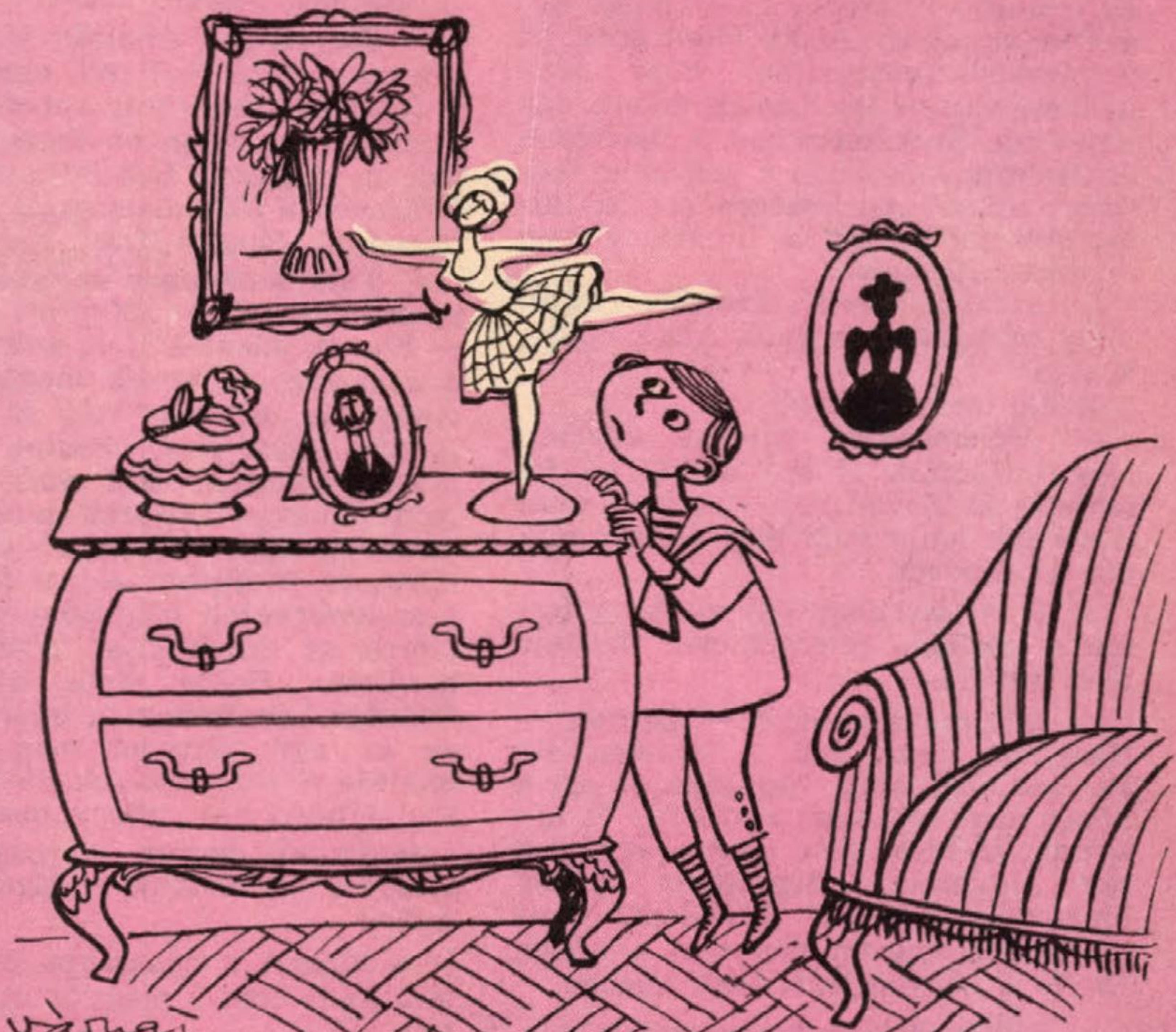

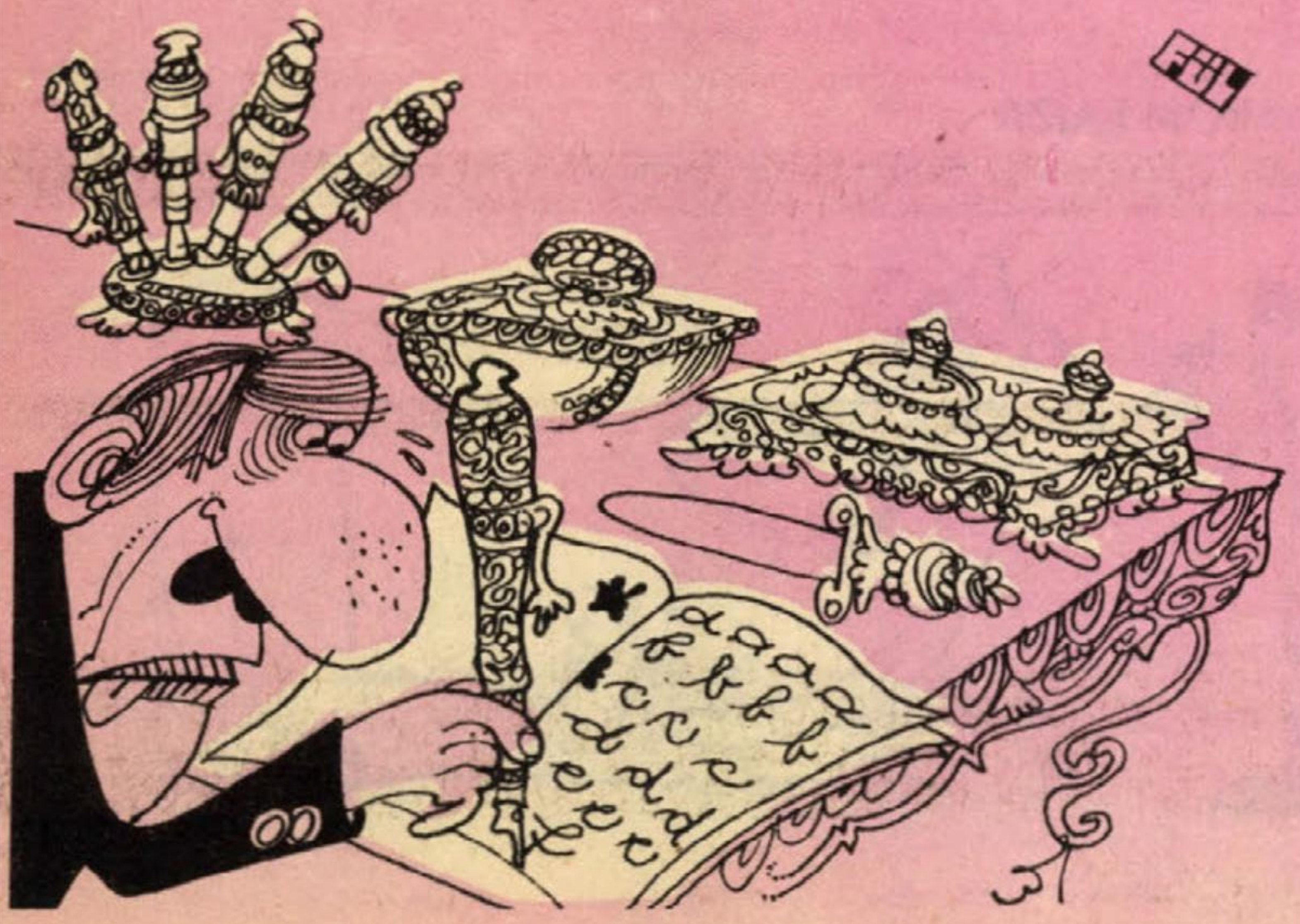
FÜL
aaaa
bbbb
cccc
dddd
eeee

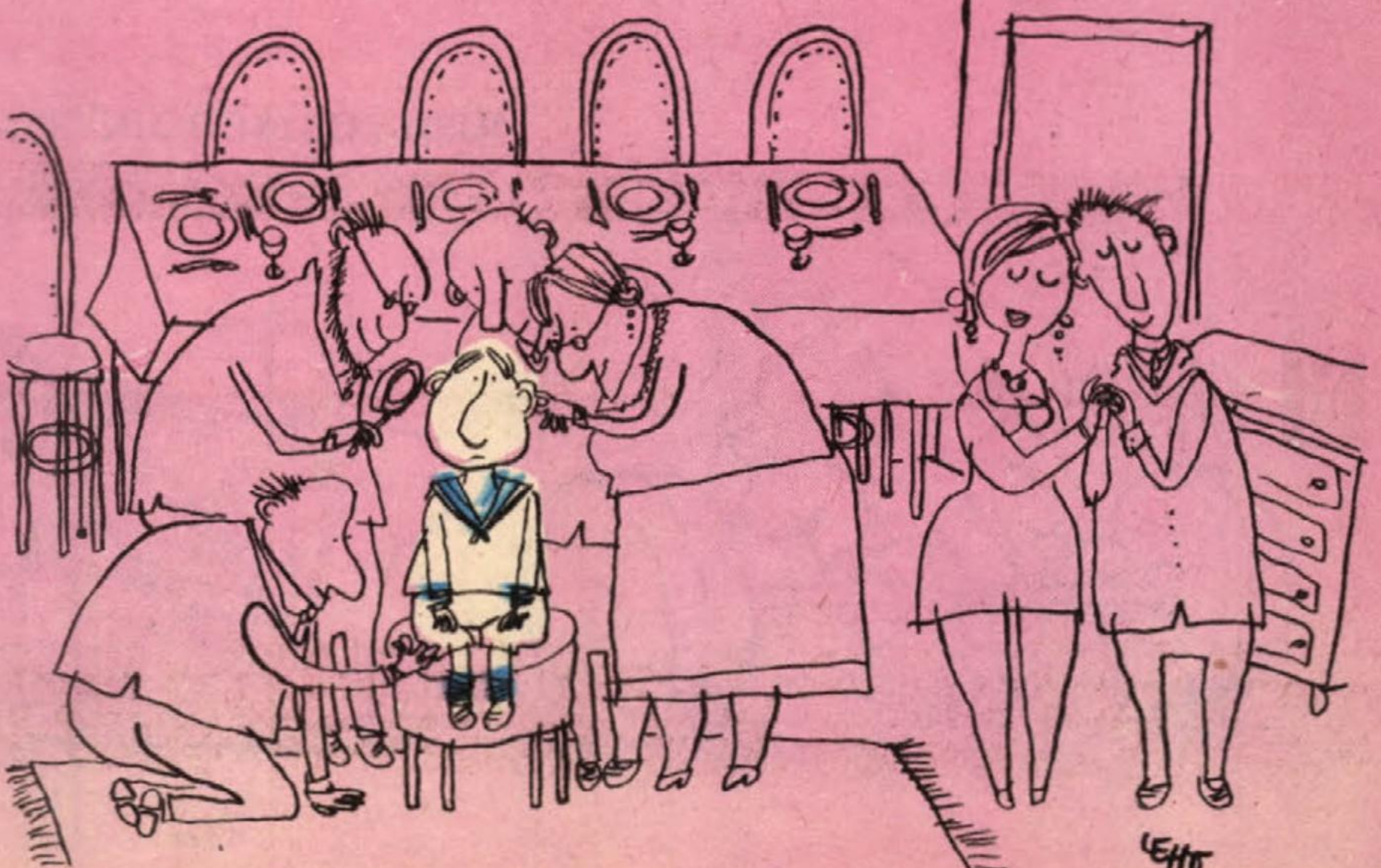

BRENNER, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, DALLOS, VÁRNAI, FÜLÖP, LEHOCZKI

SZOVJET HUMOR

V. POLJAKOV: A BEJELENTÉS

— A szakszervezeti bizottság rendkívüli értekezletét megnyitottnak nyilvánítom. Egyetlen napirendi pontja: meg kell vitatnunk azt az írásbeli bejelentést, amelyet Bodrikina elvtársnő küldött — mondta a bizottság elnöke, Zavaruhin.

A titkárnő hangosan olvasta:

„A hivatal szakszervezeti bizottságának. Én, Anna Bodrikina, aki 1950-ben születtem, tehát 26 éves vagyok, tisztviselőnő, hajadon, az önöknél alkalmazásban levő Anatipov Anatolij Mihajlovics miatt fordulok önökhöz, minthogy engem galádul becsapott f. év harmadik havában, este 8 órakor. Magamról csak annyit, hogy állítólag csinos nő vagyok, jó alakú, következésképpen sikerem van a férfiaknál. Fent említett munkatársukkal egy táncmulatságon ismerkedtem meg. Három alkalommal voltam vele étteremben, négy ízben együtt néztünk meg szélesvásznú filmet, kétszer voltunk színházban, s egyszer meghallgattunk egy tudományos előadást arról, hogy van-e élet a Saturnuson. Nem sokkal ezután fölmentem hozzá, csodásan berendezett egyszobás lakására. Anatolij Mihajlovics értésemre adta, hogy szeret és megígérte, hogy a negyedév végére elvesz feleségül. És elmúlt a negyedév és ő engem kegyetlenül dobott. Azóta hitelt érdemlő forrásokból megtudtam, hogy négy kedvese van — egy Leningrádban, egy Kijevben, Szmolenszkben a harmadik és Zseleznovodszkban a negyedik. Kérem, tanítsák tisztességre ezt az immorális férfit, ezt a hivatásos Don Juant és Casanovát.

A szakszervezeti bizottság iránti mély tisztelettel az önök Anna Bodrikinája."

Eddig tartott a levél.

— Véleményem szerint emellett nem mehetünk el szó nélkül — jelentette ki Zavaruhin —, dehát mindenesetre hallgassuk meg először magát Anatipovot.

A terem sarkában egy alacsony termetű, satnya, jelentéktelen külsejű férfi állt fel.

— Mit mondhatnék? — kezdte. — Nagyjából igaz, ami a levélben áll. De csak nagyjából. Tudniillik én egyik nőnek sem vallottam szerelmet és házassági ígéretet sem tettem egyiknek sem. Udvarolni udvaroltam, de hát nincs jogom hozzá? Bevallom, ez az én hibám, nagyon szeretem a nőket. És ők is nagyon kedvelnek engem.

— Fölkérjük a szakszervezeti bizottság tagját, Kondratov elvtársat, hogy pontosan vizsgálja ki ezt az ügyet, göngyölítse föl és a következő ülésünkön visszatérünk rá — mondta Zavaruhin.

— No, nézd csak, — jegyezte meg Tusina tervező kifelé menet —, milyen érdekes férfi! Egészen mindennapinak látszott, olyan középszerűnek, aztán mik derülnek ki róla! De mi mindezideig jóformán tudomást sem vettünk róla.

— Lassú víz partot mos, — tette hozzá Guzajeva gépírónő.

És Anatipov élete egyik napról a másikra megváltozott.

Vacsora-meghívásokat kapott, a hivatal hölgyei elkezdtek moziba járni vele, az ebédszünetben úgy ügyeskedtek, hogy lehetőleg melléje kerüljenek az étteremben. Sőt, az intézmény legszebb nője, Mirina is meghívta magához egy csésze illatos teára.

És Anatipov elkezdett kivirágzani.

Kitelt az arca, fölemelt fejjel járt, magabiztosan fütyörészett és még mintha nőtt is volna egy kicsit.

— Gyere csak be hozzám, Anatolij Mihajlovics — szólt oda neki egyik nap a szakszervezeti bizottság elnöke —, van egy kis megbeszélni valónk.

Anatipov bement hozzá.

— Figyelj ide, Anatolij Mihajlovics, micsoda dolog ez? Az osztályvezető a februári összesítést kereste az íróasztalod fiókjában és megtalálta annak a bizonyos Bodrikina-féle bejelentésnek a fogalmazványát, a te kézírásoddal. Magyarázatot kérek!

— Tulajdonképpen az egész ügy nagyon egyszerű, — sóhajtott Anatipov. — Én egy jelentéktelen, szürke, félénk ember vagyok, ennek megfelelően az életem is unalmas volt és szomorú. A nők ügyet sem vetettek rám, átnéztek fölöttem. Mit volt mit tennem? Hogyan változtathatnék ezen a nyomorúságos helyzeten? Gondoltam egyet és megírtam azt a feljelentést a szakszervezeti bizottsághoz. És egyszerre az érdeklődés középpontjába kerültem. Drága elnök elvtárs, én őszintén bevallottam a bűnömet, csak az az egy kérésem van, hogy ne mondja el ezt senkinek, hadd maradjon minden úgy, ahogy most van.

— És mi legyen a bejelentéssel, amelyik ott fekszik a bizottság asztalán?

— Sózzon a nyakamba egy fegyelmit, az is csak a pozíciómat erősítené.

Oroszból fordította: **Kürti András**

VORSTER, A VIRÁGKERTÉSZ

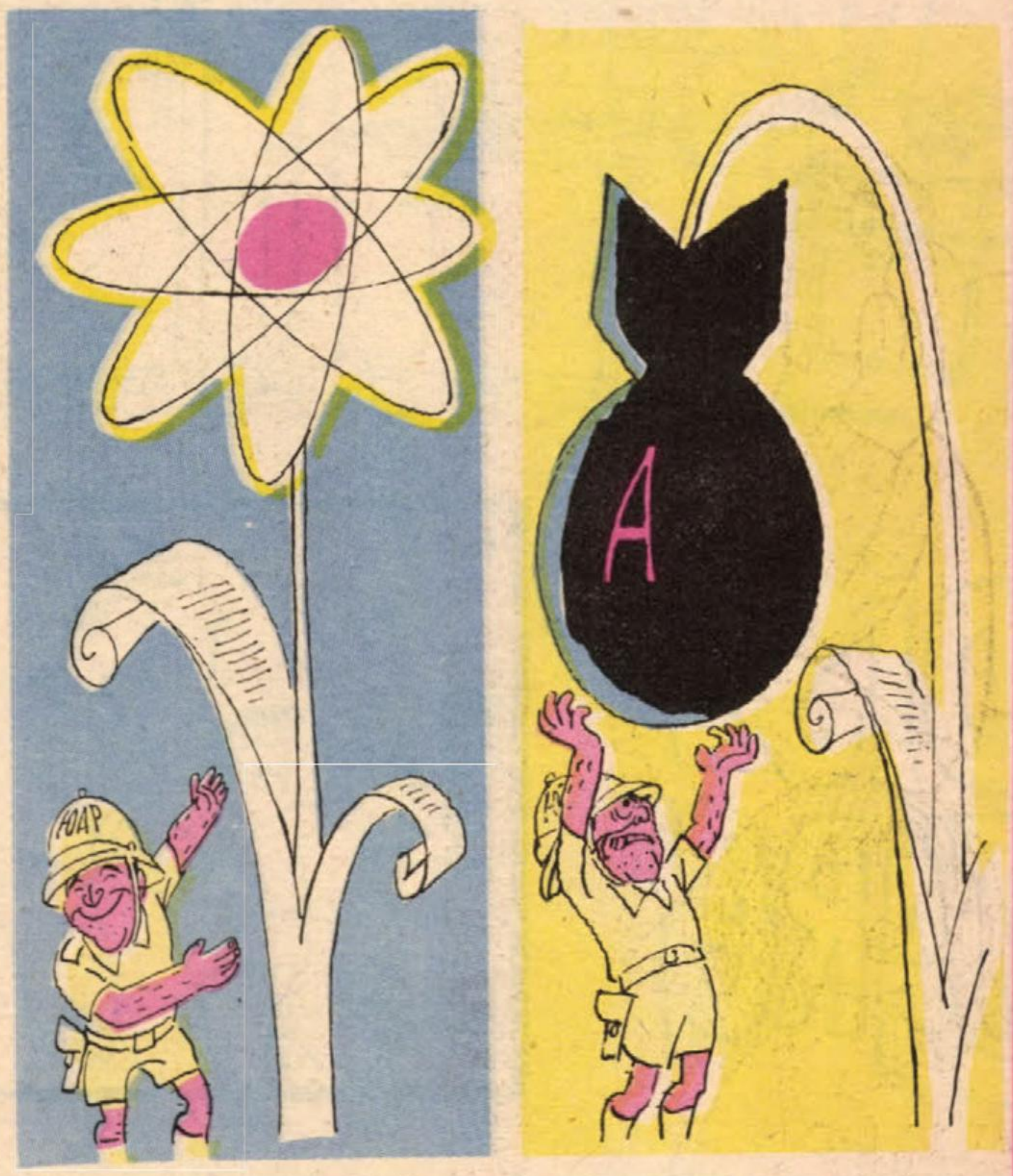

GYÜMÖLCSÜZLETBEN

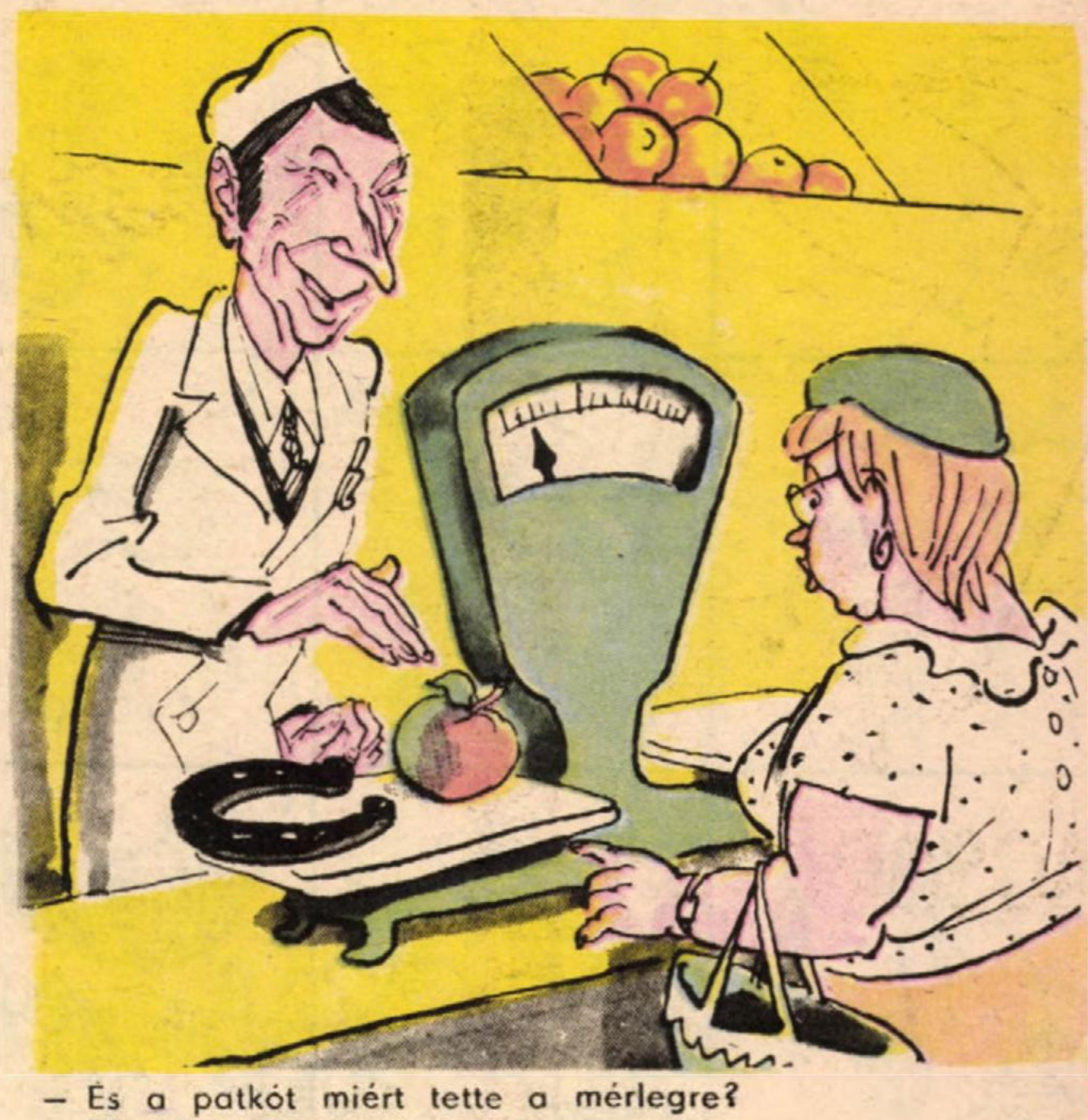

– És a patkót miért tette a mérlegre?
– Mert biztosan szerencsét hoz!

JURIJ VOSZKOBOJNYIKOV HÁROM RAJZA

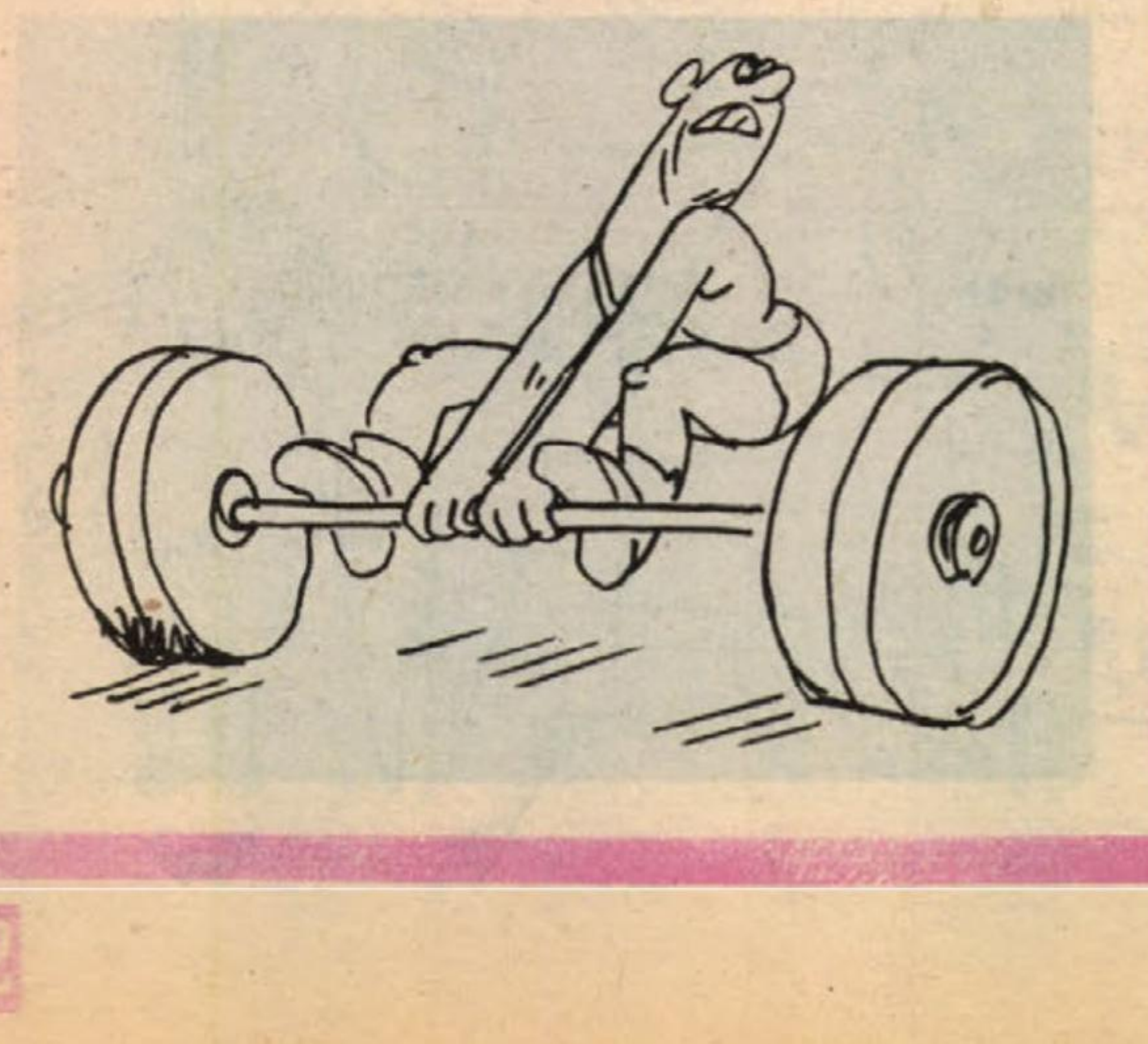

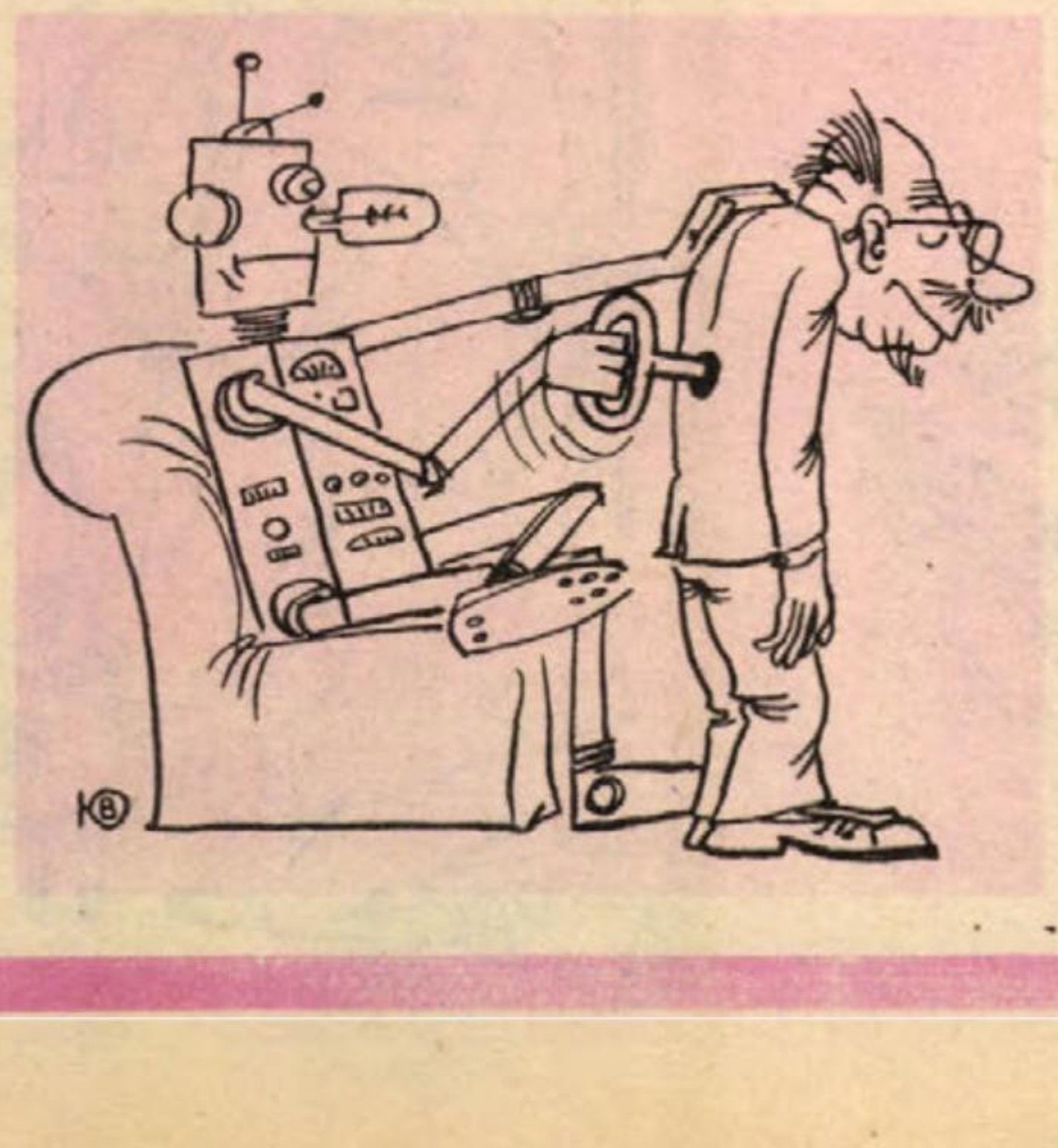

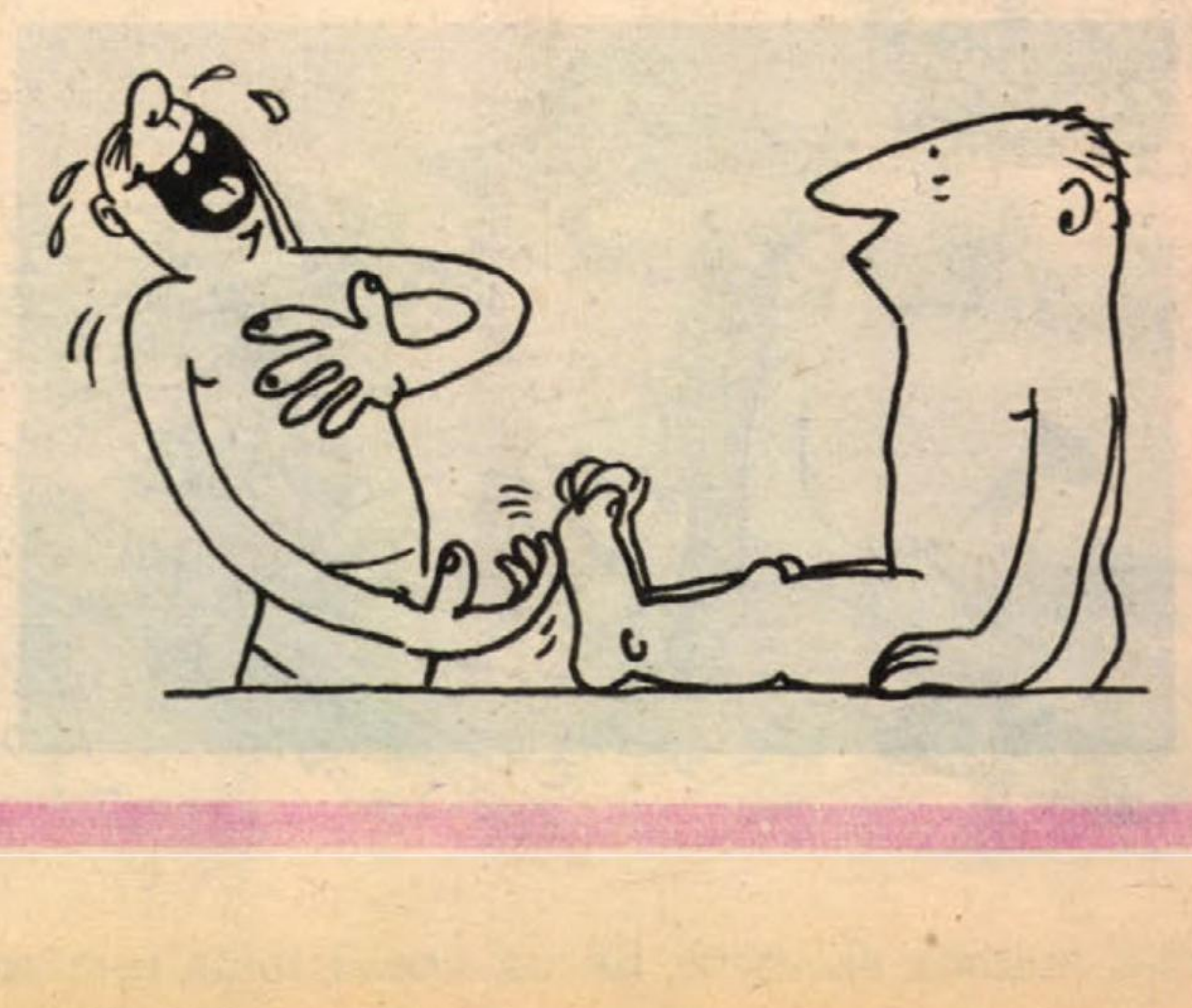

ÉN MÁR VÁLASZTOTTAM...

VACSORÁRA

prima

GYÜMÖLCS-JOGHURTOT!

EPER, ŐSZIBARACK, MÁLNA ÍZEKBEN KAPHATÓ

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT

BTV

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

TÜCSÖK és BOGÁR

A hét filmje

Békéscsabán

A nagy Caruso

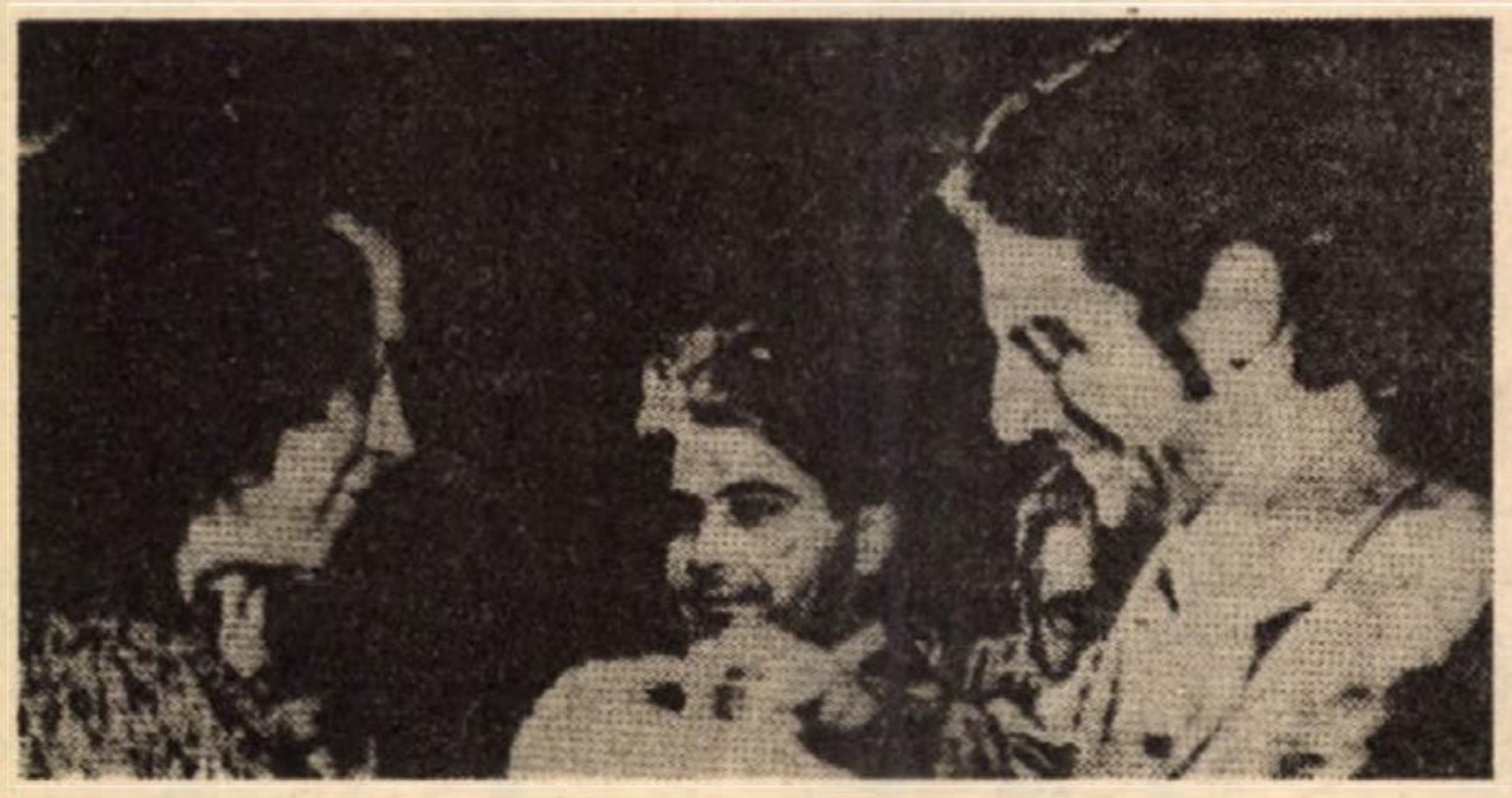

Mario Lanza, A nagy Caruso címszereplője filmbeli szerelmével, akit Ann Blyth alakításában látunk a mozivásznon

Magyar fiatalok Uszty-Ilimszkben

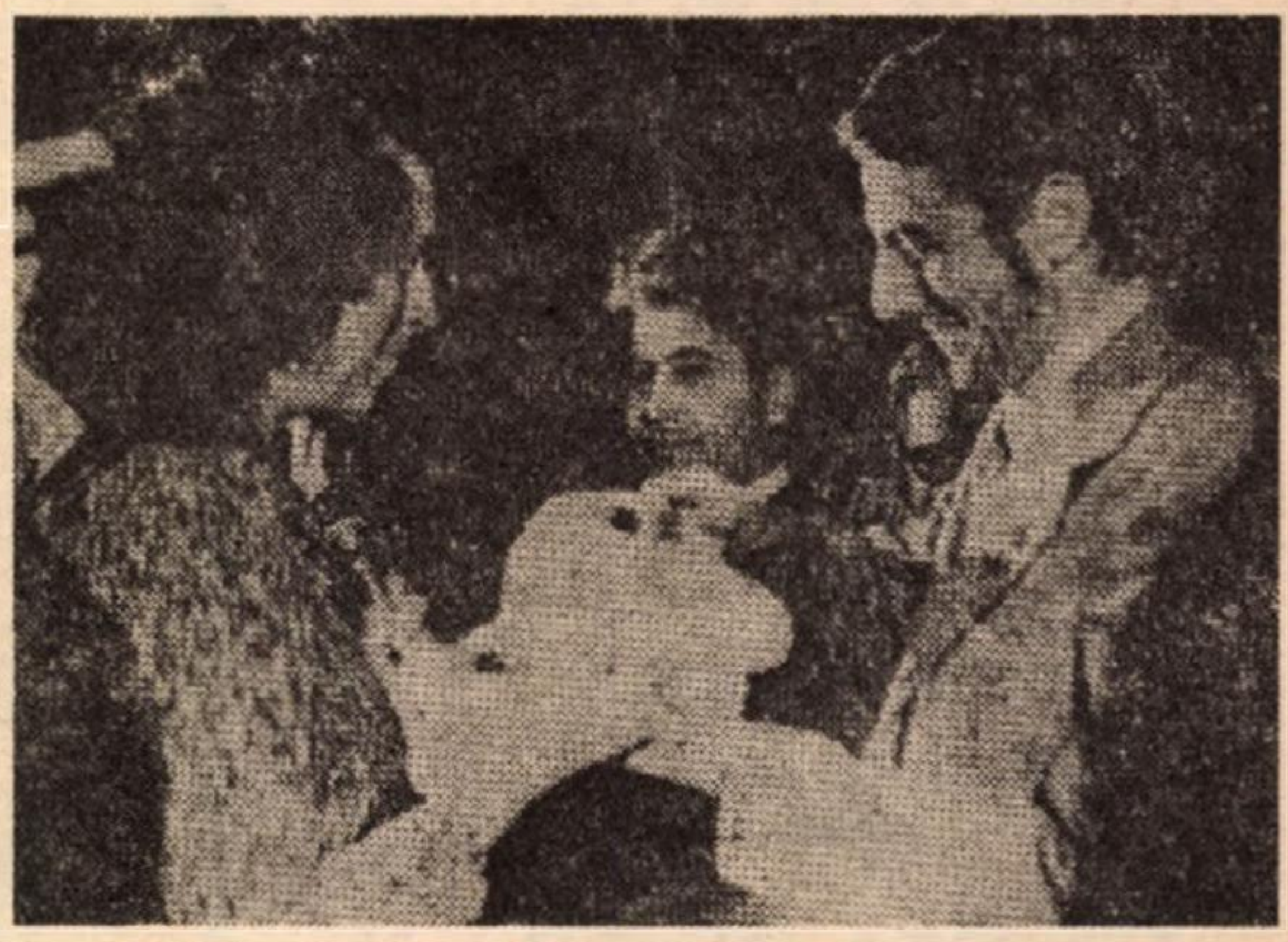

Kenyérrel és sóval fogadták a Moszkvába érkező magyar fiatalokat.

Újítás! Íme a minden célra felhasználható sajtófotó!
(Az Észak-Magyarország és a Békés megyei Népújság c. lapban észlelte Jákó Krisztina)

dításóra. A Kaposvári Cukorgyár szeptember 19-én akarta bemutatni a Svédországból vásárolt új, nagyteljesítményű cukorrépa rakodó gépét, amely 6 óra alatt képes megrakni negyven vasúti kocsit 100 vagon répával — tehát az egész vonatszerelvényt. Az első baranyai cukorrépa vonat befutását ma

Hiába, ezek a svédek . . . !
(A Dunántúli Naplóban fedezte fel Bürge János dunaújvárosi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

RÁNKI DEZSŐ
SCHUBERT-ESTJE

ZENEAKADÉMIA — NAGYTEREM

1976. október 17-én, vasárnap reggel ½8 órakor

Zongorabérlet I/1.

Nagyon helyes. Schubert géniusza nem szorítható egyetlen napszak keretei közé!
(A Budapesti Zenei Hetek műsorfüzetében fedezte fel Balassa Péter)

VISSZAKÉRDEZÜNK

A Ludas Matyi szeptember 16-i számában Tartalom: igen — tartalomjegyzék: nem címmel glosszában panaszolta P. G. P., hogy az Őstársadalom és termelési mód című Magvető kiadvány tartalomjegyzék nélkül jelent meg.

Kardos György, a Magvető igazgatója magánlevélben válaszolt (legalábbis annak tekintettük, minthogy sorainak lapunkban való közlését nem kérte). Állította: glosszaírónk „közleménye nem felel meg a valóságnak", mert „a keresett és hiányolt tartalomjegyzéket a kötet 343., 344., valamint a 345. oldalán megtalálhatja".

Glosszaírónk kötete azonban a 340. oldalon végződött; „közleményét" tehát jóhiszeműen, jogos méltatlankodásból írta. Ezt, ugyancsak magánlevélben, közöltük a Magvető igazgatójával, mellékelve szerzőnk könyvét is bizonyítékként, s azzal a kéréssel, hogy a példányt nekünk, vagy egyenest a glosszaírónak juttassa vissza.

Ugyanaznap, amikor P. G. P. telefonon reklamált nálunk, amiért könyvét még mindig nem kapta vissza (mi sem), megjelent a Rakéta — hozzánk írt heti jegyzetét tartalmazó — október 19-i száma. Az eset leírása — benne a Magvetőhöz intézett válaszlevelünk részletének közlése — és utána két kérdés. Hogy miért nem gyanakodott P. G. P., ha nála a 340. oldalon befejeződött a mű? S hogy „ha a nyomda ördöge így megtréfált bennünket, miért nem publikálja a Ludas Matyi a valódi tényállást?"

A Ludas glosszaírója nem minőségi ellenőr, akinek a maga vásárolta könyvön kívül annak valamennyi forgalomba került példányát át kellene vizsgálnia. Hadd kérdezzük vissza: kinek a feladata végül is, hogy a hibás példányokat ne engedje könyvkereskedelmi forgalomba?

1951—1976

AK

A RÉSZLET KÖNYVSZOLGÁLAT AJÁNLJA

FELNŐTTEKNEK:

... pld. Miguel Angel Asturias: A KINCSES ÚRFI	3,— Ft
... pld. Császár István: FELJEGYZÉSEK AZ UTOLSÓ PADBÓL	15,— Ft
... pld. Gerold Durell: MADARAK, VADAK, ROKONOK	16,50 Ft
... pld. Földes György: SÍKOS A PÁLYA	25,— Ft
... pld. Goda Gábor: BOLONDÓRA	24,50 Ft
... pld. Gyárfás Miklós: AZ OROSZLÁNIDOMÍTÓ	13,50 Ft
... pld. Hámos György: SZATÍRÁK KÖNYVE	28,— Ft
... pld. Ilf—Petrov: ARANYBORJÚ	26,— Ft
... pld. Karinthy Ferenc: ŐSBEMUTATÓ — SZELLEMIDÉZÉS	7,— Ft
... pld. Koroda Miklós: BOLONDOK TORNYA	24,50 Ft
... pld. Kürti András—Hegedűs István: NYOMJUK A SÓDERT	12,— Ft
... pld. Mikes György: MEGYEK A VÍZ ALÁ	23,— Ft
... pld. Molnár Ferenc: SZÉNTOLVAJOK	4,— Ft
... pld. Tatay Sándor: ESZTER ÉS A FAJDKAKAS	16,— Ft
... pld. Pelham G. Wodehouse: FORDULJON PSMITHHEZ	18,50 Ft
... pld. Pelham G. Wodehouse: HÜBELE SAMUEL	21,— Ft

GYERMEKEKNEK:

... pld. Fehér Klára: LESZ NEKEM EGY SZIGETEM	11,— Ft
... pld. Arthur Ransome: FECSKE-VÖLGY	39,— Ft
... pld. Pamela L. Travers: A CSUDÁLATOS MARY	13,— Ft
... pld. Pamela L. Travers: A CSUDÁLATOS MARY VISSZATÉR	22,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők. Postán, utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen.
400 Ft felett négyhavi részletfizetési kedvezményt adunk, és a portót, valamint a 3% kezelési költséget felszámítjuk.
Kérjük, szíveskedjék a megrendelőszelvényt kitölteni és borítékban címünkre elküldeni.

Címünk: ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLAT RÉSZLET KÖNYVSZOLGÁLATA
1046 Budapest IV., Reviczky u. 36.
Egyesült Izzó lakótelep

A megrendelő neve: ....
Pontos címe (irányítószámmal): ....
....
Személyi ig. száma (részletrendelés esetén): ....
....

olvasható aláírás

ESŐVERTE RÍMEK

JÁRDAJELENET

Tócsába lép egy totyakos
s én leszek tőle latyakos...

SZÖGEDI SZABADTÉRI SZÍNPAD

Esőnek a levétől
elúszott a bevétöl...

ESŐVÍZÁRUS

A tócsa
szatócsa

KIK RAPSZÓDIA

Beázott a fél tető,
helyzetünk nem éltető...

NUKLEÁRIS NEURÓZIS

Az esővízben csöppnyi stroncium van,
melyben arcom gyakran áztatom,
ezért kapok minden föld feletti
robbantáskor tőled frászt, atom...!

Szilágyi György

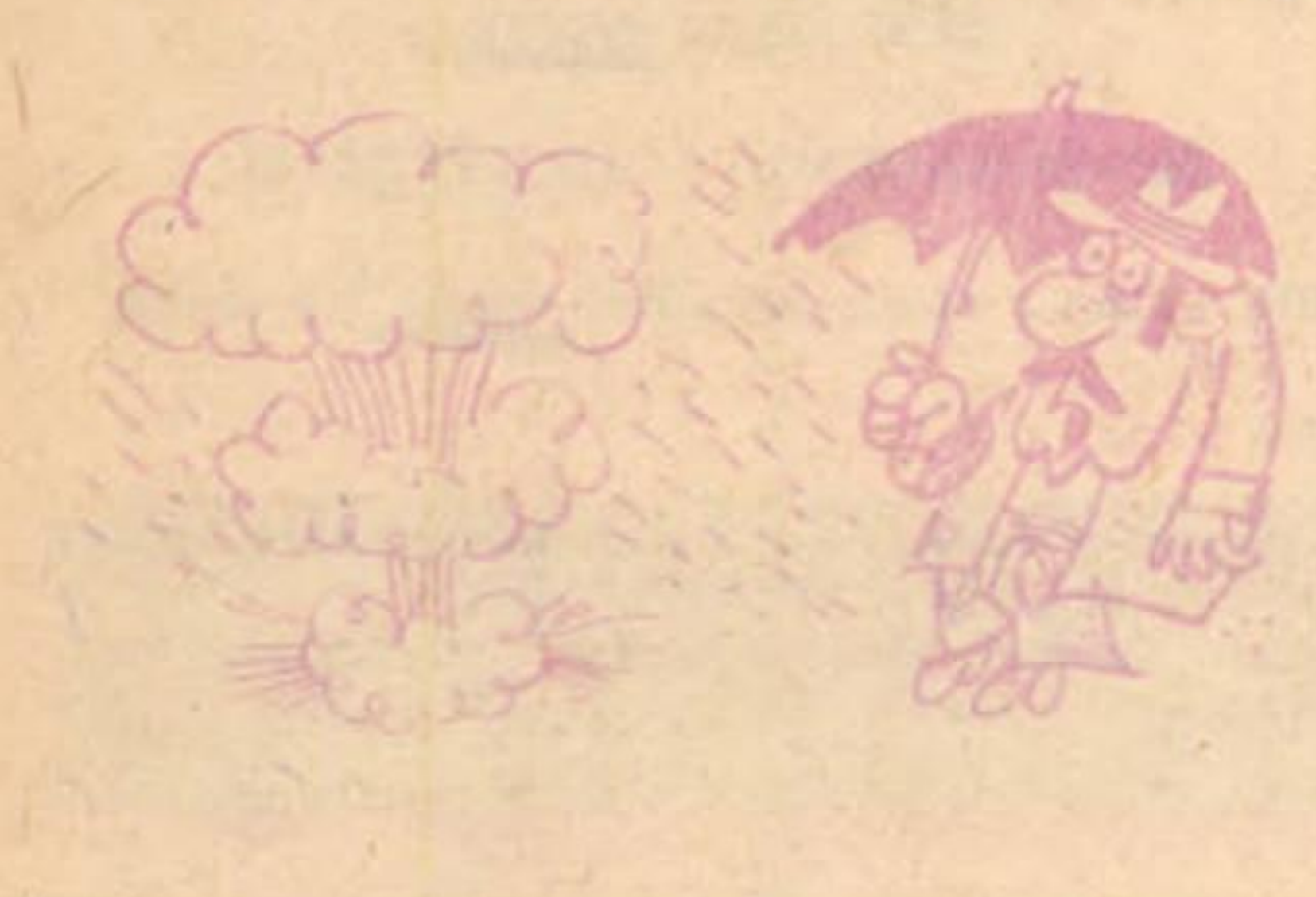

HIRDETÉS

UTAZÁSNÁL MINDEN PERC SZÁMÍT!

UTASELLÁTÓ

NE FÁRADJON OTTHON A REGGELI ELKÉSZÍTÉSÉVEL UTAZÁS, HÉTVÉGI KIRÁNDULÁS ELŐTT.
AZ UTASOK KÉNYELMES REGGELIJÉRŐL GONDOSKODIK A PÁLYAUDVARON, A VONATON AZ UTASELLÁTÓ
VEGYE IGÉNYBE SZOLGÁLTATÁSAINKAT!

KELLEMES LESZ AZ UTAZÁSA,
HA AZ UTASELLÁTÓ
PÁLYAUDVARI ÉTTERMÉBEN VAGY A VONATON, ÉTKEZŐKOCSIBAN, BISZTRÓKOCSIBAN REGGELIZIK

NŐI DOLGOK

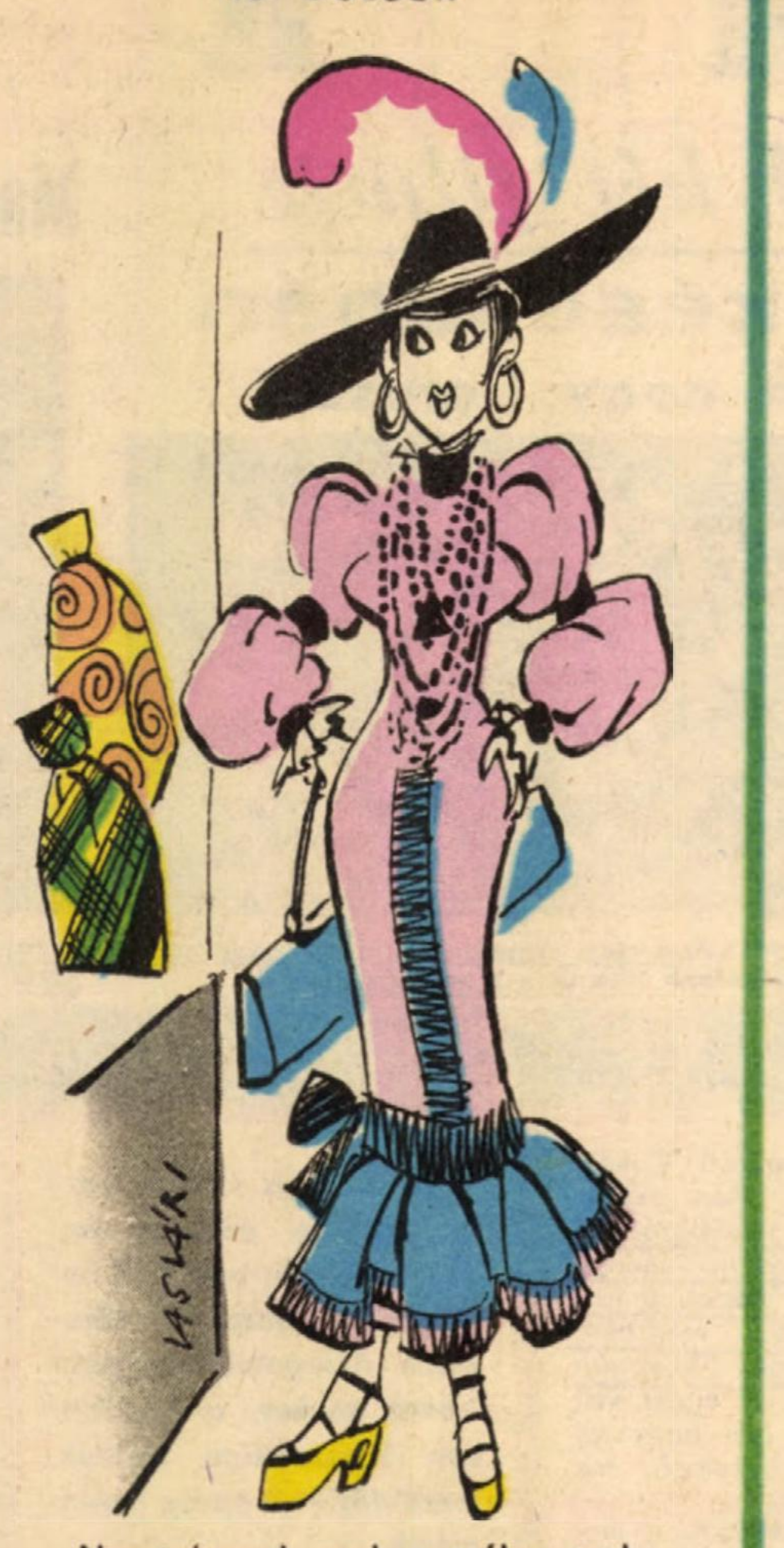

– Nevetségesek ezek a széles nyakkendők.

ZSÖLLYE

Ráday Imre egyik vidéki városkánkban szállodai szobájában szeretett volna reggelizni. Letelefonált a portára:

— Reggelit szeretnék rendelni!

Recsegő férfihang válaszolt:

— Kapcsolom az éttermet!

Néhány perces várakozás után bársonyos női hang szólalt meg.

— Kapcsolom az étteremvezetőt.

Miután ez megtörtént, Ráday előadta kívánságát, hogy lágytojást enne sonkával, no meg teát is kér. Az étteremvezető végighallgatta a kérést, majd udvariasan csak ennyit mondott.

— Átadom a kagylót a szobapincérnek, szíveskedjék elismételni!

Vagy ötperces szünet után motyogó női hang jelentkezett:

— Itt Ilonka néni a konyháról! A pincérek terítenek az ebédhez, kérem, de ha tetszik valami, tessék csak elmondani!

Fél óra múlva meg is érkezett a szobapincér, letette a kért reggelit, majd sebesen távozott. Amikor Ráday hozzá akart kezdeni a reggeli elfogyasztásához, akkor vette észre, hogy se kenyeret, se péksüteményt nem hoztak. Felemelte a telefont. A porta jelentkezett... Aztán az étteremből egy takarítónő... majd az étteremvezető... A szakácsnő... a szobapincér. Meghallgatták a panaszt, és néhány perces várakozás után belépett Ráday szobájába a pincér. A kezében üres kenyérkosár.

— Végtelenül sajnáljuk, kedves művész úr, de se péksüteményünk, se kenyerünk nincsen.

Ráday mérgesen ült a kihűlt lágytojás előtt.

— Hogy lehet, hogy egy szállodában reggel nyolc órakor még nincs egy darab zsömle sem?

A pincér tiltakozott.

— Nem még, hanem már nincs!... Reggel hétkor már volt, kérem, de én nem tudom, mi történt ma a vendégekkel? Volt, aki reggelire kettőt is megevett!

Ráday rámeredt a pincérre, majd szelíden csak ennyit mondott.

— Hát igen... Falánkok manapság az emberek!

*

A Vidám Szinpad társalgójában Faragó Vera, Urbán Erika, Bús Kati, Géczy Dorottya, Gyurkovics Zsuzsa egymás között tréfás szépségversenyt rendezett. Persze tréfa ide, tréfa oda, azért kicsit komolyan vették, ami abból is kiderült, hogy mindenki titkosan szavazott egy összehajtogatott papírlapon. Másnap Kósa András izgatottan érdeklődött Faragó Verától.

— Ki nyert?

Faragó röviden válaszolt:

— Senki! Mindenki csak egy szavazatot kapott!

Rátonyi Róbert

SZILÁNKOK

ABSZOLÚT GÉPESÍTÉS

— Manapság minden munkafolyamatot gépesítenek. Lassan teljesen feleslegesek leszünk, mi, robotemberek.

ELŐZÉKENY TITKÁRNŐ

— Milyen időjárást parancsol holnapra? — kérdezte a titkárnő a főnökét.

UNALMAS ELŐADÁS

— Elmesélek magának néhány érdekes történetet. Jobban szórakozik majd, mintha bemenne a nézőtérre — mondta a ruhatáros néni.

CSALÁD

Árpád egyetlen gyerek volt. Így aztán nem lehet csodálkozni azon, hogy elkényeztette a szüleit.

TERVEZGETÉS

— Ha minden jól megy, mához egy évre kiábrándulok belőled.

VILÁGSZÁM

— Hölgyeim és uraim! Ma frontátvonulás és különböző családi problémák miatt signor Cavalcanti kissé ideges, ezért a világhírű légtornász ma a földön végzi szédítő mutatványait!

MAI IDŐK

— Sem az én szüleim, sem a te szüleid nem ellenzik a házasságunkat. Így semmi értelme, hogy egybekeljünk.

ÉLELMES EMBER

Béla hajótörést szenvedett, s egy lakatlan szigetre vetették a tenger hullámai. Az első dolga az volt, hogy megalakítsa a Magányosok Klubját.

RÖVIDZÁRLAT

A hangulatos, boxos eszpresszóban hirtelen kihunytak a fények.

— Van a kedves vendégek között villanyszerelő? — kérdezte egy felhevült női hang.

— Igen.

— Akkor megkérem, hagyja még egy kicsit a rövidzárlatot...

KIKAPCSOLÓDÁS

— Tegnap este hol mulattál?

— Egy hajnalig nyitva tartó lokál kitűnő zenekarát hallgattam. A lokál felett lakom ugyanis, az első emeleten.

ÉTTEREMBEN

— Maga meg van elégedve a kiszolgálással?

— A legnagyobb mértékben — válaszolta a pincér.

MEGFIGYELÉS

Érdekes, hogy volt osztálytársaink, velünk ellentétben, milyen rohamosan öregszenek!

Galambos Szilveszter

HIRDETÉS HIRDETÉS

20%-OS ÁRENGEDMÉNY A LAKOSSÁGNAK

Most rendelje meg!

A Fővárosi Takarító Vállalat kedvezményes áron vállalja az alábbi szolgáltatásokat:

FESTÉS-MÁZOLÁS
PARKETTACSISZOLÁS-LAKKOZÁS
SZŐNYEGPADLÓ- ÉS
BÚTORKÁRPIT-TISZTÍTÁS
FERTŐTLENÍTÉS-ROVARIRTÁS

Vegye igénybe komplex szolgáltatásunkat:
teljesen felújítjuk a lakását

Megrendelések felvétele:
Budapest VIII., József krt. 49. Tel.: 339-564; 141-947; 340-715; 332-449.
Budapest XI., Vahot u. és Tétényi út sarok, szolgáltatócentrum
Budapest XIV., Rákosfalvi park 2.c-d., szolgáltatócentrum

Használja ki a kivételes alkalmat, csak néhány hétig tart!

PESTI NOMÁDOK

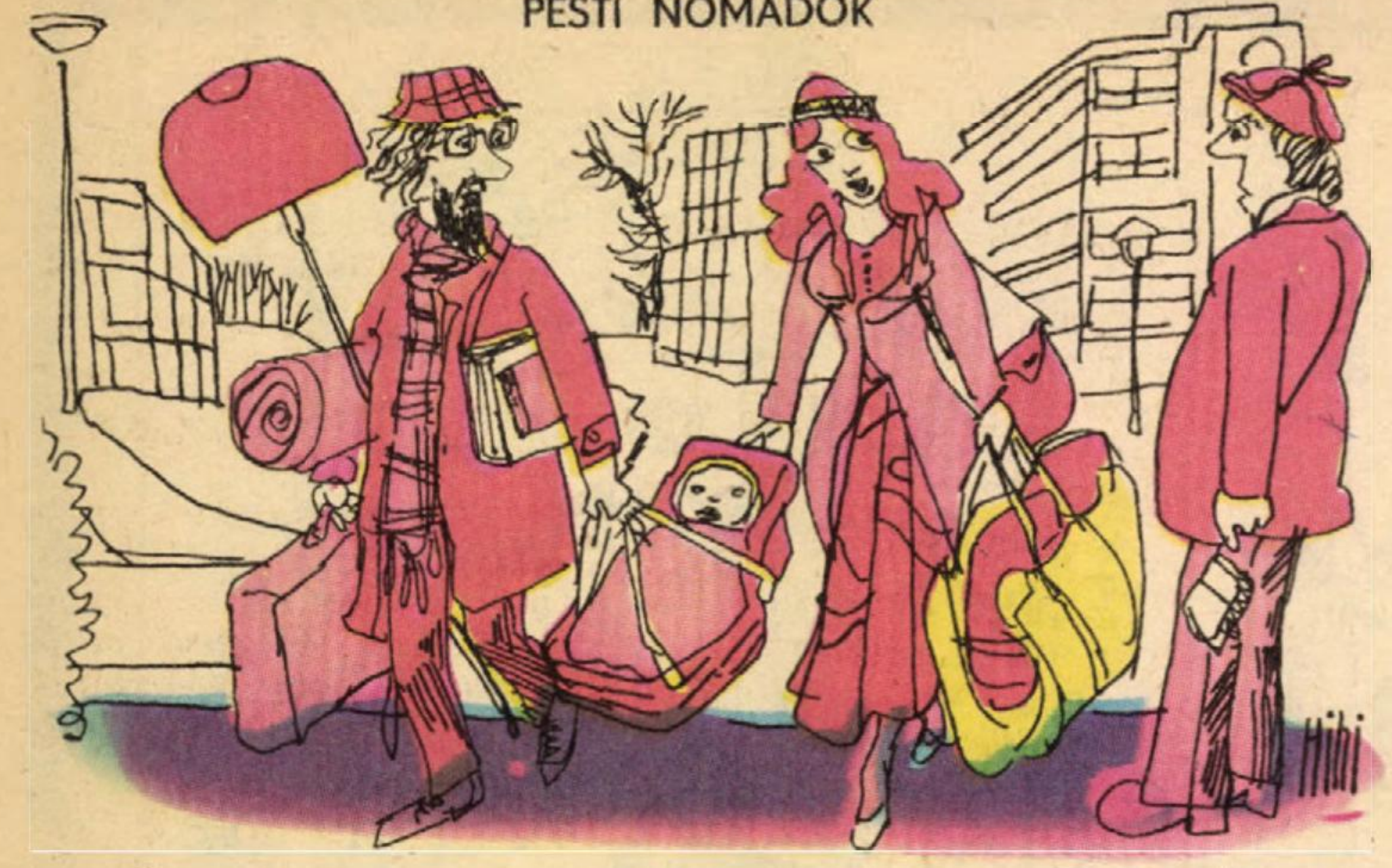

– Most egy hónapig Marci szüleinél fogunk lakni...

KULCSÁTADÁS

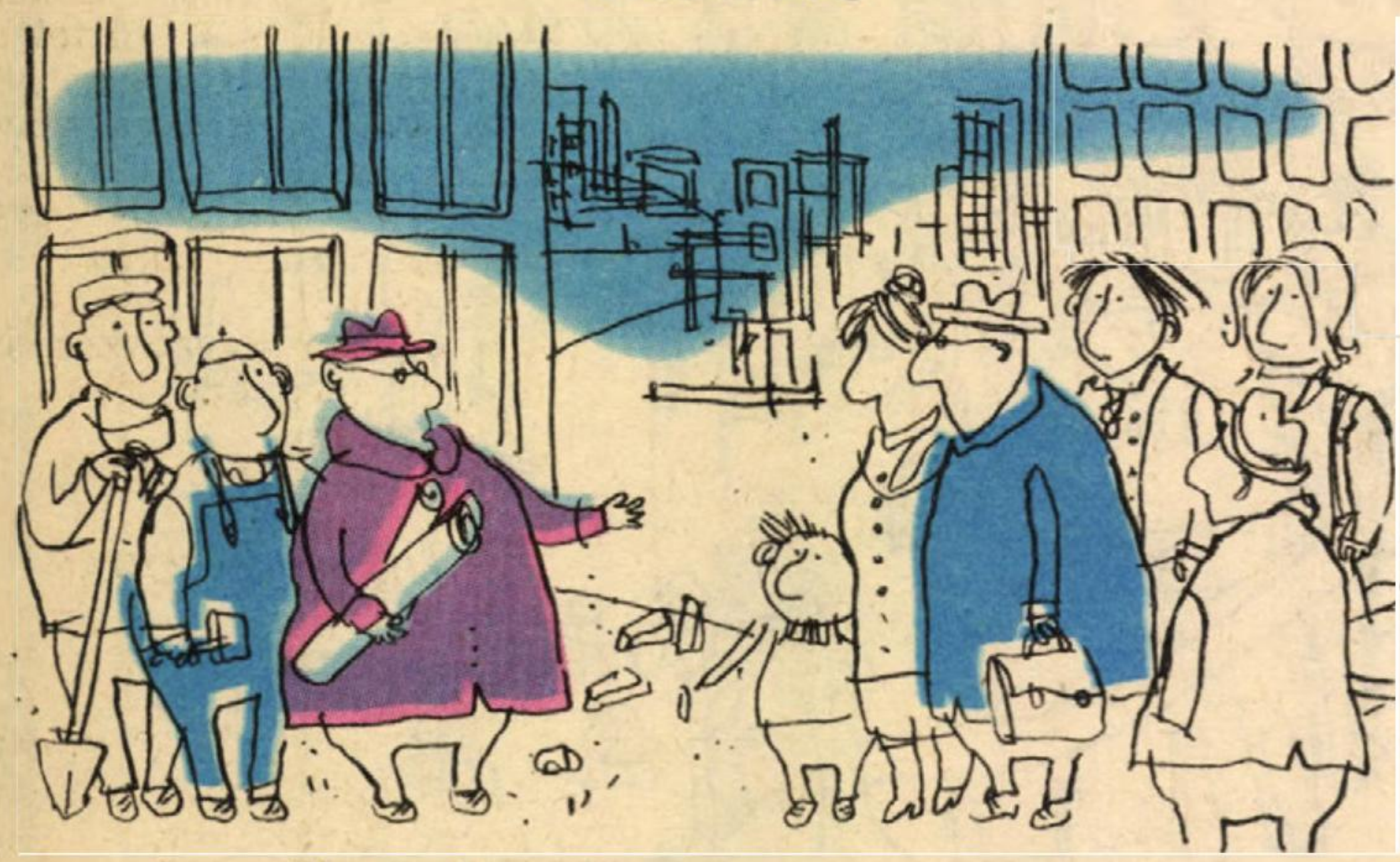

– És emlékezzünk kegyelettel nagyszüleinkre, akiknek volt bátorságuk belevágni az építkezésbe.

FEKETE HUMOR

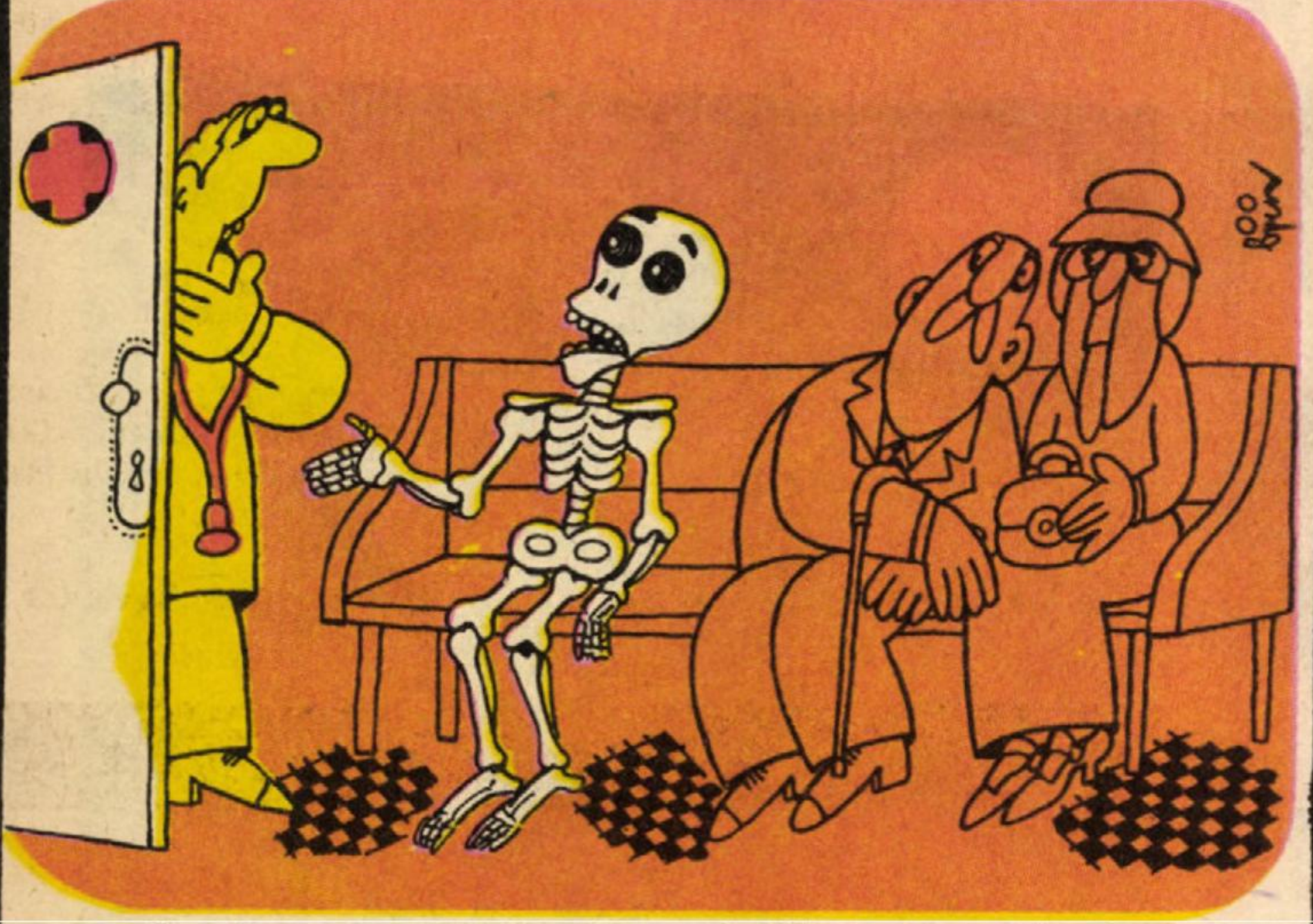

– Remélem, most már nincs akadálya, hogy táppénzbe vegyen, doktor úr?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Azt megértem, hogy a főpénztárosunk a bank teljes pénzállományával Dél-Amerikába szökött. Csak azt nem értem, hogy miért vitte magával az igazgató úr feleségét is?!

— Pedig nagyon egyszerű. Így biztos lehet benne, hogy az igazgatónk nem fogja kerestetni.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-45 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

AZ ELŐRELÁTÁS TETEJE

Mr. Smith, a gazdag üzletember utasítja az építészt: — A villa kertjébe építsen három medencét, egyet hideg vízzel, egyet meleg vízzel, egy üresen marad. — Mire kell az üres medence? — kérdi az építész. Mr. Smith felel: — Vízszintes 1 — függőleges 19. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb november 8-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

12. Szépségéről nevezetes jugoszláviai sziget
13. Üressé tesz
14. Fémes elem
15. A nap egyik része
18. Az Aranyborjú egyik írója
19. Kossuth-díjas előadóművészünk volt (Oszkár)
20. Egyes gépek forgórésze
22. Latin magánhangzó
23. Méhek otthona
24. F Dranco fasiszta pártjának neve volt
26. Angol filozófus író (1828—1893)
33. Becézett Ilona
34. Azonos betűk
35. S
36. Egy híres magyar nagyüzem betűjele
37. Féldrágakő, a kvarc ibolya színű változata
40. Legelő
41. A kasza élesítésére szolgál
42. Hegység Franciaország, Belgium és Luxemburg területén, nagy csata színhelye
45. Azonos betűk
46. Kézifegyver
47. Y. S.
48. Azonos betűk
50. S. É.
51. A Zord idő írójának monogramja
53. Magyarul: rokonértelmű szó
58. . . . világát
59. Gyertya anyaga is lehet
60. Munkaeszköz az üzemben
62. A disznó szőre
63. Dalmát város, ide menekült IV. Béla a tatárjárás után
64. A polónium vegyjele

FÜGGŐLEGES:

1. Végrehajtó bizottság és világbajnokság
2. Svájci üdülőhely
3. Nagyon szegény ember
4. N. O.
5. Vulkáni kőzet, útburkolásra használják
6. . . . a pályaudvarra (nem kési le a vonatot)
7. Petrarca szerelme volt
8. Divatjamúlt női név (Ha Agathe Christie magyar lett volna)
9. Azonos magánhangzók
10. Lármás hecc, ramazuri
11. Szín
16. Magyar megye
17. Nagyhírű tenyészmén volt
21. R. G.
24. A testével véd valakit
25. Ideál — magyar szóval
27. Kedvtelésből sportol
28. N. U.
29. Szudán elnöke
30. Esetleg
31. Egy fontos ipari növény magva
32. Feljegyzésekre szolgáló papír
37. Tömítőanyag, kárpitosok használják
38. Ragozása gondos figyelmet igényel
39. Növényzetből létesített kerítés
40. R. N.
43. R. V.
44. Ö — németül
49. A Duna egyik mellékfolyója
52. A magyar asztalitenisz-sporttörténet egyik nagy alakja
54. Z. G. T.
55. Pályán kívülre került a labda (angol)
6 58. I. S. O.
57. K-val kis Katalin
59. A nyakon van
61. Ókori város

1 V	2 A	3 N	4 N	5 A	6 K	O	7 L	Y	8 A	N	9 Ü	10 Z	11 L	E
12 B	R	I	O	N	I	■	A	■	G	■	13 Ü	R	I	T
■	14 O	N	■	15 D	É	L	U	16 T	A	17 N	■	18 I	L	F
19 A	S	C	H	E	R	■	20 R	O	T	O	21 R	■	22 A	E
23 K	A	S	■	Z	■	24 F	A	L	A	N	G	25 E	■	L
i	■	26 T	27 A	I	28 N	E	■	N	■	I	■	S	■	E
K	29 N	E	M	T	U	D	30 N	A	31 K	U	S	Z	32 N	I
■	33 I	L	A	■	■	34 E	E	■	35 F	S	■	36 M	O	M
37 A	M	E	T	38 I	39 S	Z	T	■	N	■	40 R	E	T	■
41 F	E	N	Ö	K	Ö	■	42 A	43 R	D	44 E	N	N	E	K
45 R	R	■	46 R	E	V	O	L	V	E	R	■	47 Y	S	■
48 I	I	49 I	■	50 S	É	■	A	■	R	■	■	51 K	Z	52 S
K	■	53 S	54 Z	I	N	55 O	N	56 I	M	57 A	■	58 É	L	I
■	59 F	A	G	G	Y	U	■	60 S	A	T	61 U	P	A	D
62 S	Ö	R	T	E	■	63 T	R	O	G	[illegible]	R	■	64 P	O

VÁRATLAN ÖRÖMÖK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A maga életében megjelenik valaki, a súlya cirka három kiló lesz.

100—100 forintot nyert:

Leányvári Gyula, 3532 Miskolc, Győri kapu 144.
Lutz Ádámné, 7300 Komló, Lenin tér 7.
Kotaszek Tibor, 1087 Bp. Százados út 6.

A nyereményeket postán küldjük el.

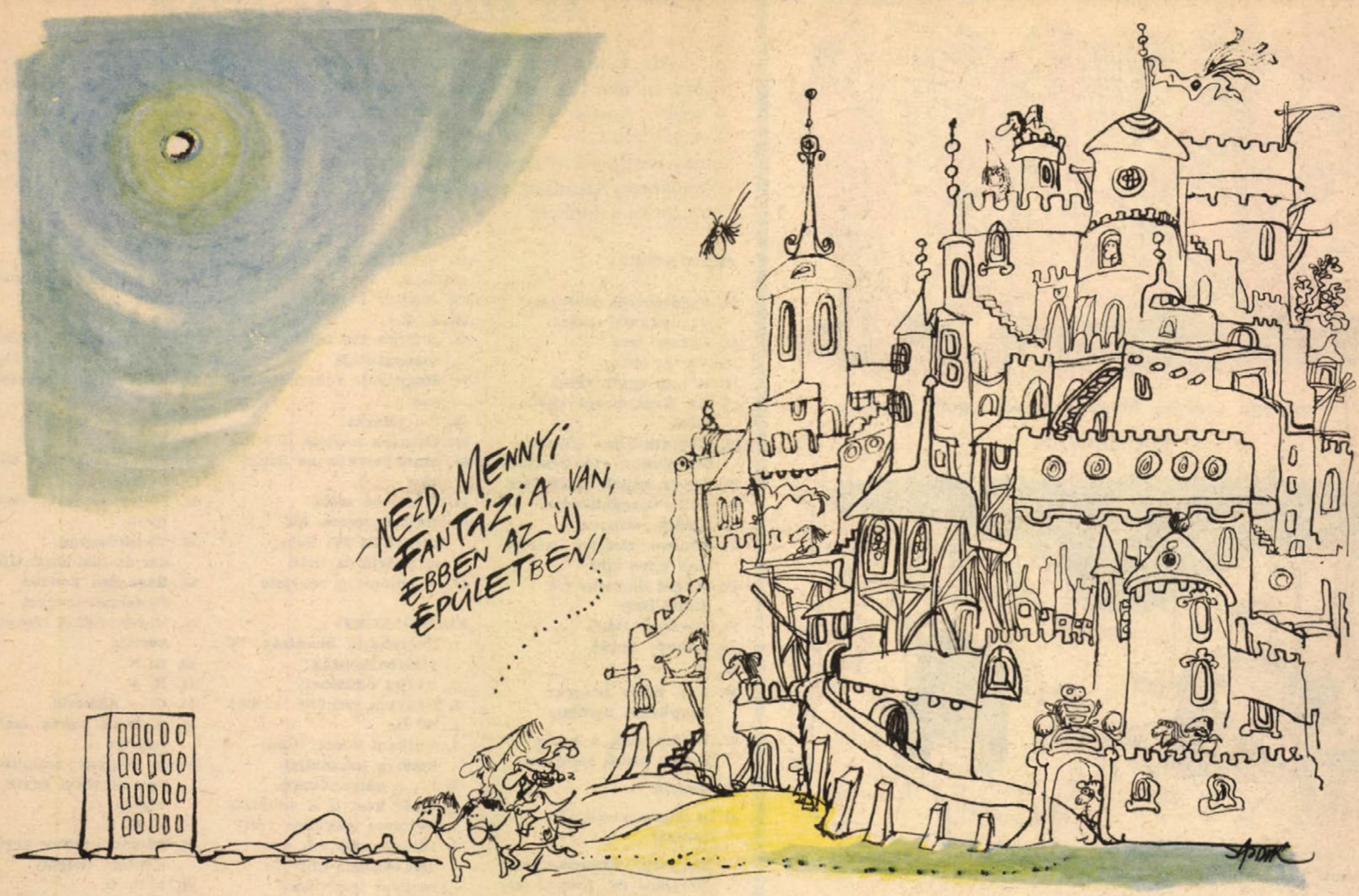
– Nézd, mennyi fantázia van, ebben az új épületben!
SAJDIK

CSALÓDÁS

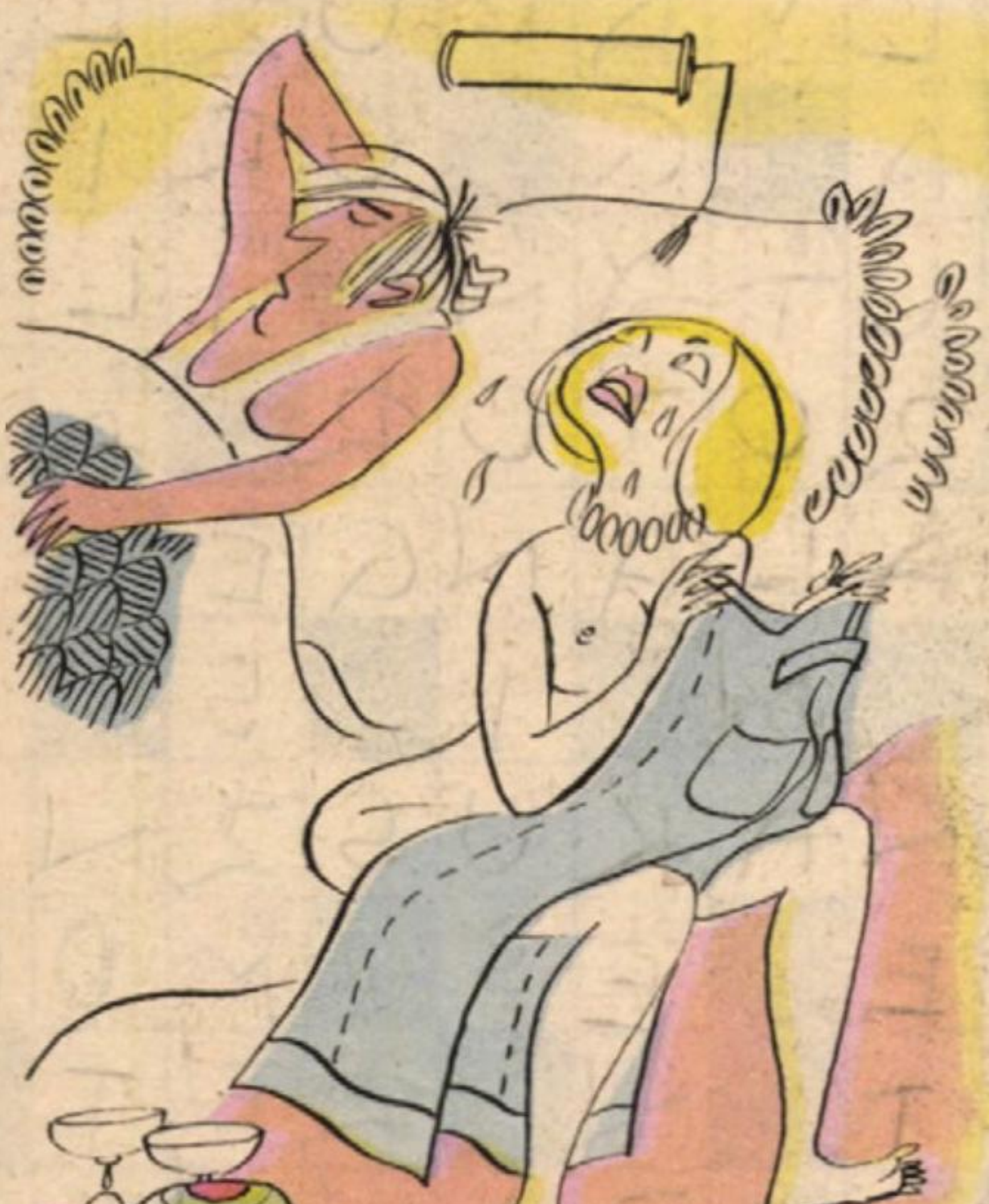

– És én még elhittem, hogy menő fej! Nem is eredeti Levi's-farmer volt rajta . . .

KÖZMŰVELŐDÉS

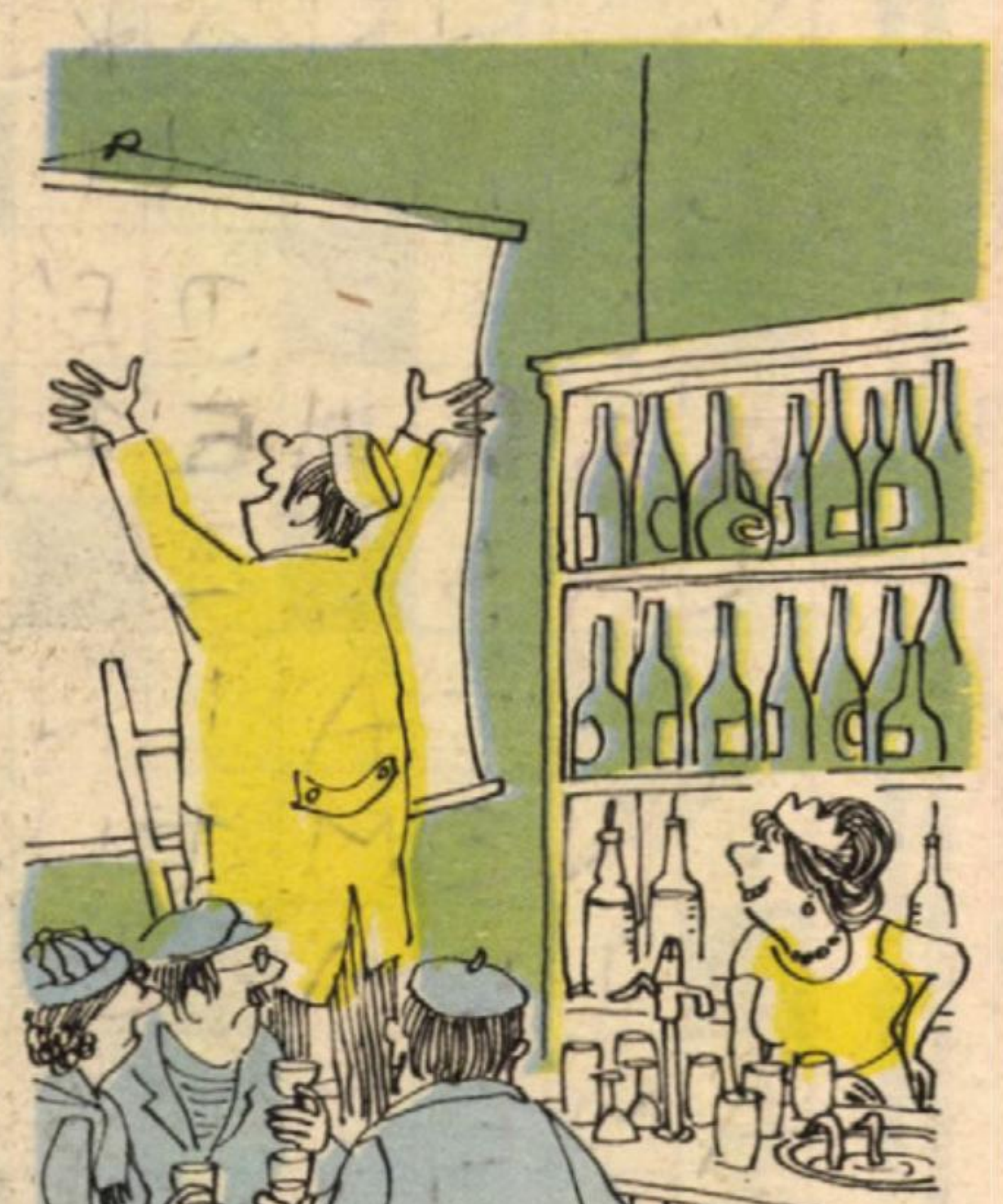

– Most pedig népszerű tudományos ismeretterjesztő filmeket fogunk vetíteni

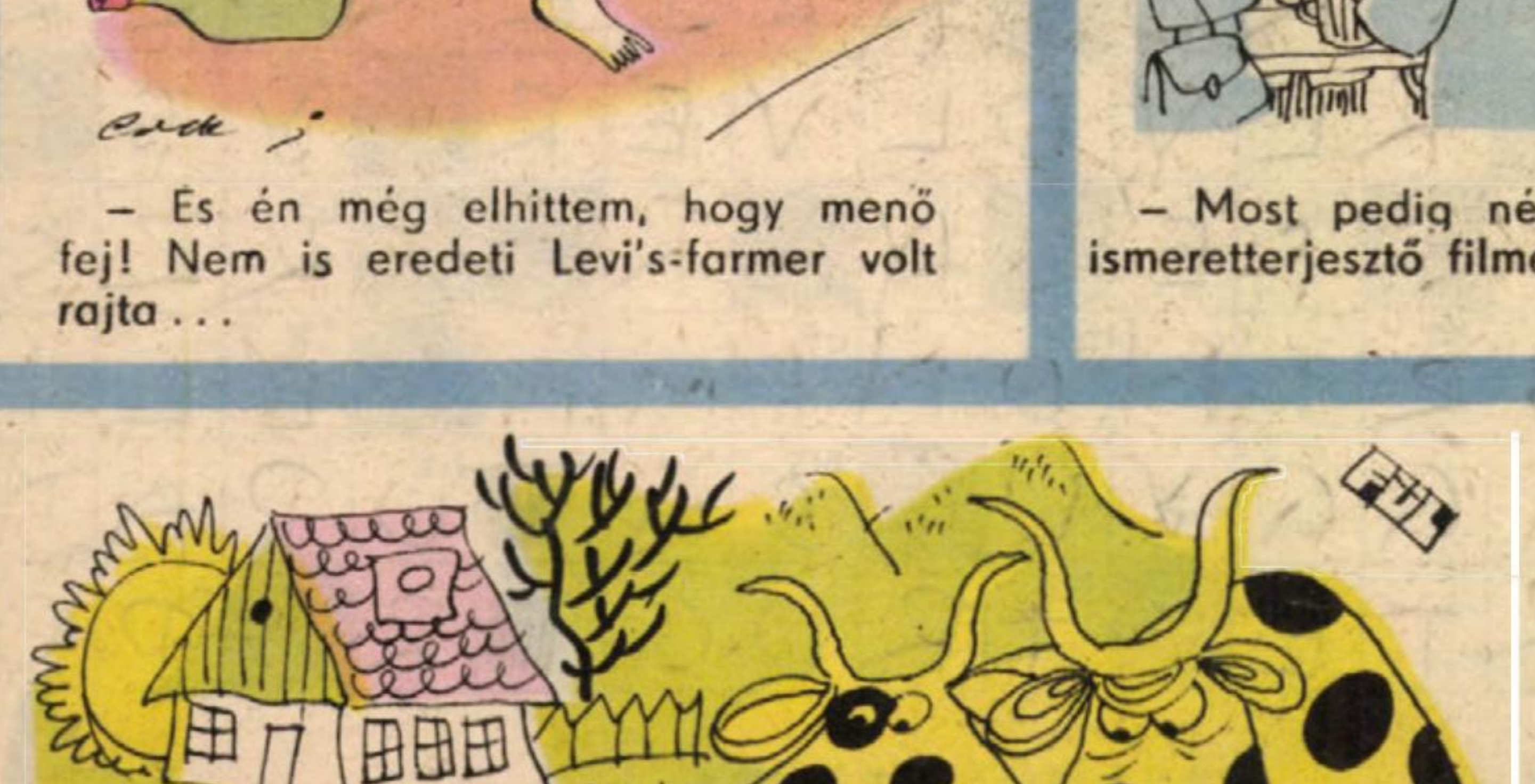

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Állami fejőstehén leszel, annak van jövője.

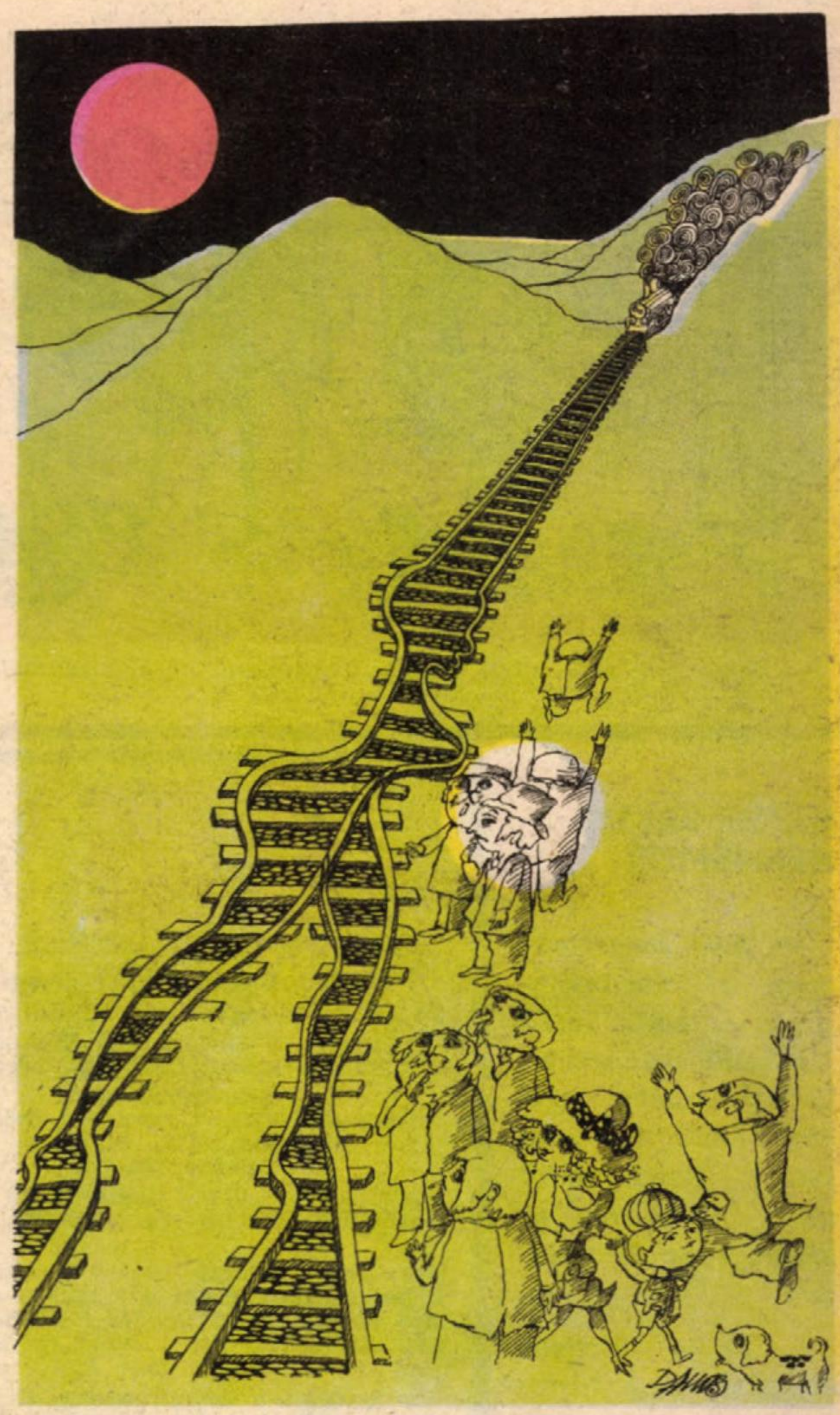

– Ezt valami szexőrült csinálhatta . . .